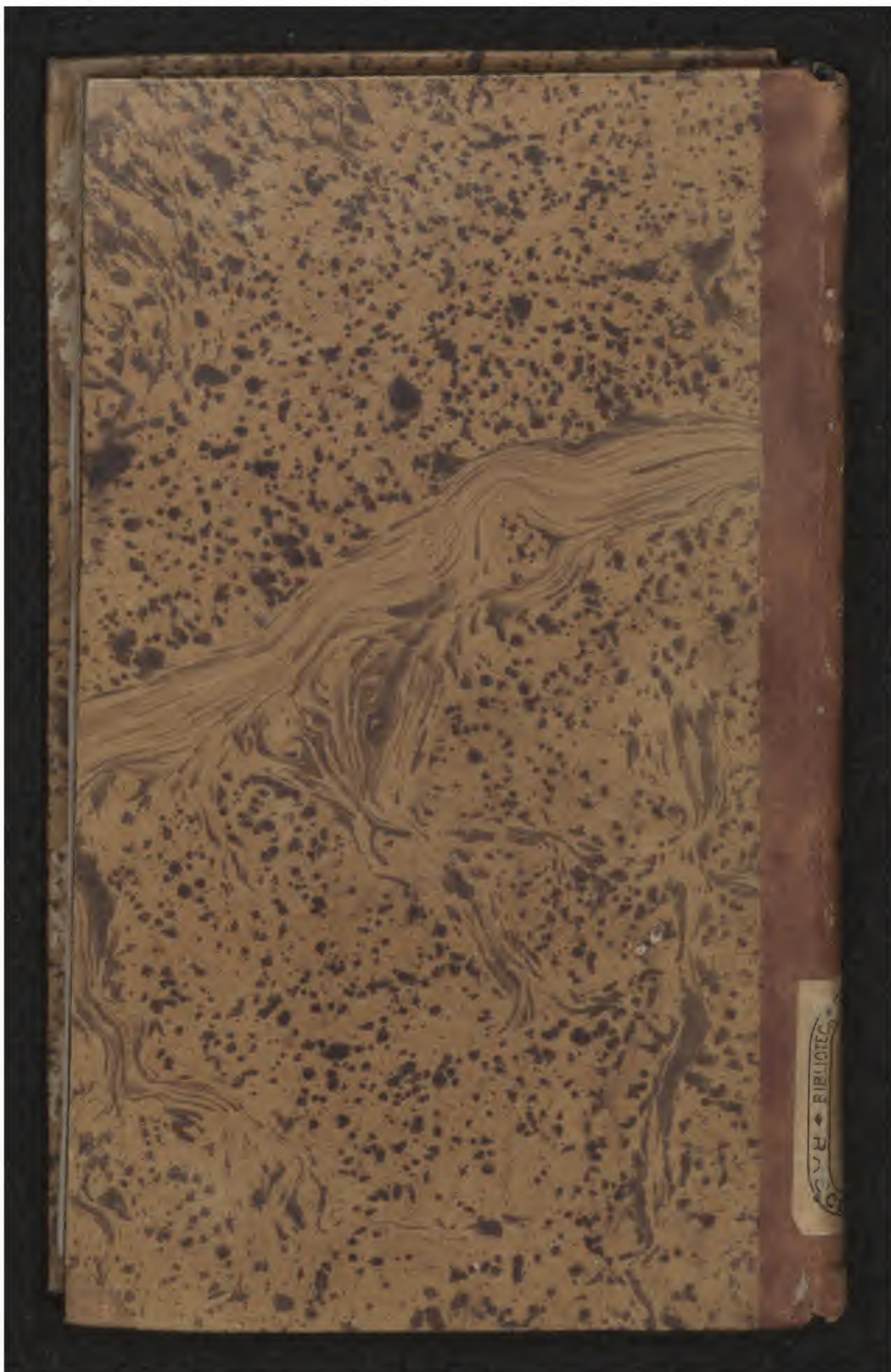


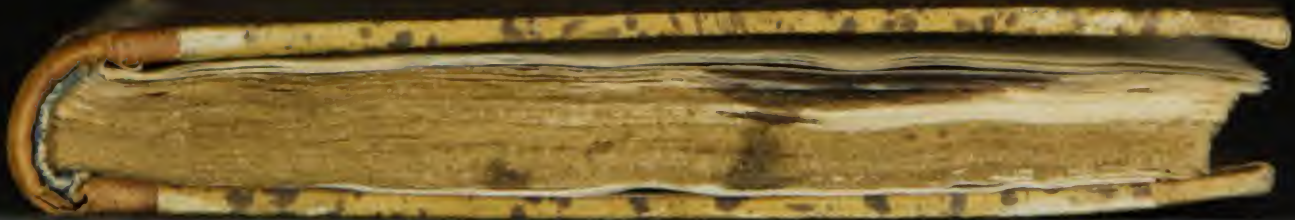


Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.5.37





Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.5.37



Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.5.37



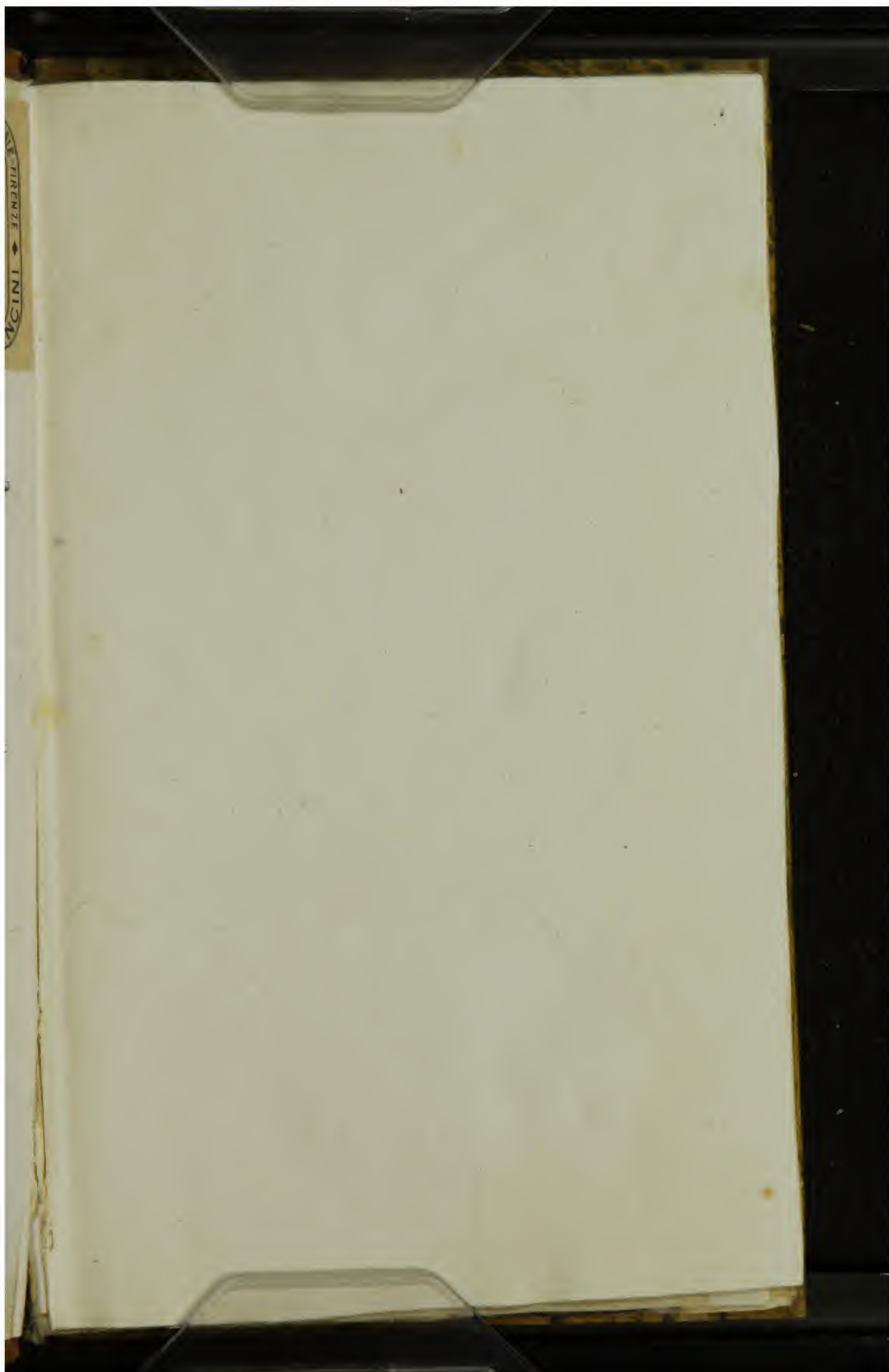
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.5.37

Alb. 2/5
128



Ex Libris Joannis Nencini

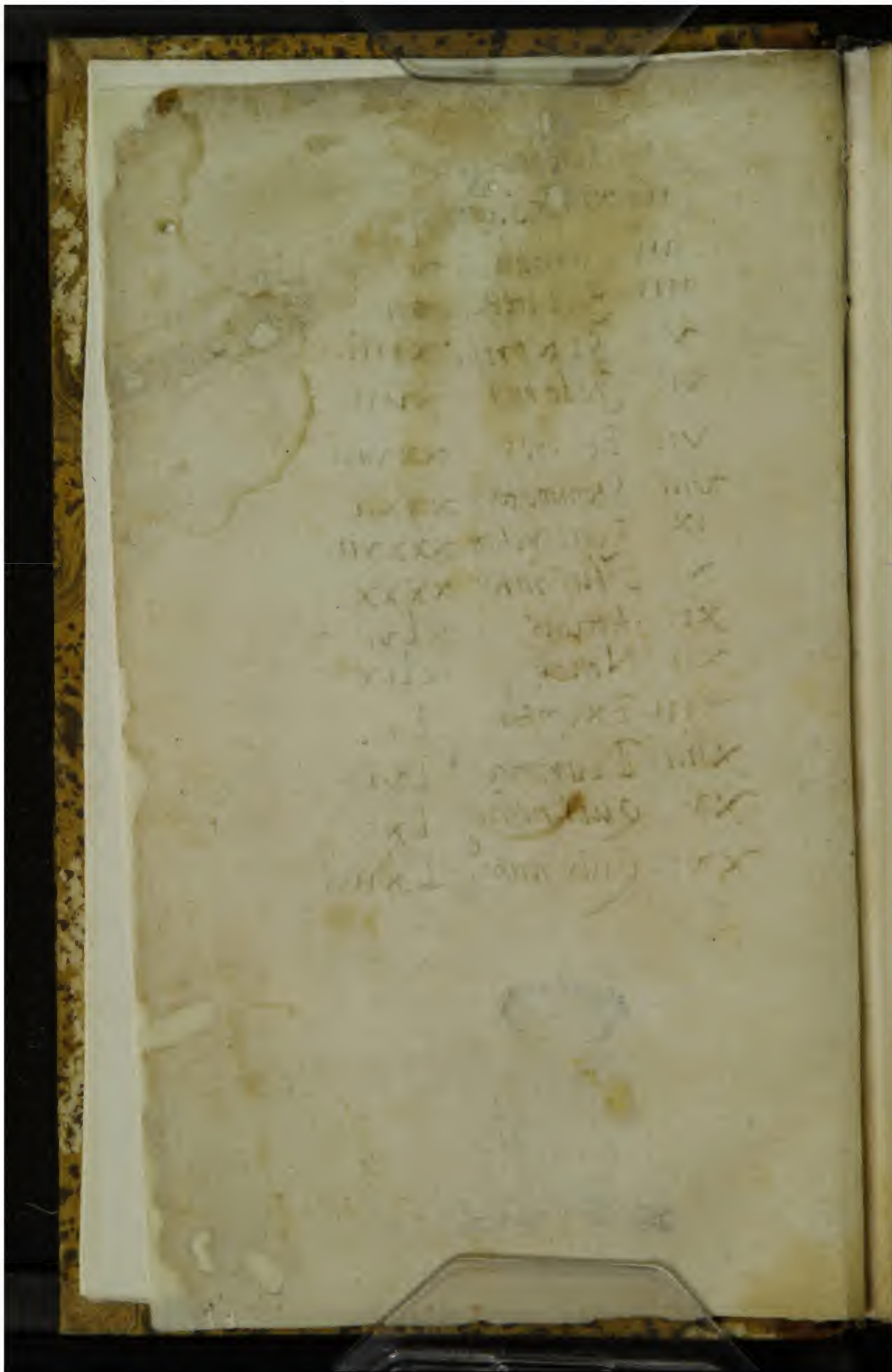
1874



28

i.	Scilicet ego	i
ii.	Vlt. s. aure q.	
iii.	Quidam	ii
iiii.	Ecce iter	xii
v.	Si te prop.	xiiii
vi.	Credo pua	xvii
vii.	Et spes	xxviii
viii.	Stigmata	xxxii
ix.	Scire velim	xxxvii
x.	Oribus in hr.	xxxix
xi.	Atticus	xlvi
xii.	Natali	xlix
xiii.	Exemplu	li
xiiii.	Plurima	lvi
xv.	Quis nescit	lxi
xvi.	Quis num.	lxiii





I V N I I V V E N A L I S A Q V I N A
T I S S A T Y R A P R I M A .



F M P E R E G O A V D I T O R
tantum? nunquam ne reponam
Vexatus toties ranci theseide
Codri?

I m p u n e e r g o m i h i r e c i t a u e r i t i l l e
t o g a t a s ?

Hic elegos? impune diem consumpserit ingens
T elephus? aut summi plena iam margine libri
S criptus, et in tergo nec dum finitus, Orestes?
N o t a m a g i s n u l l i d o m u s e s t s u a , q u a m m i h i l u c i u s
M a r t i s , e t æ l i i s u i c i n u m r u p i b u s a n t r u m
V u l c a n i , Q u i d a g a n t u e n t i , q u a s t o r q u e a t u m b r a s
A e a c u s , u n d e a l i u s f u r t i u æ d e u e h a t a u r u m
P e l l i c u l æ , q u a n t a s i a c u l e t u r M o n y c h u s o r n o s ,
F r o n t o n i s p l a t a n i , c o n u u l s a q ; m a r m o r a c l a m a n t
S e m p e r , e t a s s i d u o r u p t æ r e c t o r e c o l u m n æ .
E x p e c t e s e a d e m a s u m m o , m i n i m o q ; p o e t a .
E t n o s e r g o m a n u m f e r u l æ s u b d u x i m u s , e t n o s
C o n s i l i u m d e d i m u s S y l l æ , p r i u a t u s u t a l t u m
D o r m i r e t . s t u l t a e s t c l e m e n t i a , c u m t o t u b i q u e
V a t i b u s o c c u r r a s , p e r i t u r æ p a r c e r e c h a r t æ .
C u r t a m e n h o c l i b e a t p o t i u s d e c u r r e r e c a m p o ,
P e r q u e m m a g n u s e q u o s a u r u n c æ f l e x i t a l u m n u s ,
S i u a c a t , e t p l a c i d i r a t i o n e m a d m i t i t i s , e a d e m .
C u m t e n e t u x o r e m d u c a t s p a d o , N e u i a t h u s c u m
E i g a t a p r u m , e t n u d a t e n e a t u e n a b u l a m a m m a .
P a t r i c i o s o m n e s o p i b u s c u m p r o u o c e t u n u s ,

A ii

Lectore

edon

Menia

SATYRA

Quo tondente grauis iuueni mihi barba sonabat,
 Cum pars niliace plebis, cum uerna Canopi
 Crispinus, tyrias humero reuocante lacernas.
 Ventilet æstiuum digitis sudantibus aurum,
 Nec fuisse queat maioris pondera gemmæ,
 Difficile est satyram non scribere. nam quis iniquæ
 Tam patiens urbis, tam ferreus ut teneat se?
 Causidici noua cum ueniat læticia Mathonis
 Plena ipso, et post hunc magni delator amici,
 Et cito rapturus de nobilitate comesa
 Quod superest, quæ Massa timet, quæ munere palpat
 Carus, et a trepido Thymelle summissa Latino,
 Cum te summoncant, qui testamenta merentur
 Noctibus, in cælum quos euehit optima summi
 Nuncia processus, uetulae uessica beatae.
 Vnciolam Proculeius habet, sed Gillo deumæm,
 Partes quisque suas ad mensuram inguinis hæres
 Accipiat sane mercedem sanguinis, et sic
 Palleat, ut nudis pressit qui calcibus anguem,
 Aut lugdunensem rhetor dicturus ad aram.
 Quid referam, quanta siccum iecur ardeat ira?
 Cum populum gregibus comitū premat hic spoliator
 Pupilli prostantis? at hic damnatus inani
 Iudicio, quid enim saluis infamia nummis?
 Exul ab octaua marius bibit, et fruatur diis
 I ratis, at tu uictrix prouincia ploras.
 Hæc ego non credam uenusina digna lucerna?
 Hæc ego non agitem? sed quid magis heracleas,
 Aut diomedæas, aut mugitum labyrinthi?
 Et mare percussum puero, fabrumque uolantem?

PRIMA

11

Cum leno accipiat mæchi bona, si capiendi
 Ius nullum uxori, doctus spectare lacunar,
 Doctus et ad calicem uigilanti stertere naso,
 Cum fas esse putet curam sperare cohortis
 Qui bona donant præsepibus, et caret omni
 Maiorum censu, dum peruiolat axe citato
 Flaminiam, puer Automedonam lora tenebat,
 Ipse lacernatæ cum se iactaret amicæ.
 Nonne libet medio caras implere capaces
 Quadriui? cum iam sexta ceruice feratur.
 Hinc atque inde patens, ac nuda pene cathedra,
 Et multum referens de Mæcenate supino
 Signator falso, qui se lautum, atque beatum
 Exiguis tabulis, et gemma fecerat uda,
 Occurrit matrona potens, quæ molle calenum
 Porrectura uiro miscet sitiente rubetam,
 Instituitq; rudes melior Locusta propinquas
 Per famam, et populum nigros efferre maritos.
 Aude aliquid breuibus Gyaris, et carcere dignum,
 Si uis esse aliquis, probitas laudatur, et alget.
 Criminibus debent hortos, prætoria, mensas,
 Argentum uetus, et stantem extra pocula caprum
 Quem patitur dormire nurus corruptor auaræ?
 Quem sponsæ turpes? et prætextatus adulter?
 Si natura negat, facit indignatio uersum
 Qualemcunque potest, quales ego, uel cluuienus.
 Ex quo Deucalion nimbis tollentibus æquor
 Nauigio montem ascendit, sortesq; poposcit,
 Paulatimq; anima caluerunt mollia saxa,
 Et maribus nudas ostendit Pyrrha puellas.

A iii

SATIRA

Quicquid agūt homines, uotū, timor, ira, uoluptas,
 Gaudia, discursus, nostri farrago libelli est.
 Et quando uberior uitiorum copia? quando
 Maior auaritiæ patuit sinus? alea quando
 Hos animos? neque enim loculis comitantibus itur
 Ad casum tabulæ posita sed luditur arca.
 Prælia quanta illic dispensatore uidebis
 Armigero. simplex ne furor sestertia centum
 Perdere? et horrenti tunicam non reddere seruo?
 Quis totidem erexit uillas? quis fercula septem
 Secretò cœnauit auus? nunc sportula primo
 Limine parua sedet, turbæ rapienda togatæ.
 Ille tamen faciem prius inspicit, et trepidat, ne
 Suppositus uenias, ac falso nomine poscas.
 Agnitus accipies, iubet a præcone uocari
 Ipsos troiūgenas, nam uexant limen et ipsi
 Nobiscum? da prætori, da inde tribuno.
 Sed libertinus prior est, prior inquit ego sum.
 Cur timeam, dubitem ue locum defendere? quamuis
 Natus ad Euphraten, molles quod in aure fenestræ
 Arguerint, licet ipse negem, sed quinque tabernæ
 Quadringenta parant, quid confert purpura maius
 Optandum, si laurenti custodit in agro
 Conductas Coruinus oues? ego possideo plus
 Pallante, et Licinis, expectent ergo tribuni.
 Vinant diuitiæ, sacro nec cedat honori
 Nuper in hanc urbem pedibus qui uenerat albis.
 Quandoquidem inter nos sanctissima diuitiarum
 Maestas, et si fimesta pecunia templo
 Nondum habitas, nullas nummorū ereximus aras,

Vt colitur pax atque fides, uictoria uirtus
Quæque salutato crepitat concordia nido.
Sed cum summus honor finito computet anno,
Sportula quid referat quantum rationibus addat,
Quid faciet cõites, quibus hinc toga, calceus hinc est,
Et panis, funusq; domi? densissima centum
Quadrantes lectica petit, sequiturq; maritum
Languida, uel prægnans, et circumdaucitur uxor.
Hic petit absenti nota iam callidus arte
Ostendens uacuum, et clausa in pro coniuge sellam.
Galla mea est inquit, citius dimitte, moraris,
Profer galla caput. noli uexare. quiescit.
Ipse dies pulchro distinguitur ordine rerum.
Sportula deinde forum, iurisq; peritus Apollo,
Atque triumphales, inter quas ausus habere
Nescio quis titulos ægyptius, atque arabarches,
Cuius ad effigiem non tantum meicre fas est.
Vestibulis abeunt ueteres, lassiq; clientes,
Votaq; deponunt, quanquam longissima cœnæ
Spes homini, caules miseris, atque ignis emendus,
Optima siluarum interea, pelagiq; vorabit,
Rex horum, uacuisq; thoris tantum ipse iacebit.
Nam de tot pulchris, et latis orbibus, et tam
Antiquis, una comedunt patrimonia mensa.
Nullus iam parasitus erit, sed quis feret istas
Luxuriæ sordes? quanta est gula, quæ sibi totos
Ponit apros, animal propter conuiuia natum?
Pœna tamen præsens, cum tu deponis amictus
Turgidus, et crudum paucum in balnea portas,
Hinc subitæ mortes, atque intestata senectus.

A iiii

SATYRA .I.

It noua, ne tristis per cunctas fabula cœnas.
 Ducitur iratis plaudendum finis amicis.
 Nil erit ulterius, quod nostris moribus addat
 Posteritas, eadem cupient, facientq; minores.
 Omne in præcipiti uitium stetit, utere uelis.
 Totos pande sinus, dicas forsitan, unde
 Ingenium par materiæ, unde illa priorum
 Scribendi quodcunque animo flagrante liberet
 Simplicitas, cuius non audeo dicere nomen?
 Quid refert dictis ignoscat Mutius, an non?
 Pone Tigillinum, tæda læbis in illa,
 Quæ stantes ardent, qui fixo gutture fumant,
 Et latum media sulcum deducit arena.
 Qui dedit ergo tribus patruis aconita, uehatur
 Pensilibus plumis, atque illinc despiciat nos?
 Cum ueniet contra, digito compeſcæ labellum.
 Accusator erit, qui uerbum dixerit hic est.
 Securus licet Aeneam, rutulumq; ferocem
 Committas, nulli grauis est percussus Achilles,
 Aut multum quæsitus Hylas, urnamq; secutus,
 Ense uelut stricto quoties Lucilius ardens
 Infremuit, rubet auditor, cui frigida mens est
 Criminibus. tacita sudant præcordia culpa,
 Inde iræ, et lachrymæ, tecum prius ergo uoluta
 Hæc anime ante tubas, galeatum sero duelli
 Pœnitet, experiar, quid concedatur in illos.
 Quorum flaminia tegitur cinis, atque latina.



SATYRA SECVNDA. 1111

u ltra Sauromatas fugere hic libet, et glaciale
Oceanū, quoties aliquid de moribus audent
Qui curiosi simulant, et bacchanalia uiuūt,

I ndocti primum, quanquam plena omnia gy pso
Chryssippi inuenias, nam perfectissimus horum
S i quis Aristotelem similem. uel Pittacon emit,
E t iubet archetypos pluteum seruare Cleanthas.
E rontis nulla fides. quis enim non uicus abundat
T ristibus obscenis? castigas turpia, cum sis
I nter socraticos notissima fossa cinedos.
H ispidā membra quidem, et duræ per brachia setæ
P romittunt atroam animum, sed podice leui
C æduntur tumidæ medico ridente mariscæ.
R arus sermo illis, et magna libido tacendi,
A tque su Percilio breuior coma. uerius ergo,
E t magis ingenuæ Peribonius, hunc ego fatis
I mputo, qui uultu morbum, inæssuq; fatetur.
H orum simplicitas miserabilis, his furor ipse
D at ueniam. sed peiores qui talia uerbis
H erculis inuadunt, et de uirtute locuti
C lunem agitant. ego te æuentem Sexte uerebor
I nfamis Varillus ait, quo deterior te?
L oripedem rectus derideat, æthiopem albus,
Q uis tulerit Gracchos de seditione querentes?
Q uis cælum terris non miscat, et mare cælo,
s i fur displiceat Verri? homicida Miloni?
C lodius accuset mœchos? Catilina Cethegum?
I n tabulam Sylle si dicant discipuli tres?
Q ualis erat nuper tragico pollutus adulter



SATYRA

Concubitu? qui tunc leges reuocarat amaras
 Omnibus, atque ipsis Veneri, Martiq; timendas,
 Cum tot abortiuis fecundam iulia nullam
 Solueret, et patruo similes effunderet offas,
 Nonne igitur iure, ac merito vitia ultima fictos
 Contemnunt Scauros, et castigata remordent?
 Non tulit ex illis toruum Laronia quendam
 Clamantem toties, ubi nunc lex iulia? dormis?
 Ad quem subridens, felicia tempora, quæ te
 Moribus opponunt, habeat iam roma pudorem.
 Tertius e cælo cecidit Cato, sed tamen urde
 Hæc emis? hirsuto spirant opobalsama collo.
 Quæ tibi? ne pudeat dominum monstrare tabernæ,
 Quod si uexantur leges, ac iura, citari
 Ante omnes debet scatinia. respice primum
 Et scrutare uiros, faciunt hi plura, sed illos
 Defendit numerus, iunctæq; umbone phalanges.
 Magna inter molles concordia. non erit ullum
 Exemplum in nostro tam detestabile sexu.
 Tedia non lambit Cluuiam, nec Flora Catullam,
 Hispo subit iuuenes. et morbo pallet utroque.
 Nunquid nos agimus causas, ciuilia iura
 Nouimus? aut ullo strepitu fora uestra mouemus?
 Luctantur paucæ, comedunt colliphia paucæ.
 Vos lanam trahitis, calathisq; peracta refertis
 Vellera, uos tenui prægnantem stamine fusum
 Penelope melius, melius torquetis Arachne,
 Horrida quale facit residens in codice pellex.
 Notum est cur solo tabulas impleuerit Hister
 Liberto. dederit uinns cur multa puella.

SECVNDA v

Dives erit magno que dormit tertia lecto.
 Tū nube, atque tace donant arcana cylindros.
 De nobis post hæc tristis sententia fertur.
 Dat ueniam coruis, uexat ænura columbas.
 Egerunt trepidi uera, ac manifesta canentem
 Stoicidæ, quid enim falsi Laronia? sed quid
 Non facient alii, cum tu multicia sumas
 Cretice? et hanc uestem populo mirante perores
 In proculas, & Pollineas? est mœcha Labulla,
 Damnetur si uis etiam Carphinia, talem
 Non sumet damnata togam sed iulius ardet,
 Aestuo, nudus agas minus est insania turpis.
 En habitum, quo te leges, ac iura ferentem
 Vulneribus crudis populus modo uictor, et illud
 Montanum positus audiret uulgus aratris.
 Quid? non proclames, in corpore iudicis ista
 Si uideas? quero an deceant multitia testam.
 Acer, et indomitus, libertatisq; magister
 Cretice pelluces dedit hanc contagio labem,
 Et dabit in plures sicut grex totus in agris
 Vnius scabie cadit, et porrigine porci,
 Vnaq; conspecta liuorem ducit ab uua.
 Fœdius hoc aliquid quandoq; audebis amittu.
 Nemo repente fuit turpissimus, accipient te
 Paulatim qui longa domi redimicula sumunt
 Frontibus, et toto posuere monilia collo,
 Atque bonam tenere placant abdomine porcæ,
 Et magno cratere deam, sed more sinistro
 Faxitata procul non intrat fœmina limen.
 Solis ara dæ maribus patet. ite profanæ

SATYRA.

Clamatur, nullo gemit hic tibicina cornu.
 Talia secreta coluerunt orgia tæda
 Cecropiam soliti baptæ lassare Cotytto.
 Ille supercilium madida fuligine tactum
 Obliqua producit acu, pingitq; tremantes
 Attolens oculos, nitreo bibit ille priapo.
 Reticulumq; comis auratum ingentibus implet
 Cærulea indutus scutulata, aut galbana rasa.
 Et per Iunonem domini iurante ministro.
 Ille tenet speculum patici gestamen Othonis.
 Actoris Aurunci spoliū, quo se ille uidebat
 Armatum, cum iam tolli uexilla iuberet,
 Res memoranda nouis annalibus, atque recenti
 Historia, speculum ciuilis sarcina belli.
 Nimirum summi ducis est occidere Galbam,
 Et curare cutem summi constantia ciuis,
 Bebriaci in campo spoliū affectare palati,
 Et pressum in faciem digitis extendere panem,
 Quod nec in assyrio pharetrata Semiramis orbe,
 Mæsta nec acciaca fecit Cleopatra carina.
 Hic nullus uerbis pudor, aut reuerentia mensæ.
 Hic turpis Cybeles, et fracta uoce loquendi
 Libertas et crine senex phanaticus albo
 Sacrorum antistes, rerum, ac memorabile magni
 Gutturis exemplum, conducendusq; magister.
 Quid tamen expectāt, phrygio quos tempus erat iā
 More superuacuum cultris abscindere carnem?
 Quadringenta dedit Gracchus sestertia dotem
 Cornicini, siue hic recto cantauerat ære.
 Signatæ tabule dictum feliciter ingens

Cœna sedet. gremio iacuit noua nupta mariti.
 O proceres anfore opus est? an aruspice nobis?
 Scilicet horreret, maioraq; monstra putaret,
 Si mulier uitulum, uel si bos ederet agnum?
 Segmenta, et longos habitus, et flammea sumit
 Arano qui sacra ferens nutantia loro
 Sudauit clypeis ancilibus, o pater urbis
 Unde nefas tantum latius pastoribus? unde
 Hæc te tigit Gradine tuos urtica nepotes?
 Traditur ecce uiro clarus genere, atque opibus uir.
 Nec galleam quassas, nec terram cuspide pulsas,
 Nec quereris patri. uade ergo, et æde seueri
 Iugeribus campi quem negligis. officium cras
 Primo sole mihi peragendum in ualle Quirini.
 Quæ causa officii? quid queris? nubit amicus,
 Nec multos adhibet, licet modo uiuere, fient,
 Fient ista palam, cupient et in acta referri.
 Interea tormentum ingens nubentibus hæret.
 Quod nequeunt parere, et partu retinere maritos
 Sed melius, quod nil animis in corpore iuris
 Natura indulget, sterilez moriuntur, et illis
 Turgida non prodest in pixide condita lyde,
 Nec prodest agili palmas præbere luperco.
 Vicit et hoc monstrum tunicati fuscina Gracchi,
 Lustrauitq; fuga mediam gladiator arenam
 Et capitolinis generosior, et Marcellis,
 Et Catulis, Paulisq; minoribus, et Fabiis, et
 Omnibus ad podium spectantibus, his licet ipsum
 Admoueas, cuius tunc munere retia misit.
 Esse aliquos manes, et subterranea regna,

SATYRA

Et contum, et stygio ranas in gurgite nigras,
 Atque una transire uadum tot millia cymba,
 Nec pueri credunt, nisi qui nondum ære lauātur.
 Sed tu uera puta, Curius quid sentit, et ambo
 Scipiadae? quid Fabricius, manesq; Canulli?
 Quid cremere legio, et Cannis consumpta iuuentus,
 Tot bellorum animæ? quoties hinc talis ad illos
 Umbra uenit, cuperent lustrari, si qua darentur
 Sulfura cum tædis, et si foret humida laurus.
 Illuc heu miseri traducimur, arma quid ultra
 Littora Iuuernæ promouimus? et modo aptas
 Oradas? ac minima contentos nocte britannos?
 Sed quæ nunc populi fiunt uictoris in urbe,
 Non faciunt illi, quos uicimus. et tamen unus
 Armenius Salates cunctis narratur ephebis
 Mollior ardenti sese indulsisse tribuno.
 Aspice quid faciant commercia. uenerat obses.
 Hic fiunt homines. nam si mora longior urbem
 Indulset pueris, nonnumquam redierit amator, *deerit*.
 Mittentur bracæ, cultelli, frena, flagellum.
 Hic prætextatos referunt Artaxata mores.

SATYRA TERTIA.

Vaniis digressu ueteris confusus amici
 q Laudo tamen uacuis quod sedē figere Cumis
 Destinet, atque unū ciuem donare Sibyllæ.
 Ianua Baiarum est, et gratum litus, amœni
 Secessus, ego uel Prochyta præpono Suburræ.
 Nam quid tam miserū, et tam solum uidimus, ut non
 Deterius credas horrere incendia, lapsus
 Tectorum assiduos, ac mille pericula senæ

TERTIA. VII

Urbis, et Augusto recitantes mense poetas?
 Sed cum tota domus rheda componitur una,
 Substitit ad ueteres arcus madidamq; Capenam,
 Hic ubi nocturnæ Numia constituebat amice.
 Nunc sacri fontis nemus, et delubra locantur
 Iudeis ^Ieorum copbinus, fœnumq; supellex.
 Omnis enim populo mercedem pendere iussa est
 Arbor, et eiectis mendicat silua cumanis.
 In uallem Egeriæ descendimus, et speluncas
 Dissimiles ueris. quanto præstantius esset
 Numen aquæ, uiridi si margine clauderet undas
 Herba, nec ingenium uiolarent marmora tophum?
 Hic tunc Umbritius quando artibus inquit honestis
 Nullus in urbe locus, nulla emolumenta laborum,
 Res hodie minor est, here quā fuit, atque eadem cras
 Detret exiguis aliquid, proponimus illuc
 Ire, fatigatasubi Dædalus exiit alas,
 Dum noua canicies, dum prima, et recta senectus,
 Dum superest Lachesi quod torqueat, et pedibus me
 Porto meis, nullo dextram subeunte bacillo.
 Cedamus patria. uiuant Arturius istic,
 Et catulus, mancant qui nigrum in candida uertunt,
 Quis facile est ædem conducere, flumina, portus,
 Sicandam eluiem, portandum ad busta cadauer.
 Et præbere caput domina uenale sub hasta.
 Quondam hi cornicines, et municipalis arenæ
 Perpetui comites, notæq; per oppida buccæ,
 Munera nunc edunt, et uerso pollice uulgi
 Quemlibet occidunt populariter, inde reuersi
 Conduncunt foras. et cur non omnia? cum sint

SATYRA.

Quales ex humili magna ad fastigia rerum
 Extollit, quoties uoluit fortuna iocari.
 Quid Romæ faciam. mentiri nescio, librum
 Si malus est, nequeo laudare, et poscere, motus
 Astorum ignoro, funus promittere patris
 Nec uolo, nec possum. ranarum uiscera nunquam
 Inspeci ferre ad nuptam quæ mittit adulter,
 Quæ mandat, norint alii, me nemo ministro
 Fur erit, atque ideo nulli comes exeo, tanquam
 Mancus, et extinctæ corpus non utile dextræ.
 Quis nunc diligitur nisi conscius? et cui feruens
 Aestuat occultis animus, semperq; tacendis.
 Nil tibi se debere putat, nil confert inquam,
 Participem qui te secreti fecit honesti.
 Carus erit Veri, qui Verrem tempore quo uult
 Accusare potest, tanti tibi non sit opaci
 Omnis arena Tagi, quodq; in mare uoluitur aurum,
 Ut somno areas, ponendaq; præmia sumas
 Tristis. et a magno semper timearis amico.
 Quæ nunc diuitibus gens acceptissima nostris.
 Et quos præcipue fugiam, properabo fateri,
 Nec pudor obstabit. Non possum ferre Quirites
 Grecam urbem, quamuis quota portio facis achææ.
 Iam pridem Syrus in Tyberim defluxit ~~Orestes~~ *Orestes*,
 Et linguam, et mores, et cum tibicine chordas
 Obliquas, necnon gentilia tympana secum
 Vexit, et ad circumiussas prostare puellas.
 Ite quibus grata est picta lupa barbara mitra.
 Rusticus ille tuus sumit rechedipna Quirine,
 Et cæromatico fert niceteria collo.

TERTIA VIII

Hic alta Sycione, ast hic Amidone relicta,
 Hic Andro, ille Samo, hic Trallibus, aut Alabandis
 Aesquiliis, dictumq; petunt a uimine collem,
 Viscera magnarum domuum, dominiq; futuri.
 Ingenium uelox, audacia perdita, sermo
 Promptus, et Isæo torrentior, ede quid illum
 Esse putes? quemuis hominem secum attulit ad nos
 Grammaticus, rhetor geometres, pictor, aliptes,
 Augur, schoenobates, medicus, magus, omnia nouit
 Græculus esuriens in cælum iusseris, ibit.
 Ad summâ non Maurus erat, nec Sarmata nec Thrax
 Qui sumpsit pennas, mediis sed natus Athenis, .
 Horum ego non fugiam conchylia? me prior ille
 Signabit? fultusq; toro meliore recumbet
 A duectus Ramam, quo prima, et coctona uento?
 Vsq; eadeo nihil est, quod nostra infantia cælum
 Hæsit Auentini bacca nutrita Sabina?
 Quid quod adulandi gens prudentissima, laudat
 Sermonem indocti, faciem deformis amici,
 Et longum inualidi collum, cervicibus æquat
 Herculis, Antæum procil a tellure tenentis, .
 Miratur uocem angustam, qua deterius nec
 Ille sonat, quo mordetur gallina marito, .
 Hæc eadem licet et nobis laudare, sed illis
 Creditur, an melior cum Thaida sustinet, aut cum
 Vxorem comædus agit, uel Dorida nullo
 Cultam palliolo, mulier nempe ipsa uidetur,
 Non persona loqui, uacua, et plana omnia dicas
 Infra uentriculum, et tenui distantia rima, .
 Nec tamen Antiochus, nec erit mirabilis ille

B

SAIYRA

Aut Stratocles, aut cum molli Demetrius Hamo,
 Natio comœcla est, rides? maiore cachinno
 Concutitur, flet si lachrymas aspexit amici,
 Nec dolet, igniculum brumæ si tempore poscas,
 Accipit endromydem, si dixeris æstuo, fudat.
 Non sumus ergo pares, melior qui semper, et omni
 Nocte, dieq; potest alienum sumere uultum,
 A facie iactare manus, laudare paratus,
 Si bene ructauit, si rectum minxit amicus,
 Si trulla inuerso crepitum dedit aurea fundo,
 Preterea sanctum nihil est, et ab inguine tutum,
 Non matrona laxis, non filia uirgo, neque ipse
 Sponsus lenis adhuc, non filius ante pudicus,
 Horum si nihil est, aulam resupinat amici,
 Scire uolunt secreta domus, atque inde timeri,
 Et quoniam cepit grecorum mentio, transi
 Cymnasia, atque audi facinus maioris abollæ,
 Stoicus occidit Baram delator amicum,
 Discipulumq; senex, ripa nutritus in illa,
 Ad quam gorgonei delapsa est penna cabelli,
 Non est romano cuiquam locus hic, ubi regnat
 Protogenes aliquis, uel Diphilus, aut Erimanthus,
 Qui gentis uitio nunquam partitur amicum,
 Solus habet, nam cum facilem stillauit in aurem,
 Exiguam de nature, patrieq; ueneno,
 Limine sum moueor, perierunt tempora longi
 Seruiti, nusquam minor est iactura clientis,
 Quod porro officiū, (ne nobis blandiar,) aut quod
 Pauperis hic meritum? si curet nocte togatus
 Currere, cum pretor lictorem impellat, et ire

TERTIA

VIII

Præcipitem inbeat dudum uigilantibus orbis,
Ne prior albinam, aut Modiam collega salutet,
Diuitis hic serui cludit latus ingenuorum
Filius, alter enim quantum in legione tribuni
Accipiunt, donat Caluinæ, uel Catiænæ,
Vt semel, atque iterum super illam palpitet, at tu
Cum tibi uestiti facies scorti placet, hæres,
Et dubitas alta Chionen deducere sella,
Dæ testem Romæ tam sanctum, quam fuit hospes
Numinis idæi, procedat uel Numa, uel qui
Seruauit trepidam flagranti ex æde Minervam,
Protinus ad censum, de moribus ultima fiet
Questio, quot pascit seruos, quod possidet agri
Iugera, quam multa, magnâq; paropside cœnat,
Quantum quisque sua nummorum seruat in arca
Tantum habet et fidei, iures licet et Samothraci
Et nostrorum aras, contemnere fulmina pauper
Creditur, atque deos, diis ignoscentibus ipsis,
Quid quod materiam præbet, causasq; iocorum
Omnibus hic idem, si fœda, et scissa lacerna,
Si toga sordidula est, et rupta, calcæus alter
Pelle patet, uel si consuto uulnere crassum,
Atque recens linum ostendit non una cicatrix,
Nil habet infelix paupertas durius in se,
Quam quod ridiculos homines facit, exeat inquit
Si pudor est, et de puluino surgat equestri,
Cuius res legi non sufficit, et sedeant hic
Lenonum pueri quocunque in fornice nati,
Hic plaudat nitidi præconis filius inter
Pinnirapi cultos iuuenes, iuuenesq; lanistæ.

Bii

SATYRA

Sic libitum uano qui nos distinxit Othoni,
 Quis gener hic placuit censu minor? atq; puellæ
 Sarcinulis impar? quis pauper scribitur hæres?
 Quando in consilio est ædilibus? agmine factò
 Debuerant olim tenues migrasse Quirites,
 Haud facile emergunt, quorum uirtutibus obstat
 Res angusta domi, sed Romæ durior illis
 Conatus, magno hospitium miserabile, magno
 Seruorum uentres, et frugi cœnula magno,
 Fictilibus cœnare pudet, quod turpe negauit
 Translatus subito ad Marfos, mensamq; Sabellam,
 Contentis que illic ueneto duroq; cucullo,
 Pars magna italiæ est, (si uerū admittamus,) in qua
 Nemo togam sumit nisi mortuus, ipsa dierum
 Festorum herbofo colitur si quando theatro
 Maiestas, tandemq; redit ad pulpita notum
 Exodium, cum personæ pallentis hiatum
 In gremio matris formidat rusticus infans,
 Aequales habitus illic, similemq; uidebis
 Orchestram, et populum, clari uelamen honoris,
 Sufficiunt tunicæ summis ædilibus albæ,
 Hic ultra uires habitus nitor, hic aliquid plus,
 Quam satis est, interdum aliena sumitur arca,
 Commune id uitium est; hic uiuimus ambitiosa
 Paupertate omnes; quid te moror? omnia Romæ
 Cum pretio, quid das ut Cossus aliquando salutes?
 Ut te respiciat clauso Veiento labello?
 Ille metit barbam, crinem hic deponit amati,
 Plena domus libis uenalibus; accipe, et illud
 Fermentum tibi habe, præstant tributa clientes.

TERTIA

X

Cogimur, et cultis augere peculia seruis,
 Quis timet, aut timuit gelida Preneste ruinam?
 Aut positis nemorosa inter iuga Volsiniis, aut
 Simplicibus Gabiis, aut proni Tyburis arce?
 Nos urbem colimus tenui tibicine fultam
 Magna parte sui, nam si labentibus obstat
 Villicus, et ueteris rimæ contextit hiatus,
 Securos pendente iubet dormire ruina,
 Viuendum est illic, ubi nulla incendia, nulli
 Nocte metus, iam poscit aqua, iam friuola transfert
 V. calegon, tabulata tibi iam tertia fumant,
 Tu nescis, nam si gradibus trepidatur ab imis
 Vltimus, ardebit, quem tegula sola tuetur
 A pluvia, molles ubi reddunt oua columbæ,
 Lectus erat Codro Procula minor, urceoli sex
 Ornamentum abaci, necnon et paruulus infra
 Cantharus, & recubans sub eodem marmore Chiro,
 Iamq; uetus græcos seruabat cista libellos,
 Et diuina opici rodebant carmina mures,
 Nil habuit Codrus, quis enim negat? et tamen illud
 Perdidit infelix totum nil, ultimus autem
 Erumne cumulus, quod nudum, et frustra rogantem
 Nemo cibo, nemo hospitio, tectoq; iuuabit,
 Si magna Astyrii cecidit domus, horrida mater,
 Pullati proceres, differt uadimonia prator,
 Tunc gemimus casus urbis, tunc odimus ignem,
 Ardet adhuc, et iam occurrit qui marmora donet,
 Conferat impensas, hic nuda, et candida signa,
 Hic aliquid præclarum Euphranoris, et Polycleti,
 Pheasianorum uetera ornamenta deorum,

B iii

SATIRA

Hic libros dabit, & forulos, mediamq; Minervam,
 Hic modium argenti, meliora, ac plura reponit
 Persicus orbis lautissimus, et merito iam
 Suspectus, tanquam ipse suas incenderit ædes.
 Si potes auelli circensibus, optima Soræ,
 Aut Fabraterie domus, aut Eruſinone paratur,
 Quanti nunc tenebras unum conducis in annum.
 Hortulus hic, puteusq; brevis, nec recte mouendus,
 In tenues plantas facili diffunditur haustu.
 Vine bidentis amans, et culti uillicus horti,
 Vnde epulum possis centum dare Pythagoreis.
 Est aliquid quocunque loco quocunque recessu,
 Vnius sese dominum fecisse lacertæ.
 Plurimus hic æger moritur uigilando, sed illum
 Languorem peperit cibus imperfectus, et hærens
 Ardenti stomacho. nam que meritoria somnum
 Admittunt? magnis opibus dormitur in urbe.
 Inde caput morbi redarum transitus arcto
 Vicorum inflexu, & stantis conuitia mandræ
 Eripiunt somnum Druso, uitulisq; marinis.
 Si uocat officium turba ædente uehetur
 Dines, et ingenti curret super ora Liburno,
 Atque obiter leget, uel scribet, uel dormiet intus,
 Nanque facit somnum clausa lectica fenestra,
 Ante tamen ueniet nobis, properantibus obstat
 Vnda prior, magno populus premit agmine lûbos,
 Qui sequitur, ferit hic cubito, ferit affere duro
 Alter, at hic tignû capiti incutit ille metretâ,
 Pinguia crura luto, planta mox undique magna
 Calcor, et in digito clauus mihi militis hæret.



TERTIA,

XI

Nón ne uides quanto celebretur sportula fumo?
Centum conuiuæ, sequitur sua quenque culma,
Corbulo uix ferret tot uasa ingentia, tot res
Impositas capiti, quas recto uertice portat
Seruulus infelix, et cursu uentilat ignem,
Scinduntur tunice sartæ modo longa coruscat
Sarraco ueniente abies, atque altera pinum
Plaustra uehunt, nutant alte, populoq; minantur,
Nam si procubuit, qui saxa ligustica portat
Axis, et euersum fudit super agmina montem,
Quid superest de corporibus, quis membra, quis ossa
Inuenit? obtritum uulgi perit omne cadauer
M ore animæ. domus interea secura patellas
Iam lauat, & buccæ foculum excitat, et sonat unctis
Strigilibus, pleno componit lintea gutto.
Hec inter pueros uarie properantur, at ille
Iam sedet in ripa, tetrumq; nouitius horret
P orthmæa, nec sperat cœnosi gurgitis alnum
Infelix, nec habet quem porrigat ore trientem,
Respice nunc alia, ac diuersa pericula noctis,
Quod spacium tectis sublimibus, unde cerebrum
Testa ferit, quoties rimosa, et curta fenestris
Vasa cadunt, quanto percussum pondere signent,
Et ledant silicem, possis ignauus haberi,
Et subiti casus improvidus, ad cœnam si
Intestatus eas, adeo tot fata, quot illa
Nocte patent uigiles te pretereunte fenestræ,
Ergo optes, uotumq; feras miserabile tecum,
Ut sint contente patulas effundere pelues,
E brius, ac petulans, qui nullum forte cecidit

B iiii

SATYRA

D at pœnas, noctem patitur lugentis amicum
 P elidæ, cubat in faciem, mox deinde supinus, .
 E rgo non aliter poterit dormire, quibusdam
 S omnum rixa facit, sed quamuis improbus annis,
 A tq; mero feruens, cauet hunc, quem coccina lena
 V itari iubet, et comitum longissimus ordo,
 M ultum præterea flammarum, atq; ænea lampas, .
 M e quem Luna solet deducere, uel breue lumen
 C andele, cuius dispenso, et tempero filum,
 C ontemnit, miseræ cognosce proœmia rixæ,
 S i rixa est, ubi tu pulsas, ego uapulo tantum .
 S tat contra, stariq; iubet, parere necesse est,
 N am quid agas, cum te furiosus cogat, & idem
 F ortior, unde uenis exclamat, cuius atto,
 C uius concha times? quis tecum sectile porrum
 S utor et elixi ueruecis labra comedit?
 N il mihi respondes? aut dic, aut accipe calam, .
 E de ubi consistas, in qua te quero proscucha, .
 D icere si tentes aliquid, tacitis ne recedas,
 T antundem est, feriunt pariter, uadimonia, deinde
 I rati faciunt, libertas pauperis hæc est,
 P ulsatus rogat, et pugnis concisus adorat,
 V t licet paucis cum dentibus inde reuerti, .
 N ec tamen hoc tantum metuas, nam qui spoliat te
 N on deerit, clausis domibus postquam omnis ubiq;
 Fixa æthenate siluit compago tabernæ, .
 I nterdum et ferro subitus crassator agit rem,
 A rmato quoties tutæ custode tinentur
 E t pontina palus, et gallinaria pinus, .
 S ic inde hunc omnes tanquam ad uiuaria currunt, .

Qua fornacæ graues, qua non incude cithenæ?
 Maximus in uinclis ferri modus, ut timeas, ne
 Vomer deficiat, ne marra, & sarcula desint, .
 Felices proauorum atauos, felicia dicas
 Sæcula, quæ quondam sub regibus, atq; tribunis
 Viderunt uno contentam carcere Romam, .
 His alias poteram, et plures subnectere causas,
 Sed iumenta uocant, et sol inclinatur eundum est, .
 Nam mihi commota iandudum mulio uirga
 Innuat, ergo uale nostri memor, et quoties te
 Roma tuo refici properantem reddet Aquino,
 Me quoq; ad eluinam Cererem, uestramq; Dianam
 Conuelle a Cumis, satyrarum ego, (ni pudet illas,)
 A diutor gelidos ueniam caligatus in agros, .

SATYRA QVARTA,

Cæ iterum Crispinus, et è nihil sæpe uocadus
 e Ad partes mōstrum nulla uirtute redeptum
 A uitiiis, æger, solaq; libidine fortis, .
 Delitias uiduæ tantum aspernatur adulter, .
 Quid refert igitur quantis iumenta fatiget
 Porticibus, quanta nemorum uestetur in umbra, .
 Iugera quot uicina foro, quas emerit ædes?
 Nemo malus felix, minime corruptor, et idem
 Incestus, cum quo nuper uittata iacebat
 Sanguine adhuc uiuo terram subitura sacerdos, .
 Sed nunc de factis leuioribus, et tamen alter
 Si fecisset idem, caderet sub iudice morum, .
 Nam quod turpe bonis Titio, Serioq; decebat
 Crispinum, quid agas, cum dira, et fædior omni
 Crimine persona est? mulpū sex millibus emitt

mibi

SATYRA

Aequantem sane paribus sestertia libris,
 Ut perhibent, qui de magnis maiora loquuntur,
 Consilium laudo artificis si munere tanto
 Præcipuam in tabulis ceram senis abstulit orbi,
 Est ratio ulterior magnæ si misit amicæ,
 Que uehitur clauso latis specularibus antro,
 Nil tale expectes, emit sibi multa uidemus,
 Que miser, & frugi non fecit Apicius, hoc tu
 Succinctus patria quondam Crispine papyro,
 Hoc pretium squamæ? potuit fortasse minoris
 Piscator, quam piscis emi; prouincia tanti
 Vendit agros, sed maiores Apulia uendit,
 Quales tunc epulas ipsum glutisse putemus
 Induperatorem? cum tot sestertia partem
 Exiguam, et modice sumptam de margine cœnæ
 Purpureus magni ructaret scurra palatu,
 Iam princeps equitum, magna qui uoce solebat
 Vendere municipes fracta, de meræ siluros?
 Incipe Calliope, licet hic considerare non est
 Cantandum, res uera agitur, narrate puellæ
 Pierides, pro sit mihi uos dixisse puellas,
 Cum iam semmanimum laceraret flauius orbem
 Ultimus, et caluo seruiret Roma Neroni,
 Incidit adriaci spatium admirabile rhombi
 Ante domum Veneris quam dorica sustinet Anchon,
 Impleuitq; sinus, neque enim minor hæserat illis,
 Quos operit glacies mortua, ruptaq; tandem
 Solibus effundit torpentis ad hostia ponti
 Desidia tardos, et longo frigore pingues,
 Destinat hoc monstrum cymbe, liniq; magister

Pontifici summo, quis enim proponere talem,
Aut emere auderet? cum plena et littora multo
Delatore forent, dispersi protipus algæ
Inquisitores agerent cum remige nudo,
Non dubitaturi fugitium dicere piscem,
Depastumq; diu uinaria Cesaris, inde
Elapsum ueterem ad dominum debere reuerti,
Siquid Palfurio, si credimus armillato,
Quicquid conspicuum, pulchrumq; ex equore toto ē
Res fisci est, ubicunque natat, donabitur ergo,
Ne pereat, iam letifero cedente pruinis
Autumno, iam quartanam sperantibus ægris,
Stridebat deformis hyems, prædamq; reantem
Seruabat, tamen hic properat, uelut urgeat auster,
Utque lacus suberant, ubi quanquam diruta seruat
Ignem troianum, et Vestam colit Alba minorem,
Obstitit intranti miratrix turba parumper,
Et cessit, facili patuerunt cardine ualua.
Exclusi expectant admissa obsonia patres.
I tur ad Atridem, tunc Picus accipe dixit
Priuatis maiora focis, genialis agatur
Iste dies, propera stomachum laxare saginis,
Et tua seruatum consume in secula rhombum.
Ipse capi uoluit, quid apertius? tamen illi
Surgebant criste, nihil est, quod credere de se
Non possit, cū laudatur diis æquā potestas,
Sed deerat pisci patina mensura. uocantur
Ergo in consilium procures, quos oderat ille,
In quorum facie miseræ, magnæq; sedebat
Pallor amicitie, primus clamante Liburno.

SATYRA

Currite iam sedit, rapta properabat abolla
 Pegasus, attonitæ positus modo uillicus urbi,.
 An ne aliud tunc præfecti? quorum optimus, atque
 Interpres legum sanctissimus, omnia quanquam
 Temporibus diris tractanda putabat inermi
 Iusticia, uenit et Crispi iocunda senectus,
 Cuius erant mores, qualis facundia, mite
 Ingenium, maria, ac terras, populosq; regenti
 Quis comes utilior, si clade, et peste sub illa
 Sæuitiam damnare, et honestum afferre liceret
 Consilium? sed quid uiolentius aure tyranni?
 Cum quo de pluuiis, aut æstibus, aut nimbo so
 Vere locuturi fatum pendebat amici?
 Ille igitur nunquam direxit brachia contra
 Torrentem, nec cuius erat qui libera posset
 Verba animi proferre, & uitam impendere uero,.
 Sic multas hyemes, atque octogesima uidit
 Solstitia, his armis, illa quoq; tutus in aula,.
 Proximus eiusdem properabat Acilius æui
 Cum iuvene indigno, quæ mors tam sæua maneret,
 Et domini gladiis iam destinata, sed olim
 Prodigio par est in nobilitate senectus,
 Vnde fit, ut malim fraterculus esse gigantum,.
 Profuit ergo nihil misero, quod comminus urso
 Figebat numidas albana nudus arena
 Venator, quis enim iam non intelligat artes
 Patritias? quis priscum illud miretur acumen
 Brute tuum? facile est barbato imponere regi.
 Nec melior multum quamuis ignobilis ibat
 Rubrius, offensus ueteris reus, atq; tandem.

Et tamen improbior Satyram scribente cinædo, .
Montani quoq; uenter adest abdomine tardus,
Et matutino sudans Crispinus amomo,
Quantum uix redolent duo funera, senior illo
Pompeius tenui iugulos aperire susurro,
Et qui uulturibus seruabat uiscera daxis
Fuscus marinorea meditatus prælia uilla, .
Et cum mortifero prudens Veiento Catullo,
Qui nunquam uisæ flagrabat amore puellæ
Grande, et conspicuū, nostro quoq; tēpore monstrū,
Cæcus adulator, dirusq; a ponte satelles,
Dignus aricinos qui mendicaret ad axes,
Blandaq; deuexæ iactaret basia redæ, .
Nemo magis rombum stupuit, nam plurima dixit
In lenum conuersus, at illi dextra iacebat
Bellua, sic pugnas Cilicis laudabat, et ictus,
Et pægma, et pueros inde ad uelaria raptos, .
Non ædit Veiento, sed ut fanaticus æstro
Percussus bellona tuo diuinat, et ingens
O men habes inquit magni, clariq; triumphi,
Regem aliquem capies, aut de temone britanno
Excidet Aruiragus, peregrina est bellua, arnis
Erectas in terga iudes? hoc defuit unum
Fabricio, patriam ut rombi memoraret, et annos, .
Quid nam igitur censes, conciditur? absit ab illo
Dedecus hoc Montanus ait, testa alta paretur,
Quæ tenui muro spatiosum colligat orbem, .
Debetur magnus patinæ, subitusq; Prometheus, .
Argillam, atq; rotam citius properate, sed ex hoc
Tempore iam Cæsar figuli tua castra sequantur, .

SATYRA

Vicit digna uiro sententia, nouerat ille
 Luxuriam imperii ueterem, noctesq; neronis
 Iam medias, aliamq; famem, cum pulmo falerno
 Arderet, nulli maior fuit usus edendi
 Tempestate mea, circeis nata forent, an
 Lucrinum ad saxum, rutupino uē edita fundo
 Ostrea callebat primo deprendere morsu,
 Et semel aspecti littus dicebat echini,
 Surgitur, et misso procures exire iubentur
 Concilio, quos albanam dux magnus in arcem
 Traxerat attonitos, et festinare coactos,
 Tanquam de Getis aliquid? tornisq; Sicambri
 Dicturus, tanquam diuersis partibus orbis
 Anxia præcipiti uenisset epistola penna,
 Atque utinam his potius nugis tota illa dedisset
 Tempora sæuitiæ, claras quibus abstulit urbi,
 Illustresq; animas impune, et uindictæ nullo,
 Sed periit postquam ædonibus esse timendus
 Ceperat, hoc nocuit Lamiarum cæde madenti.

SATYRA QUINTA,

I te propositi nondū, pudet, atque eadē ē mēs,
 Vt bona summa putes aliena uiuere quadra,
 Si potes illa pati, quæ nec Sarmenus iniquas
 Cæsaris ad mensas, nec uilis Galba tulisset,
 Quamuis iurator metuam tibi credere; testi,
 Ventre nihil noui frugalius, hoc tamen ipsum
 Defecisse puta, quod inani sufficit aluo,
 Nulla crepido uacat? nusquam pōs, et tegetis pars
 Dimidia breuior? tanti ne iniuria cœnæ?
 Tam ieiuna fames? cum possis honestius illic

Et tremere, & sordes farris mordere canini?
Primo fige loco, quod tu discumbere iussus
Nercedem solidam ueterum capis officiorum,
Fructus amicitiae magnae cibus, imputat hunc rex,
Et quamuis rarum, tamen imputat; ergo duos post
Si libuit menses neglectum adhibere clientem,
Tertia ne uacuo cessaret culcitra lecto,
Vna simus ait, uotorum summa, quid ultra
Queris? habet Trebius propter quod rumpere somnum
Debeat, & ligulas dimittere sollicitus, ne
Tota salutatrix iam turba peregerit orbem
Syderibus dubiis, aut illo tempore quo se
Erigida circumagunt pigri sarraca bootae,
Qualis caena tamen? uinum quod succida nolit
Lana pati, de conuiuia corybanta uidebis,
Iurgia proludunt, sed mox et pocula torques
Saucius, et rubra deterges uulnera mappa,
Inter nos quoties, libertorumque cohortem
Pugna saguntina feruet commissa lagena,
Ipse capillato diffusum consule potat,
Calcatamque tenet bellis socialibus unam
Cardiaco nunquam cyathum missurus amico,
Cras libet albanis aliquid de montibus, aut de
Stetinis, cuius patriam, titulumque senectus
Deleuit multa ueteris fuligine teste,
Quale coronati Thraesae, Heluidiusque bibebant
Brutorum, et Cassi natalibus ipse capaces
Heliadum crustas, et inaequales berillos,
Virro tenet phailas, tibi non committitur aurum,
Vel si quando datur, custos affixus ibidem

SATYRA

Qui numeret gemmas, unguesq; obseruet acutos,
 Da ueniam, præclara illi claudatur hiaspis,
 Nam Virro, ut multi, gemmas ad pocula transfert
 A digitis, quas in uaginae fronte solebat
 Ponere Celotypo iuuenis prælatus Hyarbæ,
 Tu Beneuentani sutoris nomen habentem
 Sicabis calicem nasorum quattuor, ac iam
 Quassatum, et rupto poscentem sulfura uitro,
 Si stomachus domini feruet, uinoq; ciboq;
 Frigidior geticis petitur decocta pruinis,
 Non eadem uobis poni modo uina querebar,
 Vos aliam potatis aquam, tibi pocula cursor
 Getulus dabit, aut nigri manus ossæ Mauri,
 Et cui per mediam nolis occurrere noctem,
 Cliuosa ueheris dum per monumenta latine,
 Flos asie ante ipsum pretio maiore paratus,
 Quam fuit, & Tulli census pugnacis, et Anci,
 Et ne te teneam Romanorum omnia regum
 Friuola, quod cum ita sit, Getulum Ganymedem
 Respice, cum sities, nescit tot millibus emptus
 Pauperibus miscere puer, sed forma, sed ætas
 Digna supercilio, quando ad te peruenit ille?
 Quando uocatus adest caldæ, gelidæq; minister?
 Quippe indignatur ueteri parere clienti,
 Quodq; aliquid poscas, et quod se stante recumbas,
 Maxima quæque domus seruis est plena superbis,
 Ecce alius quanto porrexit murmure panem
 Vix fractum, solida iam mucida frusta farine,
 Quæ genuinum agitent non admittentia morsum,
 Sed tener, et niuens, molliq; siligine factus

Seruatur domino, dextram cohibere memento,
Salua sit artocopi reuerentia, finge tamen te
Improbulum, superest illic, qui ponere cogat.
Vix tu consuetis audax conuiuia canistris
Impleri, panisq; tui nouisse colorem.
Scilicet hoc fuerat, propter quod saepe relicta
Coniuge per montem aduersum, gelidasq; cucurri
Aesquillias, fremeret sana cum grandine uernus
Iuppiter, & multo stillaret penula nimbo.
Aspicit quam longo distendat pectore lancem
Que fertur domino squilla, et quibus undiq; septa
Asparagis, qua despiciat conuiuia cauda,
Cum uenit ex alsi manibus sublata ministri,
Sed tibi dimidio constrictus gammarus ouo
Ponitur exigua feralis caena patella,
Ipse uena frano piscem perfundit, at hit qui
Pallidus offertur miserotibi caulis, olebit
Laternam, illud enim uestris datur alueolis, quod
Canna micipsarum prora subuexit acuta,
Propter quod Rome cum Boccare nemo lauatur,
Quod tutos etiam facit a serpentibus atris.
Mulus erit domino, quem misit Corsica, uel quem
Taurominitane rupes, quando omne peractum est,
Et iam defecit nostrum mare dum gula sauit,
Retibus assiduus penitus scrutante Maello
Proxima, nec patitur tyrrhenum crescere pisam,
Instruit ergo focum prouincia, sumitur illinc
Quod aptator emat Lenas, Aurelia uendat.
Virroni murena datur, quae maxima uenit
Gurgite de siculo, nam dum se continet auster,

SAIYRA

Dum sedet, & siccet madidas in carcere pennas
 Contemnunt mediam temeraria ligna charybdim,
 Vos anguilla manet longæ conata colubre,
 Aut glacie aspersus maculis Tyberinus, et ipse
 Vernula riparum pinguis torrente cloaca,
 Et solitus mediæ criptam penetrare Suburræ,
 Ipsi pauca uelim, facilem si prebeat auræ,
 Nemo petit, modicis que mittebantur amicis
 A Seneca, quæ Piso bonus, quæ Cotta solebat
 Largiri, namq; et titulis, et fascibus olim
 Maior habebatur donandi gloria, solum
 Poscimus, ut cœnes ciuilitate, hoc face, et esto,
 Esto (ut nunc multi) diues tibi, pauper amicis,
 Anseris ante ipsum magni iecur, anseribus par
 Altis, & flauis dignus ferro Maleagri
 Eumat aper, post hunc raduntur tubera, si uer
 Tunc erit, et facient optata tonitrua cœnas
 Maiores, tibi habe frumentum Aledius inquit,
 O Lybie, disiunge boues, dum tubera mittas,
 Structorem interea, nequa indignatio desit,
 Saltantem spectas, et chironomonta uolanti
 Cultello, donec peragat dictata magistri
 Omnia, nec minimo sane discrimine refert
 Quo gestu lepores, et quo gallina secetur,
 Duceris planta, uelut ictus ab Hercule Cacus,
 Et ponere foris, si quid tentaueris unquam
 Hiscere, tanquã habeas tria nomina, quando propinat
 Virro tibi, sumitq; tuis contacta labellis
 Pocula; quis uestrum temerarius usque adeo, quis
 Perditus, ut dicat regi bibe? plurima sunt, quæ

Non audent homines pertusa dicere lena,
Quadringenta tibi si quis deus, aut similis dis,
Et melior fatis donaret homuncio, quantus
Ex nihilo fieres, quantus Virronis amicus.
Da Trebio, pone ad Trebium, uis frater ab illis
I libus? o nummi uobis hunc prestat honorem,
Vos estis fratres, dominus tamen, et domini rex
Si uis tu fieri, nullus tibi paruulus aula
Luserit Aeneas, nec filia dulcior illo,
Iocundum, et carum sterilis facit uxor amicum,
Sed tua nunc Mycale pariat licet, et pueros tres
In gremium patris fundat, simul ipse loquaci
Gaudebit nido, uiridem thoraca iubebit
Afferri, minimasq; nuces, axemq; rogatum
Ad mensam, quoties parasitus uenerit infans,
Vilibus ancipites fungi ponentur amicis,
Boletus domino. sed qualem claudius edit,
Ante illum uxoris post quem nil amplius edit,
Virro sibi, et reliquis Virronibus illa iubebit
Poma dari, quorum solo pascaris odore,
Qualia perpetuus phæacum autumnus haebat,
Credere que possis surrepta sororibus aphris,
Tu scabies frueri mali, quod in aggere rodit,
Qui tegitur parma, et galea, metuensq; flagelli,
Disce ab hirsuta iaculum torquere capella,
Forsthan impensæ Virronem parcere credas,
Hoc agit, ut doleas, nam que comædia? minus
Quis melior plorante gula? ergo omnia fiunt
Sine scis, ut per lachrymas effundere bilem
Cogaris, pressoq; diu stridere molari.

SATYRA

Tu tibi liber homo, & regis conuiuia uideris,
 Captum te nidore suæ putat ille culinæ,
 Nec male coniectat, quis enim tam nudus, ut illum
 Bis ferat hetruscum puero si contigit aurum?
 Vel nodus tantum, et signum de paupere loro?
 Spes bene cœnandi uos decipit, ecce dabit iam
 Semesum leporem, atque aliquid de clunibus apri.
 Ad nos iam ueniet minor attilis inde parato,
 Intactoque omnes, et stricto pane tactis.
 Ille sapit, qui te sic utitur, omnia ferre
 Si potes, et debes, pulsandum uertice raso
 Præbebis quandoque caput, nec dura timebis
 Flagra pati, his epulis, et tali dignus amico,.

SATYRA SEXTA.

c Redo pudicitiam Saturno rege moratam
 In terris, uisamque diu, cum frigida paruas
 Præberet spelunca domos, ignemque, larumque,
 Et pecus, et dominos communi clauderet umbra.
 Siluestrem montana torum cum sterneret uxor
 Frondibus, et culmo, uicinarumque ferarum
 Pellibus, haud similis tibi Cynthia, nec tibi, cuius
 Turbauit nitidos extinctus passer ocellos,
 Sed potanda ferens infantibus ubera magnis,
 Et sepe horridior glandem ructante marito.
 Quippe aliter tunc orbe nouo, cæloque recenti
 Uiebant homines, qui rupto robore nati,
 Compositique luto nullos habuere parentes,.
 Multa pudicitie ueteris uestigia forsan,
 Aut aliqua extiterant, et sub Ioue, sed Ioue nondum

Barbato, non dum græcis iurare paratis
Per caput alterius, cum furem nemo timeret
Caulibus, aut pomis, et aperto uiueret horto-
Pauulatim deinde ad superos Astrea recessit
Hac comite, atque due pariter fugere sorores,
Antiquum, et uetus est alienum Posthume lectum
Concutere, atque sacri genium contemnere fulcri.
Omne aliud crimen mox ferrea protulit ætas,
Viderunt primos argentea secula moechos,
Conuentum tamen, et pactum, et sponsalia nostra
Tempestate paras, iamq; a tonsore magistro
Pæctis, et digito pignus fortasse dedisti.
Certe sanus eras, uxorem posthume ducis?
Dic qua Tisiphone? quibus exagitare colubris?
Ferrepotes dominam saluis tot restibus ullam?
Cum pateant altæ caligantesq; fenestræ?
Cum tibi uicinum se præbeat æmilius pons?
Aut si de multis nullus placet exitus, illud
Non ne putas melius, quod tecum pusio dormit?
Pusio qui noctu non litigat? exigit a te
Nulla iacens illic munuscula, nec queritur, quod
Et lateri paratis, ne quantum iussit anheles.
Sed placet Vrsidio lex iulia, tollere dulcem
Cogitat heredem cariturus turtare magno,
Mulorumq; iubis, et captatore Macello,
Quid fieri non posse putes, si iungitur ulla
Vrsidio? si moechorum notissimus olim
Sulta maritali iam porrigit ora capistro?
Quem toties texit perituri cista Latini?
Quid? quod et antiquis uxor de moribus illi

SATYRA

Quæritur, o medici mediam pertundite uenam,
 Delicias hominis Tarpeium limen adora
 Pronus, & auratam iunoni cæde iuuentam,
 Si tibi contigerit capitis matrona pudici,
 Pauca adeo Cereris uittas contingere dignæ,
 Quorum non timeat pater oscula. nocte coronam
 Postibus, & densos per limina tende corymbos,
 Vnus Iberine uir sufficit, ocyus illud
 Extorquebis. ut hec oculo contenta sit uno,
 Magna tamen fama est cuiusdam rure paterno
 Vientis, uiuat Gabiis, ut uixit in agro,
 Vuat Fidenis, et agello cædo paterno,
 Quis tamen affirmat, nil actum in montibus? aut in
 Speluncis, adeo senuerunt Iuppiter, & Mars?
 Porticibus ne tibi monstratur fœmina uoto
 Digna tuo? cumeis an habent spectacula totis
 Quod securus ames, quodque inde exerpere possis?
 Chironomon Lædam molli saltante Batillo
 Tuccia uessica non imperat Apula gannit
 Sicut in amplexu, subitum, et miserabile. longum
 Attendit Thymele, Thymele tunc rustica discit,
 Ast aliæ quoties aulaa recondita cessant.
 Et uacuo, clausoq; sonant fora sola theatro.
 Atque a plebeis longe megalesia, tristes
 Personam, thyrsūq; tenent, et subligar Acci,
 Urbicus exodio risum mouet Attellana
 Gestibus Autonoes, hunc diligit Aelia pauper,
 Soluitur his magno comædi fibula, sunt, quæ
 Chrysogonum cantare uetent, Hispulla tragædo
 Gaudet, an expectas ut Quintilianus ametur?

Accipis uxorem de qua citharædus Echion,
Aut Claphirus fiat pater, Ambrosiusq; choraules,
Longa per angustos figamusipulpita uicos,
O mentur postes, & grandi ianua lauro,
Vt testudineo tibi Lentule conopeo,
Nobilis Euryalum mirmyllonem exprimat infans,
Nupta senatori comitata est Hippia ludum
Ad Pharon, & Nilum famosaq; mœnia Lagi,
Prodigia, et mores urbis, damnante Canopo,
Immemor illa domus, et coniugis atque sororis
Nil patrie indulsit, plorantesq; improba natos,
Vtq; magis stupeas, ludos, Paridemq; reliquit,
Sed quanquam in magnis opibus, plumaq; paterna,
Et segmentatis dormisset parua cunis
Comptensit pelagus, famam contempserat olim,
Cuius apud molles minima est iactura cathedras,
Tyrrhenos igitur fluctus, lateq; sonantem
Pertulit Ionium constanti pectore, quamuis
Mutandum toties esset mare, iusta pericli
Si ratio est, et honesta, timent, pauidoq; gelantur
Pectore, nec tremulis possunt insistere plantis,
Eortem animū prestant rebus, quas turpiter audent,
Si iubeat coniunx, durum est consandere naum,
Tunc sentina grauis, tunc summus uertitur aer,
Quæ mœchum sequitur, stomacho ualet, illa maritū
Conuomit, hec inter nautas, et prandet, et errat.
Per pupim, et duros gaudet tractare rudentes,
Qua tamen exarsit forma? qua capta inuenta est
Hippia? quid uidit, propter quod ludia dici
Sustinuit? nam Sergiolus iam raddere guttur

Ciiii

SATYRA

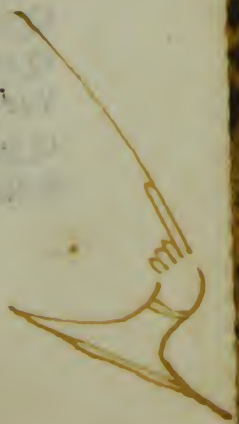
Cœperat, & secto requiem sperare lacerto.
 Preterea multa in faciem deformia, sicut
 Attritus galea, mediisq; in naribus ingens
 Gibbus, et acre malum semper stillantis ocelli,
 Sed gladiator erat, facit hoc illos hiacynthos,
 Hoc pueris, patriæq; hoc prætulit illa sorori,
 Atque uiros, ferrum est, quod amat, hic Sergius idem
 Accepta rude cœpisset Veiento uideri.
 Quid priuata domus, quid fecerit Hippiâ curas?
 Respice riuales diuorum, Claudius audi,
 Quæ tulerit, dormire uirum cum senserat uxor,
 Ausa palatino tegetem præferre cubili,
 Sumere nocturnos meretrix angusta cucullos
 Lingnebat comite ancilla non amplius una,
 Et nigrum flauo crimen abscondente galero
 Intrauit alidum ueteri antone lupanar,
 Et cellam uacuum, atque suam, tunc nuda papillis
 Constitit auratis titulum mentita Lycisæ,
 Ostenditq; tuum generose Britannice uentrem.
 Excepit blanda intrantes, atque ara poposcit,
 Mox lenone suas iam dimittente puellas
 Tristis abit, sed quod potuit, tamen ultima cellam
 Clausit adhuc ardens rigide tentigine uulua,
 Et lassata uiris nondum satiata recessit,
 Obscurisq; genis turpis. fumoq; lucernæ
 Et cæda lupanaris tulit ad puluinar odorem.
 Hippomanes, armenq; loquar, coctumq; uenenū
 Priuignoq; datum, faciunt grauiora coactæ
 Imperio sexus, minimūq; libidine peccant,
 O prima sed quare Cæsenniateste marito?

Bis quingenta dedit, tanti uocat ille pudicam
Nec ueneris pharetris mact, aut lampade feruet,
Inde faes ardent, ueniunt a dote sagittæ.
Libertas emitur, coram licet innuat, atque
Rescibat, uidua est locuples, quæ nupsit avaro.
Cur desiderio Bibulæ Sertorius ardet?
Si uerum excutias, facies, non uxor amatur,
Tres rugæ subeant, & se cutis arida laxet,
Et iant obscuri dentes, oculiq; minores,
Collige sarcinulas dicet libertus, et exi
Iam grauis es nobis, et sepe emugeris, exi
O cyus, et propera sicco uenit altera naso,
Interea calet, et regnat, poscitq; maritum
Pastores, et ouem canusinam, ulmosq; falernas
Quantulum in hoc, pueros omnes, ergastula tota,
Quodque domi non est, et habet uicinus ematur.
Mense quidem brumæ, cum iam mercator Iason
Clausus, et armatis obstat afa candida nautis,
Grandia tolluntur crystallina, maxima rursus
Myrrhina, deinde adamas notissimus. & Berenias
In digito factus preciosior, hunc dedit olim
Barbarus inæstæ, dedit hunc Agrippa sorori,
Observant ubi festa mero pede sabbata reges,
Et uetus indulget senibus clementia porcis,
Nulla ne de tantis gregibus tibi digna uidetur?
Sit formosa, decens, diues, fecunda, uetustos
Porticibus disponat auos, intactior omni
Crinibus effusis bellum dirimente sabina,
Rara auis in terris, nigroq; simillima cigno,
Quis feret uxorem, cui constant omnia? malo,

SATYRA

M^alo Venusinam, quam te Cornelia mater
 Gracchorum, sicum magnis uirtutibus affers.
 Grande supercilium, et numeras in dote triumphos.
 Tolle tuum precor Hannibalem, uictum q̄; Syphacem
 In castris, et cum tota Carthagine migra.
 Pare precor. Pean, & tu depone sagittas,
 Nil pueri faciunt, ipsam configite matrem
 Amphion clamat, sed Pean contrahit arcum.
 Extulit ergo gregem natorum, ipsamq̄; parentem
 Dum sibi nobilior Latonæ gente uidetur,
 Atque eadem scrofa Niobe fecundior alba.
 Que tanti grauitas? que forma, ut se tibi semper
 Imputet? huius enim rari, summiq̄; uoluptas
 Nulla boni, quoties animo corrupta superbo
 Plus aloes, quam mellis habet, quis deditus autem
 Usque ad o est, ut non illam, quam laudibus effert,
 Horreat? inq̄; dies septenis oderit horis?
 Quedam parua quidem, sed non toleranda maritis.
 Nam quid rancidius, quam quod se non putat ulla
 Formosam, nisi que de thusca gracula facta est?
 De sulmonensi mera æcropis, omnia grææ,
 Cum sit turpe magis nostris nescire latine.
 Hoc sermone pauent, hoc iram, gaudia, curas,
 Hoc cuncta effundunt animi secreta, quid ultra?
 Concūbunt grææ, dones tamen ista puellis,
 Tū ne etiam, quam sextus, et octogesimus annus
 Pulsat, adhuc grææ, non est hic sermo pudicus
 In uetula, quoties lasciuum interuenit illud,
 Ζῶν, καὶ ψυχὴ modo sub lodice relictis
 Vteris in turba, quod enim non excitat inguem

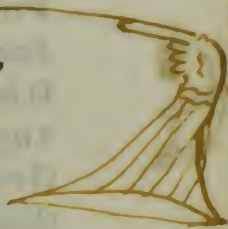
Vox blanda, & naquam? digitos habet, ut tamē oēs
Subsidant pennæ, dicas hæc mollius Aemo
Quaquam et Carpophoro, facies tua coputat annos,
Si tibi legitimus pactam, iunctamq; tabellis
Non es amaturus, ducendi nulla uidetur
Causa, nec est quare cœnam, et mustacia perdas
Labente officio, crudis donanda, nec illud,
Quod prima pro nocte datur, cum lance beata
Dacicus, et scripto radiat germanicus auro, •
Si tibi simplicitas uxoriam, deditus uni
Est animus, submitte caput ceruice parata
Ferre iugum, nullam inuenies, que parcat amanti,
Ardeat ipsa licet, tormentis gaudet amantis,
Et spoliis, igitur longe minus utilis illi
Vxor, quisquis erit bonus, optandusq; maritus, •
Nil unquam inuita donabis coniuge, uendes
Hæc obstante nihil, nihil hæc si nolit, emetur, •
Hæc dabit affectus, ille excludetur amicus
Iam senior, cuius barbam tua ianua uidit.
Testandi cum sit lenonibus, atque lanistis
Libertas, et iuris idem contingat arene,
Non unus tibi riualis dictabitur hæres, •
Pone crucem seruo, meruit quo crimine seruus
Supplicium? quis testis adest, quis detulit? audi
Nulla unquam de morte hominis cūctatio longa est, •
O demens, ita seruus homo est? nil fecerit esto
Hoc uolo, sic iubeo, sit pro ratione uoluntas, •
Imperat ergo uiro, sed mox hæc regna relinquit,
Permutatq; domos, & flammea conterit, inde
Aduolat, et sprete repetit uestigia lecti, •



SATYRA

Ornatus paulo ante fores, pendentia linquit
 Vela domus, et adhuc uirides in limine ramos.
 Sic crescit numerus, sic fiunt octo mariti,
 Quinque per autumnos, titulo res digna sepulchri.
 Desperanda tibi salua concordia socru,
 Illa docet spoliis nudi gaudere mariti,
 Illa docet missis a corruptore tabellis
 Nil rude, nil simplex rescribere, decipit illa
 Custodes, aut ære domat, tunc corpore sano
 Adiuocat Archigenem, onerosaq; pallia iactat,
 Abditus interea latet, et secretus adulter,
 Impatiensq; more pauet, et præputia ducit,
 Scilicet expectas, ut tradat mater honestos,
 Aut alios mores, quam quos habet? utile porro
 Filiolam turpi uetulae producere turpem,
 Nulla fere causa est, in qua non femina litem
 Mouerit, accusat Manilia, si rea non est,
 Componunt ipsæ per se, formantq; libellos,
 Principium, atque locos Celso dictare paratæ
 Endromydas tyrias, et femineum cæroma,
 Quis nescit? aut quis non uidit uulnera pali?
 Quem auat assiduis sudibus, scutoq; laceffit
 Atque omnes implet numeros dignissima prorsus
 Florali matrona tuba, nisi siquid in illo
 Pectore plus agitat ueræq; paratur arena.
 Quem præstare potest mulier galeata pudorem,
 Que fugit a sexu? uires amat, hæc tamen ipsa
 Vir nollet fieri, nam quantula nostra uoluptas?
 Quale decus rerum, si coniugis auctio fiat
 Bæteus, et manica, et criste, crurisque sinistri

Dimidium tegmen, uel si diuersa mouebit
 Prælia, tu felix ocreas uendente puella,
 Hæc sunt que tenui sudant in cyclade, quarum
 Delicias, et panniculus bombicinus urit,
 Aspice quo fremitu monstratos perferat ictus
 Et quanto galeæ curuetur pondere, quanta
 Poplitibus sedeat, quam denso fascia libro,
 Et ride scaphium positis cum sumitur armis,
 Dicite uos neptes Lepidi, caci ne Metelli
 Gurgitis, aut Fabii, quæ Ludia sumpserit unquam
 Hos habitus? quando ad palum gemat uxor Asyli?
 Semper habet lites, alternaq; iurgia lectus,
 In quo nupta iacet, minimum dormitur in illo,
 Tunc grauis illa uiro, tunc orba tigride peior,
 Cum simulat gemitus occulti conscia facti,
 Aut odit pueros, aut ficta pellice plorat
 Veribus semper lachrymis, semperq; paratis
 In statione sua, atque expectantibus illam,
 Quo iubeat manere modo, tu credis amorem,
 Tu tibi tunc crua places, fletumq; labellis
 Exorbes, quæ scripta, et quas lecture tabellas,
 Si tibi Celotypæ retegantur scrinia mœchæ,
 Sed iacet in serui complexibus, aut equitis; dic,
 Dic aliquem sodes, dic Quintiliane colorem,
 Hæremus; dic ipsa, olim conuenerat inquit,
 Ut faceres tu quod uelles, nec non ego possem
 Indulgere mihi, clames licet, et mare cælo
 Confundas, homo sum; nihil est audacius illis
 Deprensus, iram, atque animos a crimine sumunt.
 Vnde hæc monstra tamen, uel quo de fonte requiris?



SATYRA

Prestabat castas humilis fortuna latinas
 Q uondam, nec uitiis contingi parua sinebat
 T ecta labor somniq; breues & uellere thusco
 V exata, duræq; manus, ac proximus urbi
 H anibal, et stantes collina in turre mariti,
 N unc patimur longæ pacis mala, sæuior armis
 L uxuria incubuit, uictumq; ulciscitur orbem,
 N ullum crimen abest, facinusq; libidinis, ex quo
 P aupertas Romana perit, hinc fluxit ad istros,
 E t Sybaris colles, hinc & Rhodos, et Miletos,
 A tque coronatum, petulans, madidumq; Tarentum,
 P rima peregrinos obscœnia pecunia mores
 I ntulit, et turpi fregerunt secula luxu
 D iuitiæ molles, quid enim Venus ebria curat?
 I nguinis, & capitis quæ sint discrimina nescit,
 G randia quæ mediis iam noctibus ostrea mordet,
 C um perfusa mero spumant unguenta falerno,
 C um bibitur concha, cum iam uertigine tectum
 A mbulat, et geminis exurgit mensa lucernis,
 I nunc, et dubita qua sorbeat aëra sanna
 T ullia, quid dicat nota Collaccia Mauræ,
 M aura pudicitie ueterem cum præterit aram,
 N octibus hic ponunt lecticas, micturiunt hic,
 E ffigiemq; deæ longis symphonibus implent,
 I nq; uicēs equitant, ac luna teste mouentur,
 I nde domos abeunt. tu calcas lucē reuerſa
 C onjugis urinam magnos uisurus amicos,
 N ota bonæ secreta deæ, cum tibia lumbos
 I ncitat, & cornu pariter, uinoq; feruntur
 A ttonit, crinemq; rotant ululante priapo

M enades, quo quantus tunc illis mentibus ardor,
Concubitus, quæ uox saltante libidine, quantus
I lle meri ueteris per crura madentia torrens,
Lenonum ancillas posita Laufella corona
Prouocat, et tollit pendentis premia coxæ,
I psa Medulinæ frictum crissantis adorat,
P alnam inter dominas uirtus natalibus æquat,
N il ibi per ludum simulabitur, omnia sicut
A duerum, quibus incendi iam frigidus æuo
L aomedontiades, & Nestoris hernia possit,
T unc prurigo more impatiens, tum fœmina simplex,
E t pariter toto repetitus clamor ab antro,
I am fas est, admitte uiros, dormitat adulter,
I lla iubet sumpto iuuenem properare cucullo,
S i nihil est, seruis incurritur, abstuleris spem
S eruorum, ueniet conductus aquarius, hic si
Q ueritur, et desunt homines nulla mora per ipsam,
Q uominus imposito clunem summittat asello,
A tque utinam ritus ueteres, et publica saltem
H is intacta malis agerentur sacra, sed omnes
N ouerunt Mauri, atque indi, quæ saltria penem
M a iorem, quam sint duo Cæsaris antiatones,
I lluc, testiculi sibi conscius unde fugit mus,
I ntulerit, ubi uelari pictura iubetur,
Q uecunque alterius sexus imitata figuram est,
E t quis tunc hominum contemptor numinis, aut quis
S ympuuium ridere Numæ, nigrumq; catinum,
E t uaticano fragiles de monte patellas
A usus erat? sed nunc ad quas non Clodius aras?
A udio quid ueteres olim moneatis amici,

SATYRA

Pone seram, cohibe, sed quis custodiet ipsos
 Custodes? tanta est, et ab illis incipit uxor.
 Iamq; eadem summis pariter, minimis que libido,
 Nec melior pedibus, silicem quæ conterit atrum,
 Quam quæ longorum uehitur ceruice syrorum.
 Ut spectet ludos, conducit Ogulnia uestem,
 Conducit comites, sellam, seruical amicas,
 Nutricem, et flauam, cui det mandata, puellam.
 Hec tamen argenti superest quodcunque paterni
 Leuibus athleticis, ac nasa nouissima donat.
 Multis res angusta domi est, sed nulla pudorem
 Paupertatis habet, nec se metitur ad illum,
 Quæ dedit hec, posuit quæ modum tamen utile quid sit
 Prospiciunt aliquando uiri, frigusq; famenq;
 Formica tandem quidam expauere magistra.
 Prodigia non sentit pereuntem femina sensum,
 At uelut exhausta reduuius pullulet ara
 Nummus, et è pleno semper tollatur acervo,
 Nonnunquam reputant quanti sibi gaudia constent,
 Sunt quas eunuchi imbelles, ac mollia semper
 Oscula delectent, et desperatio barbæ,
 Et quod abortiuo non est opus, illa uoluptas
 Summa tamen, quod iam calida & matura iuuenta
 Inguina tarduntur medicis, iam pectine nigro,
 Ergo expectatos, ac iussos crescere primum
 Testiculos, postquam aperunt esse bilibres,
 Tonforis damno tantum rapit Heliodorus
 Conspicius longe, cunctisq; notabilis intrat
 Balnea, nec dubiæ custodem uitis, & horti
 Pronocat a domina factus spado; dormiat ille

SEXTA

XXIII

Cum domina, sed tu iam durum Posthume, iamq;
Tonndendum eunucbo Bromium committere noli.
SiganDET cantu, nullius fibula durat
VoCEm uendentis pretoribus, organa semper
In manibus, densi radiant testudine tota
Sardonias, chryspo numerantur pectine chordæ,
Quo tener Hydymeles operam dedit, hūc tenet, hoc se
Solatur, gratoq; indulget basia plectro.
Quedam de numero Lamiarum, ac nominis alti,
Cum farre, et uino Ianum, Vestamq; rogabat,
An capitolinam deberet Pollio quercum
Sperare, et fidibus promittere. quid faceret plus
Aegrotante uiro? imediciis quid tristibus erga
Eiliolum? stetit ante aram, nec turpe putauit
Pro cithara uelare caput, dictataq; uerba
Protulit (ut mos est,) & aperta palluit agna.
Dic mihi nunc quæso, dic antiquissime diuum,
Respondes his Iane pater? magna ocia cæli.
Nō est (ut uideo,) non est, quid agatur apud uos.
Hæc de comædis te consulit, illa tragædum
Commendare uolet, uaricosus fiet aruspex.
Sed antet potius, quam totam peruolet urbem
Audax, & cœtus possit quam ferre uirorum.
Cumq; paludatis ducibus præsentem marito
Ipsa loqui recta facie, strictisq; mamillis,
Hæc eadem nouit, quid toto fiat in orbe,
Quid seres, quid thraces agant, secreta noueræ,
Et pueri, quis amet, quis decipiatur adulter,
Dicit quis uiduam prægnantem fecerit, et quo
Mense, quibus uerbis cōcumbat, quæq; modis quot.

D

SEXTA

Instantem regi Armenio Perchoq; cometem
 Prima uidet famam, rumoresq; illa reantes
 Excipit ad portas, quosdam facit isse Niphatem
 In populos, magnoq; illic cuncta a arua teneri
 Diluuiio, nutare urbes, sub sidere terras
 Quocunque in triuio, cuicunque est obuia narrat,
 Nec tamen id uitium magis intolerabile, quā quod
 Vicinos humiles rapere, & concidere loris
 Exorata solet. nam si latratibus alti
 Rumpuntur somni fustes huc ocyus inquit
 Afferte, atque illis dominum iubet ante feriri,
 Deinde canem. grauis occursum, teterrima uultu
 Balnea nocte subit, conchas, et castra moueri
 Nocte iubet, magno gaudet sudare tumultu,
 Cum lassata graui acciderunt brachia massa,
 Callidus, et cristæ digitos impressit aliptes,
 Ac summum dominæ femur exclamare coegit,
 Conuiue miseri interea, somnoq;, famēq;
 Vrgentur, tandem illa uenit rubicundula, totum
 Oenophorum sitiens, plena quod tenditur urna
 Ad motum pedibus, de quo sestarius alter
 Ducitur ante cibum ravidam facturus orexim,
 Dum redit, et terram luto ferit intestino,
 Marmoribus riui properant, aut lata falerno
 Peluis olet, nam sic tanquam alta indolia longus
 Deciderit serpens, bibit, et uomit, ergo maritus
 Nauseat, atque oculis bilem substringit opertis,
 Illa tamen grauior, quæ cum discumbere cœpit,
 Laudat Vergilium, periture ignoscit Elisæ,
 Committit uates, et comparat inde Maronem,

Atque alia parte in tritina suspendit Homerum,
Cedunt grammatici, uincuntur rhetores, omnis
Turba tacet, nec causidicus, nec præco loquatur,
Altera nec mulier, uerborum tanta cadit uis,
Tot pariter pelues, & tintinabula dicas
Pulsari iam nemo tubas, atque æra fatiget,
Vna laboranti poterit succurrere lunæ.
Imponit finem sapiens et rebus honestis,
Nam quæ docta nimis cupit, et facunda uideri,
Crure tenus medio tunicas succingere debet,
Cedere Siluano porcum, quadrante lauari,
Non habeat matrona, tibi quæ iuncta recumbit,
Dicendi genus, aut curtum sermone rotato
Torqueat enthymema, nec historias sciat omnes,
Sed quædam ex libris et non intelligit, odi
Hanc ego, quæ repetit, uoluitq; Palæmonis artem
Seruata semper lege, et ratione loquendi,
Ignotosq; mihi teneat antiquaria uersus,
Nec curanda uiris opicæ castigat amicæ
Verba, solæcismum liceat fecisse marito,
Nil non permittit mulier sibi, turpe putat nil,
Cum uirides gemmas collo circumdedit, et cum
Auribus extensis magnos commisit elenchos,
Intolerabilius nihil est, quam fœmina diues,
Interea fœda aspectu, ridendaq; multo
Pane tumet facies, aut pingua poppæana
Spirat, et hinc miseri uiscantur labra mariti,
Ad mœchum ueniet lota cîte, quando uideri
Vult formosa domi? mœchis foliata parantur,
Emitur his quicquid graciles hinc mittitis indi-

D ii

SATYRA

Tandem aperit uultum, & tectoria prima reponit.
 Incipit agnosci, atque illo lacte fouetur,
 Propter quod secum comites educit aellas,
 Exul hyperboreum si dimittatur ad axem,
 Sed quæ mutatis inducitur, atque fouetur
 Tot medicaminibus, cocteq; siliginis offas
 Accipit, et madidæ, facies dicetur, an ulcus?
 Est operæ precium penitus cognoscere toto
 Quid faciant, agitentq; die, si nocte maritus
 Aversus iacuit, periit libraria, ponunt
 Cosmetæ tunicas, tarde uenisse Liburnus
 Dicitur, et pœnas alieni pendere somni
 Cogitur, hic frangit ferulas, rubet ille flagellis,
 Hic scutica, sunt que tortoribus annua præstent,
 Verberat, atque obiter faciem linit, audit amicas.
 Aut latum pictæ uestis considerat aurum,
 Et cædens longi relegit transacta diurni,
 Et cædit donec lassis cædentibus, exi
 Intonat horrendum iam cognitione peracta
 Profectura domo sicula non mitior aula.
 Nam si constituit, solitoq; decentius optat
 Ornari, et properat, iamq; expectatur in hortis,
 Aut apud Isiacæ potius sacraria lenæ.
 Componit crinem laceratis ipsa capillis
 Nuda humeros Pfecas infelix, nudisq; mamillis.
 Altior hic quare cincinnus? taurea punit
 Continuo flexi crimen, facinusq; capilli,
 Quid Pfecas admisit? quæ nam est hic culpa puellæ,
 Si tibi displicuit nasus tuus? altera leuam
 Extendit, pectitq; comas, et uoluit in orbem,

Est in consilio matrona, admotaq; lanis
E merita quæ cessat acu, sententia prima
Huius erit, post hanc ætate, atque arte minores
Censebunt tanquam famæ discrimen agatur,
Aut animæ, tanti est querendi cura decoris,
Tot premit ordinibus, tot adhuc compagibus altum
A edificat caput, Andromachen a fronte uidebis,
Post minor est, aliam credas, ædo, si breue parui
Sortita est lateris spatium breuiorq; uidetur
Virgine pygmæa nullis adiuta cothurnis,
Et leuis erecta consurgit ad oscula planta.
Nulla uiri cura interea, nec mentio fiet
Dammorum. uiuit tanquam uicina marito
Hoc solo propior, quod amicos coniugis odit,
Et seruos, grauis est rationibus. ecce furentis
Bellonæ, matrisq; deum chorus intrat, et ingens
Semiuir obscuro facies reuerenda minori,
Mollia qui rupta secuit genitalia testa,
Iam pridem cui rauca cohors, cui tympana cedunt
Plebeia, et phrygia uestitur bucca tyara.
Grande sonat, metuiq; iubet Septembris, et austri
Aduentum, nisi se æntum lustrauerit ouis,
Et xerampelinas ueteres donauerit ipsi,
Ut quicquid subiti, et magni discriminis instat,
In tunicas eat, & totum semel expiet annum,
Hybernū fracta glacie descendit in amnem,
Ter matutino tyberi mergetur, & ipsis
Vorticibus timidum caput abluet, inde superbi
Totum regis agrum, nuda, ac tremebunda cruentis
E repet genibus, si candida iusserit Io,

D iii

SATYRA

I bit ad ægypti finem, calidasq; petitas
 A Meroë portabit aquas, ut spargat in æde
 I sidis, antiquo quæ proxima surgit ouili.
 Credit enim ipsius dominæ se uoce moneri.
 En animam, & mentem, cū qua dii nocte loquuntur.
 Ergo hic præcipuum, summumq; meretur honorem,
 Qui grege linigero circumdatus, et grege caluo
 Plangentis populi currit derisor Anubis,
 Ille petit ueniam, quoties non abstinet uxor
 Concubitu, sacris, obseruandisq; diebus,
 Magnaq; debetur uiolato pœna caduæo.
 Et mouisse caput uisa est argentea serpens
 Illius lachrymis, meditataq; murmura præstant,
 Ut ueniam culpæ non abnuat ansere magno
 Scilicet, & tenui popano corruptus Osiris,
 Cum dedit ille locum cophino, fœnoq; relicto
 A ranam iudæa tremens mendicat in aurem
 Interpres legum Solymarum, et magna sacerdos
 Arboris, ac summi fida internuntia cœli,
 Implet et illa manum, sed parcius ære minuto
 Quali acunque uoles iudei somnia uendunt.
 Spondet amatorem tenerum, uel diuitis orbi
 Testamentum ingens, calidæ pulmone columbæ
 Tractato, Armenius, uel Comagenus haruspex
 Pectora pullorum rimatur, et exta catelli,
 Interdum et pueri, faciet quod deferat ipse
 Chaldeis, sed maior erit fiducia, quicquid
 Dixerit astrologus, credent a fronte relatum
 Ammonis, quoniam delphis oracula cessant,
 Et genus humanum damnat caligo futuri.

Precipuus tamen est horum, qui sepius exul,
Cuius amicitia, conducendaq; tabella
Magnus ciuis obit, et formidatus Othoni,
Inde fides arti sonuit si dextera ferro,
Leuaq; si longo castrorum in carcere mansit,
Nemo mathematicus genium indemnatus habebit,
Sed qui pene perit, cui uix in Cyclada mitti
Contigit, et parua tandem caruisse Seripho.
Consulit ieteria lento de funere matris,
Ante tamen de te Tanaquil tua, quando sororem
Efferat, & patruos, an sit uicturus adulter
Post ipsam, quid enim maius dare numima possunt?
Hæc tamen ignorat quid sidus triste minetur,
Saturni quo leta Venus se proferat astro,
Qui mensis damno, quæ dentur tempora lucro.
Illius occurfus etiam uitare memento,
In cuius manibus tu pingua succina tritas
Cernis ephemeridas, quæ nullum consulit, et iam
Consulitur, quæ castra uiro, patriamq; petente
Non ibit pariter numeris reuocata Thrasylli,
Ad primum lapidem uestari cum placet, hora
Sumitur ex libro, si prurit frictus ocelli
Angulus, inspecta genesi collyria poscit,
Aegra licet iaceat, capiendo nulla uidetur
Aptior nulla cibo, nisi quam dederit Petosiris,
Si mediocris erit, spatium lustrabit utrumque
Metarum, & sortes duat, frontemq; manumq;
Præbebit pati crebrum poppysma roganti.
Diuitibus responsa dabit phryx augur, & inde
Conductus dabit astrorum, mundi q; peritus, .

D iiii

hora .

SATYNA

Atque aliquis senior, qui publica fulgura condit.
 Plebeium in circo positum est, et in aggere satum,
 Quæ nudis longum ostendit cervicibus aurum,
 Consulit ante Phalas, delphinorumq; columnas,
 An saga uendenti nubat caupone relicto,
 Hæ tamen et partus subeunt discrimen, et omnes
 Nutricis tolerant fortuna urgente labores.
 Sed iacet aurato uix ulla puerpera lecto,
 Tantum artes huius, tantum medicamina possunt,
 Quæ steriles facit, atque homines in uentre necandos
 Conducit, gaude infelix, atque ipse bibendum
 Porrige quicquid erit, nam si distendere uellet,
 Et uexare uterum pueris salientibus, esses
 Aethiopis fortasse pater, mox decolor hæres
 Impleret tabulas, nunquam tibi mane uidendus,
 Transeo suppositos, et gaudia, notaq; sæpe
 Ad spurcos decreta lacus, atque inde petitos
 Pontifices salios, Scaurorum nomina falso
 Corpore laturos, stat fortuna improba noctu
 Arridens nudis infantibus, hos fouet omnes
 Inuoluitq; sinu, domibus tunc porrigit altis,
 Secretumq; sibi minimum parat, hos amat, his se
 Ingerit, atque suos ridens producit alumnos.
 Hic magicos afferantus, hic Thessala uendit
 Philtra, quibus ualeant mentem uexare mariti,
 Et solea pulsare nates, quod decipis, inde est,
 Inde animi caligo, et magna obliuio rerum,
 Quas modo gessisti, tamen hoc tolerabile, si non
 Et furere incipias, ut auunculus ille Neronis,
 Cui totam tremuli frontem Cæsonia pulli

Infudit, quæ non faciet, quod principis uxor?
Ardebant cuncta, et fracta compage ruebant.
Non aliter, quam si fecisset Iuno maritum
Insanum, minus ergo noans erit Agrippinæ
Boletus, si quidem unius præcordia pressit
Ille senis, tremulumq; caput descendere iussit
In cælum, & longam manantia labra saliuam,
Hæc poscit ferrum, atq; ignes, hæc potio torquet,
Hæc lacerat mixtos æquitum cum sanguine patres.
Tanti partus equæ, quanti una uenefica constat,
Oderunt natos de pellice, nemo repugnet,
Nemo uetet, iam iam priuignum occidere fas est,
Vos ego pupilli moneo, quibus amplior est res,
Custodite animas, et nulli credite mensæ,
Liuida materno feruent adipata ueneno,
Mordeat ante aliquis, quicquid porrexerit illas,
Quæ peperit, timidus pregustet pocula papas,
Fingimus hæc, altum Satyra sumente cothurnum
Scilicet & finem egressi, legemq; priorum,
Grande Sophocleo carmen bacchamur hiatu
Montibus ignotum rutilis, cæloq; latino,
Nos utinam uani, sed clamat Pontia feci,
Confiteor, puerisq; meis aconita parauit,
Quæ deprensa patent, facinus tamen ipsa peregi,
Tūne duos una scruissima uipera cæna?
Tūne duos septem, si septem forte fuissent.
Credamus tragicis quicquid de Colchide torua
Dicitur, et Progne, nil contra conor, et illæ
Grandia monstra suis audebant temporibus; sed
Non propter nummos, minor admiratio summis,

SATYRA VI,

Debetur monstris, quoties facit ira nocentem
 Nunc sexum, et rabie iecur inardente feruntur
 Præcipites, ut saxa iugis abrupta, quibus mons
 Subtrahitur, clinoq; latus pendente recedit,
 Illam ego non tulerim, quæ cõputat, et sælus ingens
 Sana facit, spectant subeuntem fata mariti
 Alæstim, & similis si permutatio detur
 Morte uiri, cupiant animam seruare catellæ,
 Occurrent multæ tibi Belides, atque Eriphyle,
 Mane Clytemnestram nullus non uicinus habebit.
 Hoc tantum refert, quod Tyndaris illa bipennem
 Insulsam, & fatuam leua, dextraq; tenebat,
 At nunc res agitur tenui pulmone rubetæ,
 Sed tamen et ferro, si prægustaret Atrides
 Pontica ter uicti cautus medicamina regis, ♦

SATYRA SEPTIMA,

Is spes, & ratio studiorum in Cæsare tantū,
 Solus enim tristes hac tempestate amœnas
 Respexit, cum iam ælebres, notiq; poetæ
 Balneolum Gabiis, Romæ conducere furnos
 Tentarent, nec foedum alii, nec turpe putarent
 Præcones fieri, cum desertis Aganippes
 Vallibus, exuriens migraret in atria Cliō.
 Nam si pieria quadrans tibi nullus in archa
 Osteudatur, ames nomen, uictumq; Machææ,
 Et uendas potius, commissa quod auctio uendit
 Stantibus ænophorum, tripodes, armaria, cistas
 Halcyonem, Bacchi Thebas, & Tereā hausti.
 Hoc satius, quam si dictis sub iudicæ uidi,

Quod non uidisti, faciant equites Asiani
Quaquam, et cappadoces faciant, equitesq; Bithyni,
Altera quos nudo traducit gallia talo,
Nemo tamen studiis indignum ferre laborem
Cogetur post hac, nec sit quicumque amoris
Elouium uocale modis, Laurumq; momordit,
Hoc agite o iuuenes circumspicit, & stimulat uos,
Materiamq; sibi ducis indulgentia quaerit.
Si qua aliunde putas rerum expectanda tuarum
Praesidia, atque ideo croceae membrana tabellae
Impletur, lignorum aliquid posset ocyus, & que
Componis, dona Veneris Telesine marito,
Aut clude, et positos tinea pertunde libellos,
Frangere miser calamos, uigilataq; praelia dele,
Qui facis in parua sublimia carmina cella,
Ut dignus uenias ederis, et imagine macra
Spes nulla ulterior, didicit iam diues auarus
Tantum admirari, tantum laudare disertos,
Ut pueri Iunonis auem, sed defluit aetas
Et pelagi patiens, et cassidis, atque ligonis,
Tædia tunc subeunt animos, tunc seq; suamq;
Terpsichoren odit facunda, et nuda senectus,
Accipe nunc artes, ne quid tibi conferat iste,
Quem colis, et musarum, & Apollinis aede relicta,
Ipse facit uersus, atque uni aedit Homero
Propter mille annos; at si dulcedine famæ
Succensus recites, Maculonus commodat aedes
Ac longe ferrata domus seruire iubetur,
In qua sollicitas imitatur ianua portas,
Scit dare liberos extrema in parte sedentes

SATYRA

O rdinis & magnas comitum disponere uoces,
 Nemo dabit regum, quanti subsellia constant,
 Et quæ conducto pendent anabathra rigillo,
 Quæq; reportandis posita est orchestra cathedris.
 Nos tamen hoc agimus, tenuiq; in puluere sulcos
 Ducimus, et litus tenui uersamus aratro,
 Nam si discedas, laqueo tenet ambitiosi
 Consuetudo mali, tenet insanabile multos
 Scribendi cacoëthes, et ægro in corde senescit,
 Sed uatem egregium, cui non sit publica uena,
 Qui nihil expositum soleat deducere, nec qui
 Communi feriat carmen triuiale moneta,
 Hunc qualem nequeo monstrare, et sentio tantum
 Anxietate carens, animus facit omnis acerbis
 Impatiens, cupidus siluarum, aptusq; bibendis
 Fontibus aonidum, neque enim cantare sub antro
 Pierio, thirsum ne potest contingere sana
 Paupertas, atque aris inops, quo nocte dieq;
 Corpus eget, satur est, cum dicit Horatius ohe,
 Quis locus ingenio? nisi cum se carmine solo
 Vexant, et dominis Cirrhe, Nyseq; feruntur
 Pectora nostra duas non admittentia curas?
 Magne mentis opus, nec de lodice paranda
 Attonitæ, currus, et equos, faciesq; deorum
 Aspicere, et qualis rutulum confundat erinnys.
 Nam si Vergilio puer, et tolerabile desit
 Hospitium, caderent omnes a crinibus hydri,
 Surda nihil gerneret graue buccina, poscimus, ut sit
 Non minor antiquo Rubrenus Lappa cothurno,
 Cuius et albiolos, et lenam pignerat Atreus, .

Non habet infelix Numitor, quod mittat amico
Quintillæ quod donet, habet, nec defuit illi
Vnde emeret multa pascendum carne Leonem
Iam domi tum, constat leuiori belua sumptu
Nimirum, et capiunt plus intestina poetæ,
Contentus fama iacet Lucanus in hortis
Marmoreis, et sarrano, tenuiq; salino,
Gloria quantalibet, quid erit, si gloria tantum est?
Curritur ad uocem iocundam, et carmen amicæ
Thebaidos, latam fecit cum Statius urbem,
Promisitq; diem tanta dulcedine captos
Afficit ille animos, tantaq; libidine uulgi
Auditur, sed cum fregit subsellia uersu,
Esurit, intactam Paridi nisi uendat Agauen.
Ille et militiæ multis largitur honorem,
Semestri natum digitos circumligat auro,
Quod non dant proceres, dabit histrio, tu camerinos
Et bareas, tu nobilium magna atria curas,
Præfectos Pelopea facit, philomela tribunos,
Haud tamen inuideas uati, quem pulpita pascunt,
Quis tibi Mæcenas? quis nunc erit aut proci eius?
Aut Fabius? quis Coëta iterum? quis lentulus alter?
Tunc par ingenio precium, tunc utile multis
Pallere, et uinum toto nescire decembri,
Vester porro labor fecundior historiarum
Scriptores, petit hic plus temporis, atque olei plus,
Nanque oblita modi millesima pagina surgit
Omnibus, et crescit multa damnosa papyro,
Sic ingens rerum numerus iubet, atque operum lex,
Quæ tamen inde seges? terræ quis fructus aperta?

SATYRA

Quis dabit historico, quantum daret Acta legenti?
 Sed genus ignauum, quod tecto gaudet, et umbra.
 Dic igitur quid causidicis ciuilia praestent
 Officia? et magno comites in fasce libelli?
 Ipsi magna sonant sed tunc cum creditor audit
 Praecipue, uel si tetigit latus acrior illo
 Qui uenit ad dubium grandi cum codice nomen,
 Tunc immensa canispirant mendacia folles,
 Conspuiturq; sinus, ueram deprendere messem
 Si libet, hinc centum patrimonia causidicorum,
 Partæ alia solum Russati pone Lacertæ.
 Consedere duces, surgis tu pallidus Ajax
 Dicturus dubia pro libertate bubulco
 Iudicæ, rumpe miser tensum iecur, ut tibi lasso
 Figantur uirides scalarum gloria palmæ.
 Quod uocis precium? siccus petasunculus, et uas
 Pelamydum, aut ueteres aphyrorum epimenida bulbi.
 Aut uinum Thyberi deuictum quirque lagenæ,
 Si quater egisti, si contigit aureus unus,
 Inde cadunt patres in fœdere pragmaticorum,
 Aemilio dabitur, quantum petet, et melius nos
 Egimus, huius enim stat currus ahenus, alti
 Quadriuges in uestibulis, atque ipse feroci
 Bellatore sedens curuatum hastile minatur
 Eminus, et statua meditatatur prelia lusca,
 Sic Pedito conturbat, Matho deficit, exitus hic est
 Tongilli, magno cum rhinocerote lauari
 Qui solet, et uexat lutulenta balnea turba,
 Perq; forum iuuenes longo premit affere medos
 Empturos pueros, argentum, myrrina, uillas,

Spondet enim tyrio staltaria purpura filo,
Et tamen hoc ipsis est utile, purpura uendit
Causidicum, uendunt amethystina. conuenit illis
Et strepitu, et facie maioris uiuere ansus.
Sed finem impense non seruat prodiga Roma.
Ut redeant uetres, Giceroni nemo ducentos
Nunc dederit nummos, nisi fulserit anulus ingens.
Respicit hoc primum, qui litigat, aut tibi serui
Osto, decem comites, post te an sit sella, togati
Ante pedes, ideo conducta Paulus agebat
Sardoniche, atque idco pluris, quam Cossus agebat,
Quam Basilius. rara in tenui facundia panno.
Quando licet flentem Basilo producere matrem?
Quis benedicientem Basilum ferat? accipiat te
Gallia, uel potius nutricula causidicorum
Aphria, si placuit mercedem imponere lingue.
Declamare doctus, o ferrea pectora uestii,
Cum perimit sauos classis numerosa tyrannos,
Nam quacumque sedens modo legerat, hæc eadā stans
Proferet, atque eadem cantabit uersibus iisdem,
Occidit miseros crambe repetita magistros,
Quis color, et quod sit causa genus, atq; ubi summa
Questio, que ueniant diuersa parte sagittæ.
Scire uolunt omnes, mercedem soluere nemo,
Mercedem appellas? quid enim scio? culpa docentis
Scilicet arguitur, quod leua in parte mamillæ
Nil salit aradico inueni, cuius mihi sexta
Quaque die miserum dirus caput Hannibal implet.
Quicquid id est, de quo deliberat, an petat urbem
A Cannis, an post nimbos, et fulmina cautus



SATYRA

Circumagat madidas a tempestate cohortes.
 Quantum uis stipulare, et protinus accipe, quod do.
 Ut toties illum pater audiat, ast alii sex,
 Et plures uno conclamant ore sophistæ,
 Et ueras agitant lites raptore relicto,
 Eusa uenena silent, malus, ingratusq; maritus,
 Et quæ iam ueteres sanant mortaria cecos.
 Ergo sibi dabit ipse rudem, si nostra mouebunt
 Consilia, & uite diuersum iter ingredietur
 Ad pugnam qui rhetorica descendit ab umbra
 Summula ne pereat, qua uilis tessera uenit
 Frumenti. quippe hæc merces lautissima, tenta
 Chrysogonus quanti doceat, uel Pollio quanti
 Lautorum pueros artem seindens Theodori.
 Balnea sexantis, et pluris porticus, in qua
 Gestetur dominus quoties pluit, an ne serenum
 Expectet? spargatq; luto iumenta recenti?
 Hic potius; nanque hic munda nitet ungula mula.
 Parte alia longis numidarum fulta columnis
 Surgat, et argentem rapiat cœnatio solem,.
 Quanticunque domus, ueniet qui fercula docte
 Componit, ueniet qui pulmentaria condit,.
 Hos inter sumptus sextertia Quintiliano
 Ut multum duo sufficient; res nulla minoris
 Constabit patri, quam filius. unde igitur tot
 Quintilianus habet saltus? exempla nouorum
 Eatorum transi, felix, et pulcher, et æter,
 Felix, et sapiens, et nobilis, et generosus
 A ppositam nigre Lunam subtextit alutæ,
 Felix, orator quoque maximus, & iaculator.

Et si perfrixit, tantat bene. distat enim, quæ
Sidera te excipiant modo primos incipientem.
E dere uagitus, & adhuc a matre rubentem.
Si fortuna uolet fies de rhetore consul,
Si uolet hæc eadem, fies de consule rhetor.
Ventidius quid enim? quid Tullius? an ne aliud, quam
Sydus, et occulti miranda potentia fati?
Seruis regna dabunt, captiuis fata triumphos,
Felix ille tamen, coruo quoque rarior albo.
Pænituunt multos uanæ, sterilisq; cathedræ,
Sicut Thrasy Machi probat exitus, atque Secundi
Carinatis, et hunc inopem uidistis Athenæ
Nil præter gelidas ansæ conferre cicutas,
Dii maiorum umbris tenuem, et sine pondere terræ,
Spirantesq; crocos, et in urna perpetuum uer,
Qui præceptorem sancti uoluere parentis
Esse loco; metuens uirgæ iam grandis Achilles
Cantabat Patrius in montibus, et cui non tunc
Eliceret risum citharædi cauda magistri?
Sed ruffum, atque alios cædit sua queq; iuuentus,
Ruffum qui toties Ciceronem allobroga dixit,
Quis gremio Encladi, doctiq; Palaemonis affert,
Quantum grammaticus meruit labor? et tamen ex hoc
Quodcumq; est (minus est autem quam rhetoris æra,) }
Discipuli custos præmordet Acænitus ipse,
Et qui dispensat, frangit sibi, æde Palaemon
Et patere inde aliquid decrescere, non aliter, quam
Institor hibernæ tegetis, niueiq; cadurei
Dum modo non pereat, mediæ quod noctis ab hora
Sedisti. *qua* nemo faber, *qua* nemo sedebat

E

SATYRA

Qui docet obliquo lanam deducare ferro.
 Dum modo non pereat totidem olfecisse lucernas.
 Quot stabant pueri, cum totus dæolor esset
 Elaccus, & hareret nigro fuligo Maroni.
 Rara tamen merces, quæ cognitione tribuni
 Non egeat. sed uos sæuas imponite leges,
 Ut præptori uerborum regula constet,
 Ut legat historias, authores nouerit omnes
 Tanquam magnæ, digitosq; suos, ut forte rogatus
 Dum petit, aut thermas, aut phæbi balnea, dicat
 Nutricem Anchisæ, nomen, patriamq; nouerit
 Archemori, dicat quot Acstes uixerit annos,
 Quot siculus phrygibus uini donauerit urnas.
 Exigite, ut mores teneros æu pollice ducat,
 Ut si quis cæra pulchrum facit, exigite, ut sit
 Et pater ipsius cætus, ut turpia ludant,
 Ne faciant uicibus non est leue tot puerorum
 Obseruare manus, oculosq; in fine tremantes.
 Hæc inquit cures, et cum se uerterit annus
 Accipe, uictori populus quod postulat aurum.

SATYRA OCTAVA

Temmata quid faciunt quid prodest Pötur lōgo
 Sanguine ænseri, pictosq; ostendere uultus
 Maiorum? et stantes in curribus Aemilianos?
 Et Curios iam dimidios nasumq; minorem
 Coruini, & Galbam auriculis, nasoq; carentem?
 Quis fructus generis tabula iactare apaci
 Fumosos equitum cum dictatore magistrōs,
 Si coram Lepidis male uiuitur? effigies quo

Tot bellatorum, si luditur alea pernox?
Ante numantinos si dormire incipis ortus
Luciferi, quo signa duces, & castra mouebant?
Cur allobrogicis, & magna gaudeat ara
Natus in herculeo Fabius lare? si cupidus, si
Vanus, & euganea quantum uis mollior agna?
Si tenerum attritus catinensi pumice lumbum
Squalientes traducit annos? emptorq; ueneni
Frangenda miseram funestat imagine gentem?
Tota licet ueteres exornent undique caræ
Atria, nobilitas sola est, atque unica uirtus.
Paulus, uel Cossus, uel Drusus moribus esto,
Hos ante effigies maiorum pone tuorum,
Præcedant ipsas illi te consule uirgas.
Prima mihi debes animi bona, sanctus haberi,
Iustitiæq; tenax factis dictisq; mereris,
Agnosco procerem, salue Getulice, seu tu
Syllanus quocumque alio de sanguine rarus
Cuius, & egregius patriæ contingis ouanti.
Exclamare libet populus quod clamat Osiri
Inuento. quis enim generosum dixerit hunc, qui
Indignus genere, et præclaro nomine tantum
Insignis? nanum cuiusdam Atlanta uocamus,
Aethiopem cygnum, paruam extortamq; puellam,
Europen, canibus pigris, scabieq; uetusta
Leuibus, et sicæ lambentibus ora lucernæ,
Nomen erit pardus, tigris, leo, siquid adhuc est,
Quod fremit in terris uiolentius. ergo cauebis,
Et metues, ne tu sis Creticus, aut Camerinus.
His ego quem monui, tecum est mihi sermo Rubelli

SATYRA

Plance, tumes alto Drusorum sanguine, tanquam
 Feceris ipse aliquid, propter quod nobilis esses.
 Ut te conciperet, quæ sanguine fulget Iuli,
 Non quæ uentoso conducta sub aere textit,
 Vos humiles inquis uulgi pars ultima nostri,
 Quorum nemo queat patriam monstrare parentis,
 Ast ego æcropides, uinas, et originis huius
 Gaudia longa feras, tamen ima plebe quiritem
 Facundum inuenies, solet hic defendere causas
 Nobilis indocti, ueniet de plebe togata
 Qui iuris nodos, et legum ænigmata soluat,
 Hic petit Euphraten iuuenis. domitiq; Batani
 Custodes aquilas armis industrius, at tu
 Nil nisi æcropides, truncoq; similimus herma,
 Nullo quippe alio uincis discrimine, quam quod
 Illi marmoreum caput est, tua uiuit imago.
 Dic mihi trucorum proles, animalia muta
 Quis generosa putet nisi fortia? nempe uoluerem
 Sic laudamus equum, facili cui plurima palma
 Fernet, et exultat raucis uictoria circo,
 Nobilis hic, quocumque uenit de gramine, cuius
 Clara fuga ante alios, et primus in æquore puluis.
 Sed uenale pecus corithæ, posteritas et
 Hirpini, si rara iugo uictoria sedit,
 Nil ibi maiorum respectus, gratia nulla
 Umbrarum, dominos pretiis mutare iubentur
 Exiguus, tritoq; trahunt epiredia collo
 Segnipedes, digniq; molam uersare nepotis,
 Ergo ut miremur te non tua, primum aliquid da,
 Quod possim titulis incidere præter honores,

Quos illis damus, et dedimus, quibus omnia debes.
Hæc satis ad iuuenem, quem nobis fama superbum
Tradit, et inflatum, plenumq; nerone propinquo.
Rarus enim ferme sensus communis in illa
Fortuna, sed te censeri laude tuorum
Pontice noluerim, sic ut nihil ipse futuræ
Laudis agas, miserum est aliorum incumbere fama,
Ne collapsa ruant subductis tecta columnis.
Stratus humi palmes uiduas desiderat ulmos.
Esto bonus miles, tutor bonus, arbiter idem
Integer, ambiguae si quando citabere testis,
Incertæq; rei, Phalaris licet imperet, ut sis
Falsus, et admoto dicet periuria tauro,
Summum crede nephas animam præferre pudori,
Et propter uitam uiuendi perdere causas.
Dignus morte perit, cænet licet ostrea centum
Gaurana, et Cosmi toto mergatur ahenos.
Expectata diu tandem prouincia cum te
Rectorem accipiet, pone iræ frena, modumq;
Pone et auaritiæ, miserere inopum sociorum.
Ossa uides regum uacuis exhausta medullis,
Respice quid moneant leges, quid curia mandet.
Premia quanta bonos maneant, quæ fulmine iusto
Et Capito, et Tutor ruerint damnante senatu
Pirate Cilicum, sed quid damnato confert,
Cum Pansa eripiat, quicquid tibi Nata relinquit?
Præconem Chærippe tuis circumspice pannis,
Iamq; tace, furor est post omnia perdere naulum.
Mon idem gemitus olim, nec uulnus erat par
Damnorum sociis florentibus, et modo uictis

SATYRA

Plena domus tunc omnis, et ingens stabat aceruus
 Nummorum spartana chlamys. conchyliis coa,
 Et cum Parrhasii tabulis, signisque Myronis
 Phidiacum uinebat ebur, nec non Polycleti
 Multis ubique labor, rare sine Mentore mensæ.
 Inde Dolabella est, atque hinc Antonius, inde,
 Sacrilegus Verres, referebant nauibus altis
 Occulta spolia. et plures de pace triumphos.
 Nunc sociis iuga pauca boū, et grex paruus equarum,
 Et pater armenti apto eripietur agello,
 Ipsi deinde lares, si quod spectabile signum,
 Si quis in ædícula deus unicus, hæc etenim sunt
 Pro summis, nam sunt hæc maxima, despicias tu
 Forsitā imbelles rhodios, unctamq; Corinthum,
 Despicias merito, quid enim resinata iuuentus,
 Cruraq; totius facient tibi leuia gentis?
 Horrida uitanda æst Hispania, gallicus axis,
 Illyricumq; latus, paræ et messoribus illis,
 Qui saturant urbem, circo, scenæq; uacantem.
 Quanta autem inde feres tam diræ præmia culpæ?
 Cum tenues nuper Marius discinxerit aphros?
 Curandum in primis ne magna iniuria fiat
 Fortibus, et miseris, tollas licet omne, quod usquæ est
 Auri, atque argenti, scutum, gladiumq; relinques,
 Et iacula, et galeam. Spoliatis arma supersunt.
 Quod modo proposui non est sententia, uerum
 Credite me uobis folium recitare Sibyllæ.
 Si tibi sancta cohors comitum, si nemo tribunal
 Vendit acerse comes, si nullum in coniuge crimen,
 Nec per conuentus, nec cuncta per oppida curuis

OCTAVA XXXV

Vnguibus ire parat nummos raptura Celeno,
 Tunc licet a Pico numeres genus, altaq; si te
 Nomina delectant, omnem titanida pugnā
 Inter maiores, ipsumq; Promethea ponas,
 De quocunq; uoles prociū tibi sumitto libro.
 Quod si præcipitem rapit ambitus, atque libido,
 Si frangis uirgas sociorum in sanguine, si te
 Delectant hebetes lassō lictore secures,
 Incipit ipsorum contra te stare parentum
 Nobilitas, claramq; facem præferre pudendis.
 Omne animi uitium tanto conspectuis in se
 Crimen habet, quanto maior, qui peccat, habetur.
 Quo mihi te solitum falsas signare tabellas
 In templisque fecit auus? statuamq; parentis
 Ante triumphalem? quo? si nocturnus adulter
 Tempora santhonico uelas adoperta cucullo?
 Præter maiorum cineres, atque ossa uolueri
 Carpentō rapitur pinguis Damasippus, et ipse,
 Ipse rotam stringi multo sufflamine consul
 Nocte quidem, sed luna uidet, sed sidera testes
 Intendunt oculos, finitum tempus honoris
 Cum fuerit clara, Damasippus lucæ flagellum
 Sumet, et occursum nusquam trepidabit amici
 Iam senis, ac uirga prior innuet, atque maniplos
 Soluet, et infundet iumentis ordea lassis.
 Interea dum lanatas, toruūq; iuuenū
 More Numæ cedit iouis, ante altaria, iurat
 Hipponon, et facies olida ad præsepia pietas.
 Sed cum perui Giles placet instaurare popinas,
 O buiis assiduo syrophænis udus amomo

E iiii

SATYRA

Currit, idumææ syrophœnix incola portæ
 Hospitis affectu dominum, regemq; salutat,
 Et cum uenali Cyane succincta lagæna.
 Defensor culpæ dicit mihi, fecimus & nos
 Hæc inuenies, esto, desisti nempe, nec ultra
 Bonisti errorem, breue sit quod turpiter audes.
 Quedam cum prima reseantur crimina barba,
 Indulge ueniam pueris, Damasippus ad illos
 Thermarum calicis, inscriptaq; lintea uadit
 Maturus bello Armeniæ, Syriæq; tuendis
 Annibus, & Rheno, atque Istro præstare Neronem
 Securus ualet hæc etas; mitte hostia Cæsar,
 Mitte, sed in magna lagatam quære popina,
 Inuenies aliquo cum percussore iacentem
 Permixtum nautis, aut furibus, aut fugitiuis,
 Inter arnifices, et fabros sandapilarum.
 Et resupinati cessantia tympana Galli, &
 Aequa ubi libertas, communia pocula, lectus
 Non alius cuiquam, nec mensa remotior ulli.
 Quid faciat talem sortitus Ponticæ seruum?
 Nempe in lucanos, aut thursæ ergastula mittas.
 At uos troiugene uobis ignoscitis, & quæ
 Turpia ærdoni, Volesos, Brutosq; decæbunt.
 Quid si nunquam adeo fœdis, adeoq; pudendis
 Vitur exemplis, ut non peiora supersint?
 Consumptis opibus uocem Damasippe locasti
 Suppario, clamosum ageres ut phasma Catulli.
 Laureolum uelox etiam bene Lentulus egit,
 Iudicæ me dignus uera cruce, nec tamen ipse
 Ignoscas populo, populi frons durior huius,

Qui sedet, & spectat triscurria patriciorum,
 Planipedes audit fabios, ridere potest qui
 Mamerconum alapas, quanti sua funera uendant,
 Quid refert? uendunt nullo cogente Nerone,
 Nec dubitant celsi prætoris uendere ludis,
 Finge tamen gladios inde, atque hinc pulpita pone,
 Quid satius, mortem sic quisquam exhorruit, ut sit
 Zelotypus Thymeles, stupidi collega Corinti?
 Res haud mora tamen, citharædo principe natus
 Nobilis, hæc ultra, quid erit nisi ludus? & illic
 Deducus urbis habes, nec mirmillonis in armis,
 Nec clypeo Gracchum pugnantem, aut salæ supina,
 Damnat enim tales habitus, & damnat, et odit,
 Nec galea frontem abscondit, mouet ecce tridentem
 Postquam uibrata pendentia retia dextra
 Nequicquam effudit, nudum ad spectacula iultum
 Erigit, et tota fugit agnosendus arena,
 Credamus tunicæ, de faucibus aurea cum se
 Porrigat, et longo iactetur spira galero,
 Ergo ignominiam grauiorem pertulit omni
 Vulnere, cum graccho iussus pugnare secutor
 Libera si dentur populo suffragia, quis tam
 Perditus ut dubitet Senecam præferre Neroni,
 Cuius supplicio non debuit una parari
 Simia, nec serpens unus, nec culeus unus?
 Par Agamemnonide crimen, sed causa facit rem
 Dissimilem, quippe ille deis authoribus ultor
 Patris erat æsi media inter pocula, sed nec
 Electræ iugulo se polluit, aut spartani
 Sanguine coniugii, nullis aconita propinquis

SATYRA

Misceat, in scenam unquam cantabit Orestes.
 Troica non scripsit, quid enim Verginius armis
 Debit ulcisci magnis, aut cum uindicta Galba?
 Quis Nero tam saua, crudaq; tyrannide fecit?
 Hæc opera, atque hæc sunt generosi principis artes
 Gaudentis fœdo peregrina ad pulpita saltu
 Prostitui, gratiaq; apium meruisse coronæ,
 Maiorum effigies habeant insignia uocis,
 Ante pedes domiti longum tu pone Thyestæ
 Syrmæ, uel Antigones, seu personam Menalippes,
 Et de marmereo cycharam suspende colosso.
 Quis Catilina tuus natalibus, atque Cethegi
 Inueniet quicquam sublimus? arma tamen uos
 Nocturna, et flammæ domibus, templisq; parastis;
 Ut braccatorum pueri, Senonumq; minores,
 Ausi quod licet tunicæ punire molesta.
 Sed uigilat consul, uexillaq; uestra coerat.
 Hic nouus arpinas ignobilis, et modo Romæ
 Municipalis eques galeatum ponit ubique
 Præsidium attonitis, et in omni gente laborat.
 Tantum igitur muros intra toga contulit illi
 Nominis, et tituli, quantum non Leuade, quantum
 Thessaliæ campiis Octauis abstulit udo
 Cordibus assiduus gladio. sed Roma parentem
 Roma patrem patriæ Ciceronem libera dixit,
 Arpiuas alius uolscorum in monte solebat
 Oscere merces alieno lassus aratro,
 Nodosam post hæc frangebatur uertice uitæ
 Silentus pigra munitur castra dolabra,
 Hic tamen et Cimbro, et summa pericula rerum

Excipit, et solus trepidantem protegit urbem,
Atq; ideo postquā ad Cimbroſ, ſtragemq; uolabant,
Qui nunquam attigerant maiora cadauera corui,
Nobilis ornatuſ Lauro collega ſecunda.
Plebeia Deciorum anima, plebeia fuerunt
Nomina, pro totis legionibus, hi tamen et pro
Omnibus auxiliis, atque omni plebe latina
Sufficiunt diis infernis, terraq; parenti.
Pluris enim Decii, quam qui ſeruantur ab illis.
Ancilla natus trabeam, et diadema Quirini,
Et ſaſces meruit regum ultimus ille bonorum.
Prodita laxabant portarum clauſtra tyrannis
Exulibus iuuenes ipſius conſulis, et quos
Magnum aliquid dubia pro libertate deceret,
Quod miraretur cum Coclite Mutius, et quæ
Imperii fines Tyberinum uirgo natauit,
Occulta ad patres producit crimina ſeruis,
Matronis lugendus, at illos uerbera iuſtis
Afficiunt pœnis, et legum prima ſecuris.
Malo pater tibi ſit Therſites, dummodo tu ſis
Æcidie ſimilis, uulcaniaq; arma capeſſas,
Quam te Therſite ſimilem producat Achilles.
Et tamen ut longe repetas, longeque reuoluas,
Nomen, ab infami gentem deducis aſylo.
Maiorum primus quiſquis fuit ille tuorum,
Aut paſtor fuit, aut illud, quod dicere, nolo.

SATYRA NONA

Cire uelim quare toties mihi Ne uole tristis
 s O ccuras fronte obducta, ceu Marcia uictus,
 Quid tibi cū uultu, qualē deprensus habebat
 Rauola, dum Rhodopes uida terit inguina barba?
 Nos colaphum incutimus lambenti crustula seruo,
 Non erat hac facie miserabilior Crepereius
 Pollio, qui triplicem usuram pręstare paratus
 Circuit, et fatuos non inuenit, unde repente
 Tot rugę? ærte modico contentus agebas
 Vernam equitem, conuiuia ioco mordente factus,
 Et salibus uehemens intra pomeria natis.
 Omnia nunc contra, uultus grauis, horrida siccę
 Sylua comę, nullus tota nitor in cute, qualem
 Pręstabit alidi circumlita fascia uisci,
 Sed fruticante pilo neglecta, & squalida crura,
 Quid macies ægri ueteris, quem tempore longo
 Torret quarta dies, olimq; domestica febris?
 Deprendas animi tormenta latentis in ægro
 Corpore, deprendas et gaudia, sumit utrumque
 Indę habitum facies, igitur flexisse uideris
 Propositum, & uitę contrarius ire priori,
 Nuper enim (ut repeto) fanum Isidis, et Ganymedę
 Pacis, et aduectę secreta palatia matris,
 Et Cererem, (nam quo ut prostat fœmina templo?)
 Notior Aufidio mœchus celebrare solebas,
 (Quod taceo,) atque ipsos etiam inclinare maritos,
 Vtile & hoc multis uitę genus, at mihi nullum
 Inde opere precium, pingues aliquando lacernas

Munimenta togæ duri, crassiq; coloris,
 Et male percussas textoris pectine galli
 Accipimus, tenue argentum, uenæq; secundæ.
 Fata regunt homines, fatum est in partibus illis,
 Quas sinus abscondit, nam si tibi sidera cessant,
 Nil facit longi mensura incognita nerui,
 Quamuis te nudum spumanti Virro labello
 Viderit, et blandæ assidue, denseq; tabellæ
 Sollicitent, *ἵδους γὰρ ὕλικός ἀνδρῶν κινέδον.*
 Quod tamen ulterius monstrū, quam mollis auarus?
 Hæc tribui, deinde illa dedi, mox plura tulisti.
 Computat, et æuet, ponatur calculus, adsint
 Cum tabula pueri, numera sestertia quinque
 Omnibus in rebus, numerentur deinde labores,
 An facile, et proum est agere intra uiscera penem
 Legitimum, atque illic hesternæ occurrere cœnæ?
 Seruus erit minus illemise, qui foderit agrum,
 Quam dominum, sed tu sane tener, et puerum te,
 Et pulchrum, et dignum cyatho, cœloq; putabas.
 Voshumili ascelæ, uos indulgebitis unquam
 Cultori, iam nec morbo donare parati?
 En cui tu uiridem unibellam, cui succina mittas
 Grandia, natalis quoties redit, aut madidum uer
 Incipit, et strata positus, longaq; cathedra
 Munera fœmineis tractas secreta calendis.
 Dic passer cui tot montes, tot prædia seruas
 Appula, tot miluos, intra tua pascua lassos?
 Te Trifolinus ager fœcundis uitibus implet,
 Suspectumq; iugum Cumis, et Gaurus inanis.
 Nam quis plura linit uicturo dolia musto?

SATYRA

Quantum erat exhausti lumbos donare clientis
 Iugeribus paucis? melius ne hic rusticus infans
 Cum matre, et casulis, et cum lusore catello
 Cymbala pulsantis legatus fiet amici?
 Improbus es, cum poscis ait, sed pensio clamat
 Posce, sed appellat puer unicus, ut Polyphēmi
 Lata acies, per quam solers euasit Vlysses.
 Alter emendus erit nanque hic non sufficit, ambo
 Pascendi, quid agam bruma spirante? quid oro?
 Quid dicam scapulis seniorum mense decembri,
 Et pedibus? durate, atque expectate cicadas?
 Verum ut dissimules, ut mittas cetera, quanto
 Metiris pretio, quod nū tibi deditus essem,
 Deuotusq; cliens, uxor tua uirgo maneret?
 Scis certe quibus ista modis, quam sæpe rogaris,
 Et quæ pollicitus, fugientem sæpe puellam
 Amplexu rapui, tabulas quoque ruperat, et iam
 Signabat, tota uix hæc ego nocte redemi
 Teplorante foris, testis mihi lectulus, et tu
 Ad quem peruenit lecti sonus. et dominæ uox.
 Instabile, ac dirimi cœptum, et iam pene solutum
 Coniugium in multis domibus seruant adulter.
 Quo te circumagas? quæ prima, aut ultima ponas?
 Nullum ergo meritum est ingratis, ac perfide nullū,
 Quod tibi filiulus, uel filia nascitur ex me?
 Tollis enim, et libris actorum spargere gaudes
 Argumenta uiri, foribus suspende coronas,
 Iam pater es, dedimus quod famæ opponere possis.
 Iura parentis habes, propter me scriberis hæres,
 Legatum omne capis, nec non et dulce caducum, .



Commoda præterea iunguntur multa caducis,
 Si numerum, si tres implenero iusta doloris
 Ne uole causa tui contra tamen ille quid affert?
 Negligit, atque alium bipedem sibi querit asellum.
 Nec soli commissæ tibi clare memento,
 Et tacitus nostras intra te fige querelas.
 Nam res mortifera est inimicus pumice leuis,
 Qui modo secretum commiserat, ardet, et odit
 Tanquam prodiderim quicquid scio, sumere ferrum,
 Fuste aperire caput, andelam apponere ualuus
 Non dubitat, nec contemnas, aut despicias, quod
 His opibus numquam cara est annona ueneni.
 Ergo occulta teges, ut curia Martis Athenis.
 O Corydon Corydon, secretum diuitis ullum
 Esse putas, serui ut taceant, iumenta loquentur,
 Et anis, et postes, et marmora, claude fenestras,
 Vela tegant rimas, iunge hostia, tollito lumen
 E medio, clament omnes, prope nemo recumbat,
 Quod tamen ad tantum galli facit ille secundi,
 Proximus ante diem caupo sciet, audiet et quæ
 Finxerunt pariter librarius, archimagiri
 Carptores, quod enim dubitant componere crimen
 In dominos, quoties rumoribus ulciscuntur
 Balthæ? nec deerit qui te per compita querat
 Nolentem, et miseram uinosus inebriet aurem.
 Illo ergo roges quicquid paulo ante petebas
 A nobis, taceant illi, sed prodere malunt
 A ranum, quam subrepti potare falerni,
 Pro populo faciens quantum Lausella bibebat.
 Viniendum recte cum propter plurima, tum hts

SATYRA

Precipue causis, ut linguas mancipiorum
 Contemnas, nam lingua mali pars pessima serui.
 Deterior tamen hic, qui liber non erit, illis,
 Quorum animas, et farre suo custodit, et are.
 Idcirco ut possim linguam contemnere serui,
 Utile consilium modo, sed commune dedisti,
 Nunc mihi quid suades post damnū temporis, et spes
 Deceptas? Festinat enim decurrere uelox
 Flosculus angustæ, miseræq; breuissima uitæ
 Portio, dum bibimus, dum ferta, unguenta, puellas
 Poscimus, obrepit non intellecta senectus,
 Ne trepida, nunquam pathicus tibi deerit amicus,
 Stantibus, et saluis his collibus, undique ad illos
 Conueniunt et carpentis, et nauibus omnes,
 Qui digito scalpunt uno caput, altera maior
 Spes superest, tu tantum erucis imprime, dentem.
 Hæc exempla para felicibus, at mea Cloto,
 Et Lachesis gaudent, si pascitur inguine uenter,
 O parui nostriq; lares, quos tunc minuto,
 Aut farre, et tenui soleo exornare corona,
 Quando ego figā aliquid, quo sit mihi tuta senectus
 A tegete, et baculo? uiginti millia fœnus
 Pignoribus positis, argenti uascula puri,
 Sed quæ Fabricius censor notet, et duo fortes
 De grege mæforum, qui me ceruicæ locata
 Securum iubent clauso insistere circo,
 Sit mihi præterea curuius aëlator, et alter,
 Qui multas facies pingat cito; sufficient hæc.
 Quando ego pauper ero, uotum miserabile, nec spes
 His saltem nam cum pro me fortuna rogatur

Affigit ceras illa de naue petitas,
Quæ sículos cantus effugit remige surdo.

SATYRA DECIMA.

Mnibus in terris, quæ sunt a Gadibus usq;
Aurorâ, et Gangem, pauci dinoscere possunt
Vera bona, atq; illis multum diuersa, remota
Erroris nebula. quid enim ratione timemus,
Aut cupimus? quid tam dextro pede concipis, ut te
Conatus non poeniteat, uotiq; peracti?
Euertere domos totas optantibus ipsis
Dii faciles, nocitura toga, nocitura petuntur
Militia, et torrens dicendi copia, multis
Et sua mortifera est facundia uiribus ille
Consensus periit, admirandisq; lacertis.
Sed plures nimia congesta pecunia cura
Strangulat, et cuncta exuperans patrimonium celsus,
Quanto delphinis balæna britannica maior.
Temporibus diris igitur, iussuq; Neronis
Longinum, et magnos Senecæ prædiuitis hortos
Clauisit, et egregias lateranorum obsidet ædes
Tota cohors. rarus uenit in coenacula miles.
Pauci licet portas argenti uascula puri,
Nocte iter ingressus gladium, contumq; timebis,
Et motæ ad lunam trepidabis harundinis umbram.
Cantabit uacuus coram latrone uiator.
Prima ferè uota, et cunctis notissima templis,
Diuitiæ ut crescant, ut opes, ut maxima toto
Nostra sit arca foro. sed nulla aconita bibuntur
Fictilibus, tunc illa time, cum pocula sumes

F



SATYRA

Gemmata, et lato setinum ardebit in auro.
 Iam ne igitur laudas, quod de sapientibus alter
 Ridebat, quoties a limine mouerat unum,
 Protuleratq; pedem, flebat contrarius alter?
 Sed facilis cuius rigidi censura carchini,
 Mirandum est unde ille oculis suffecerit humor.
 Perpetuo risu pulmonem agitare solebat
 Democritus, quanquam non essent urbibus illis
 Prætexta, et trabeæ, fasces, lectica, tribunal.
 Quid si uidisset prætorem in curribus altis
 Extantem, et medio sublimem in puluere circi
 In tunica Iouis, et pictæ ferrana ferentem
 Ex humeris aulæa togæ, magnæq; coronæ,
 Tantum orbem, quanto ceruix non sufficit ulla?
 Quippe tenet sudans hanc publicus, et sibi consul
 Ne placeat curru seruus portatur eodem.
 Da nunc et uolucrum sceptro quæ surgit eburno,
 Illinc cornicines, hinc præcedentia longi
 Agminis officia, et niueos ad frena Quirites,
 Defossa in oculis quos sportula fecit amicos.
 Tunc quoque materiam risus inuenit ad omnes
 Ocursus hominum, cuius prudentia monstrat
 Summos posse uiros, et magna exempla daturos
 Veruecum in patria, crassoq; sub aere nasci.
 Ridebat curas, nec non et gaudia uulgi,
 Interdum et lachrymas, cum fortunæ ipse minaci
 Mandaret laqueum, mediumq; ostenderet unguem.
 Ergo supernacua, aut perniciofa petuntur,
 Propter quæ fas est genua incærare deorum.
 Quosdam præcipitat subiecta potentia magnæ

I nuidiæ, mergit longæ, atque insignis honorum
P agina, descendunt statuæ, restemq; sequuntur.
I psas deinde rotas bigarum impacta securis
C ædit, et immeritis franguntur crura caballis.
I am stridunt ignes, iam follibus, atque caminis
A rdet adoratum populo caput, et crepat ingens
S eianus, deinde ex facie toto orbe secunda
F iunt urceoli, pelues, sartago, patellæ.
P one domi lauros, duc in capitolia magnum,
C retatumq; bouem, Seianus ducitur unco
S pectandus. gaudent omnes. quæ labra? quis illi
V ultus erat? nunquam, si quid mihi credis, amaui
H unc hominem. sed quo cecidit sub crimine? quisnam
D elator? quibus indiciis? quo teste probauit?
N il horum, uerbosa, et grandis epistola uenit
A Capreis. bene habet, nil plus interrogo, sed quid
T urba tremens? sequitur fortunam, ut semper, et odit
D amnatos. idem populus si Nortia thusco
F auisset, si oppressa foret secura senectus
P rincipis, hac ipsa Seianum diceret hora
A ugustum, iam pridem, ex quo suffragia nulli
V endimus, effugit curas, nam qui dabat olim
I mperium, fasces, legiones, omnia, nunc se
C ontinet, atque duas tantum res anxius optat
P ana, et circenses. perituros audio multos.
N il dubium, magna est fornacula, pallidulus mi
B rutidius meus ad Martis fuit obuius aram,
Q uam timeo, uictus ne pœnas exigat Ajax,
V t male defensus, curramus præcipites, et
D um iacet in ripa, calcemus Cæsaris hostem,

F ii

SATYRA

Sed uideant serui, nequis neget, et pavidum in ius
 Ceruice astricta dominum trahat. hi sermones
 Tunc de Seiano, secreta hæc murmura ulgi.
 Vis ne saluari sicut Seianus? habere
 Tantundem? atque illi sellas donare curules?
 Illum exercitiis præponere? tutor haberi
 Principis angusta Caprearum in rupe sedentis
 Cum grege chaldaeo? uis certe pila, cohortes,
 Egregios equites, et castra domestica, quidni
 Hæc cupias, et qui nolunt occidere quenquam,
 Posse uolunt. sed quæ præclara, et prospera tanti,
 Ut rebus lætis par sit mensura malorum?
 Huius qui trahitur prætextam sumere mauis?
 An Fidenarum, Gabiorumq; esse potestas?
 Et de mensura ius dicere? uasa minora
 Frangere pannosus uacuis ædilis v lubris?
 Ergo quid optandum foret ignorasse fateris
 Seianum. nam, qui nimios optabat honores,
 Et numias poscebat opes, numerosa parabat
 Excelsæ turris tabulata, unde altior esset
 Casus, et impulsæ præceps immane ruinæ.
 Quid Crassos? quid Pompeios euertit, et illum,
 Ad sua qui domitos deduxit flagra quirites?
 Summus nempe locus nulla non arte petitus,
 Magnaq; numinibus uota exaudita malignis.
 Ad generum cæreris sine cæde, et uulnere pauca
 Descendunt reges, et siata morte tyranni.
 Eloquium, ac famam Demosthenis, aut Ciceronis
 Incipit optare, et totis quinquatribus optat,
 Quisquis adhuc uno partem colit asse Minervam,

Quem sequitur custos angustæ uernula capse,
E loquio sed uterque perit orator, utrunque
Largus, et exundans leto dedit ingenii fons.
Ingenuo manus est, et ceruix cæsa, nec unquam
Sanguine cauidici maduerunt rostra pusilli.
O fortunatam natam me consule Romam.
Antonius gladios potuit contemnere, si sic
Omnia dixisset, ridenda poemata malo,
Quam te conspicuæ diuina Philippica famæ,
Vulneris a prima quæ proxima. sæuus et illum
Exitus eripuit, quem mirabantur Athenæ
Torrentem, et pleni moderantem frena theatri.
Diis ille aduersis genitus, fatoq; sinistro,
Quem pater ardentis massæ fuligine lippus
A carbone, et forcipibus, gladiosq; parante
Incede, et luteo vulcano ad rhetora misit.
Bellorum exuvie, truncis affixa trophæis
Loricæ, et fracta de casside bucula pendens,
Et curtum temone iugum, uictæq; triremis
Aplustre, et summo tristis captiuus in arcu,
Humanis maiora bonis creduntur, ad hæc se
Romanus, grauiusq; ac barbarus induperator
Exiit, causas discriminis, atque laboris
Inde habuit, tanto maior famæ sitis est, quam
Virtutis. quis enim uirtutem amplectitur ipsam,
Præmia si tollas? patriam tamen obruit olim
Gloria paucorum, et laudis, tituliq; cupido
Hæsuris saxi cinerum custodibus, ad quæ
Discutienda ualent sterilis mala robora ficus,
Quandoquidē data sunt ipsis quoq; fata sepulchris.

SATYRA

Expende Hannibalem, quot libras in duce summo
 Inuenies? hic est, quem non capit A phrica mauro
 Perfusa Oceano, Niloq; admota tepenti.
 Rursus ad æthiopum populos, aliosq; Elephantos,
 Additur imperiis Hispania, pyrenæum
 Transilit, opposuit natura alpemq; nuemq;
 Diduxit scopulos, & montem rupit aceto.
 Iam tenet Italiam, tamen ultra pergere tendit,
 Actum inquit nihil est, ni pœno milite portas
 Frangimus, et media uexillum pono Suburra.
 O qualis facies, et quali digna tabella,
 Cum getûla ducem portaret bellua luscum.
 Exitus ergo quis est? o gloria, uincitur idem
 Nempè, et in exiliû præceps fugit, atq; ibi magnus,
 Mirandusq; cliens sedet ad prætoria regis,
 Donec bithyno libeat uigilare tyranno.
 Finem animæ, quæ res humanas miscuit olim,
 Non gladii, non saxa dabunt, non tela, sed ille
 Cannarum uindex, ac tanti sanguinis ultor
 Annulus. i demens, et sæuas curre per alpeis,
 Ut pueris placeas, et declamatio fias.
 Vnus pelæo iuueni non sufficit orbis,
 Aestuât infelix angusto limite mundi,
 Ut Gyaræ clausus scopulis, paruaq; Seripho,
 Cum tamen a figulis munitam intrauerit urbem,
 Scarophago contentus erit. mors sola fatetur,
 Quantula sint hominum corpuscula. creditur olim
 Velificatus athos, et quicquid Græcia mendax
 Audet in historia, cum stratum classibus iisdem,
 Suppositumq; rotis solidum mare, credimus altos

DECIMA. xliii

D e fuisse amnes, epotaq; flumina medo
 P rudente, et madidis cantat quæ sostratus alis.
 I lle tamen qualis rediit Salamine relicta,
 I n corum, atque eorum solitus seuire flagellis
 B arbarus æolio nunquam hoc in carcere passos,
 I psam compedibus, qui uinxerat Ennosigæuni?
 M itius id sane, quod non & stigmatè dignum
 C redidit, huic quisquam uellet seruire deorum?
 S ed qualis rediit? nempe una naue cruentis
 F luctibus, ac tarda per densa cadauera prora,
 H as toties optata exegit gloria pœnas.
 D a spatium uitæ, multos da Iuppiter annos,
 H oc recto uultu, solum hoc & pallidus optas.
 S ed quam continuis, & quantis longa senectus
 P lena malis, deformem, & tetrâ ante omnia uultû,
 D issimilemq; sui, deformem pro cute pellem,
 P endentesq; genas, et tales aspice rugas,
 Q uales, umbriferos ubi pandit Tabraca saltus,
 I n uetula scalpit iam mater simia bucca.
 P lurima sunt iuuenum discrimina, pulchrior ille
 H oc, atque ille alio, multum hic robustior illo,
 V na senum facies, cum uoce trementia labra.
 E t iam leue caput, madidiq; infantia nasi.
 F rangendus misero gingiua panis incermi,
 V sque adeo grauis uxori, natisq; sibiq;
 V t captatori moueat fastidia Cossio.
 N on eadem uini, atque cibitor pente palato
 G audia, nam coitus iam longa obliuio, uel si
 C oneris, iacet exiguus cum ramice neruus,
 E t quamuis tota palpetur nocte, iacebit.

SATYRA

A'n ne aliquid sperare potest hæc inguinis ægri
 C anicies? quid quod merito suspecta libido est,
 Quæ Venerem affectat sine uiribus? aspice partis
 Nunc damnum alterius, nam quæ cantat voluptas,
 Sit licet eximius citharædus? sit ue Seleucus,
 Et quibus aurata mos est fulgere lacerna.
 Quid refert magni sedeat qua parte theatri,
 Qui uix cornicines exaudiat, atque tubarum
 Concentus? clamore opus est, ut sentiat auris,
 Quem dicat uenisse puer, quot nuntiet horas.
 Præterea minimus gelido iam corpore sanguis
 F ebre calet sola, circumsilit agmine facto
 Morborum omne genus, quorum si nomina quæras,
 P rōptius expedia, quot amauerit Hippia mæchos,
 Quot Themison ægros autumno occiderit uno,
 Quot Basilus socios, quot circumscripserit Hirus
 P upillos, quot longa uiros exorbeat uno
 M aura die, quot discipulos inclinet Amillus,
 P ercurram citius quot uillas possideat nunc,
 Quo tondente grauis inueni mihi barba sonabat.
 I lle humero, hic lumbis, hic coxa debilis, ambos
 P erdidit ille oculos, & luscis inuidet, huius
 P allida labra cibum capiunt digitis alienis.
 I pse ad conspectum cœnæ diducere rictum
 S uetus, hiat tantum, cœu pullus hirundinis, ad quē
 O re uolat pleno mater ieiunia, sed omni
 M embrorum damno maior dementia, quæ nec
 N omina seruorum, nec uultum agnoscat amici,
 C um quo præterita cœnauit nocte, nec illos,
 Quos genuit, quos eduxit, nam codice sæno

Hæredes uetat esse suos, bona tota feruntur
Ad Phialen, tantum artificis ualet halitus oris,
Quod steterat multis in carcere fornicis annis.
Vt uiuant sensus animi, ducenda tamen sunt
Funera natorum, rogos aspiciendus amatæ
Coniugis, et fratris, plenæq; sororibus urnæ.
Hæc data pœna diu uiuentibus, ut renouata
Semper clade donus multis in luctibus, inq;
Perpetuo mœrore, et nigra ueste senescant.
Rex Pylius, (magno si quicquam credis Homero)
Exemplum uitæ fuit a cornice secundæ.
Felix nimirum, qui tot per secula mortem
Distulit, atque suos iam dextra computat annos,
Quiq; nouum toties mustum bibit, oro parumper
Attendas, quantum de legibus ipse queratur
Fatorum, et nimio de stamine, cum uidet acris
Antilochi barbam ardentem, nam quærit ab omni
Quisquis adest socio, cur hæc in tempora duret,
Quod facinus dignum tam longo admiserit æuo.
Hæc eadem Peleus, raptum cum luget Achillem,
Atque alius, cui fas Ithacum lugere natantem.
In columi troia Priamus uenisset ad umbras
Assaraci magnis solennibus, Hectore funus
Portante, ac reliquis fratrum ceruicibus inter
Iliadum lachrymas, ut primos edere planctus
Cassandra inciperet, scissâq; Polyxena palla,
Si foret extinctus diuerso tempore, quo iam
Cœperat audaces Paris ædificare carinas.
Longæ dies igitur quid contulit? omnia uidit
Euerfa, et flammis asiam, ferroq; cadentem.

SATYRA

Tunc miles tremulus posita tulit arma tyara,
 Et ruit ante aram summi Iouis, ut uetulus bos,
 Qui domini cultris tenuet, et miserabile collum
 Praebet ab ingrato iam fastiditus aratro.
 Exitus ille ut cunque hominis, sed torua canino
 Lattrahit rictu, quæ post hunc uixerat uxor.
 Festino ad nostros, et regem transeo Ponti,
 Et Cræsum, quem uox iusti facunda Solonis
 Respiciere ad longæ iussit spatia ultima uitæ.
 Exilium, et carcer Minturnarumq; paludes,
 Et mendicatus uicta Carthagine panis.
 Hinc causas habuere. quid illo cive tulisset
 Natura in terris, quid Roma beatus unquam,
 Si circumducto captiuorum agmine, et omni
 Bellorum pompa, animam exhalasset opimam,
 Cum de theutonico uellet descendere curru?
 Prouida Pompeio dederat Campania febres
 Optandas, sed multæ urbes, et publica uota
 Vicerunt. igitur fortuna ipsius, et urbis
 Seruatum uicto caput abstulit, hoc cruciatu
 Lentulus, hac poena caruit; ceciditq; Cethegus
 Integer, et iacuit Catilina cadauere toto.
 Formam optat modico pueris, maiore puellis
 Murmure, cum Veneris fanum uidet anxia mater
 Vsq; ad delicias uotorum, cur tamen inquit
 Corripias? pulchra gaudet Latona Diana.
 Sed uetat optari faciem Lucretia, qualem
 Ipsa habuit. cuperet Rutile Virginia gibbum
 Accipere, atque suam Rutile dare. filius autem
 Corporis egregii miseris, trepidosq; parentes

DECIMA.

xlv

Semper habet. rara est adeo concordia formæ,
Atq; pudiciæ, sanctos licet horrida mores
Tradiderit domus, ac ueteres imitata Sabinas.
Præterea castum ingenium, uultumq; modestum
Sanguine feruentem tribuat natura benigna
Largæ manu. quid enim puero conferre potest plus
Custode, & cura natura potentior omni?
Non licet esse uiros. nam prodiga corruptoris
Improbis ipsos audet tentare parentes.
Tanta in muneribus fiducia, nullus ephebum
Deformem sæua castrauit in arcet tyrannus,
Nec prætextatum rapuit Nero loripedem, uel
Strumosum, atque utero pariter, gibboq; tumentem.
Nunc ergo iuuenis specie lætare tui, quem
Maiora expectant discrimina, fiet adulter
Publicus, et pœnas metuet quasunque mariti
Exigere irati, nec erit felicior astro
Martis, ut in laqueos nunquam incidat, exigit autem
Interdum ille dolor plus, quam lex ulla dolori
Concessit, necat hic ferro, secat ille cruentis
Verberibus, quosdam mœchos & mugilis intrat.
Sed tuus Endymion dilectæ fiet adulter
Matronæ, mox cum dederit seruilia nummos,
Fiet & illius quem non amat, eruet omnem
Corporis ornatum. quid enim ulla negauerit udis
Inguinibus, siue est hæc Hippia, siue Catulla?
Deterior totos habet illic fœmina mores.
Sed casto quid forma nocet? quid profuit olim
Hippolyto graue propositum? quid Bellerophonti?
E rubuit nempe hæc æu fastidita repulsa.

SATYRA

Nec Scheneboea minus, quā Cressa excaudit, et se
 Concussere ambæ. mulier sæuissima tunc est,
 Cum stimulos odio pudor admouet. elige quid nam
 S uadendum esse putes, cui nubere Cæsaris uxor
 Destinat, optimus hic, et formosissimus idem
 Gentis patritiæ rapitur miser extinguendus
 Messalinæ oculis. dudum sedet illa parato
 Flammeolo, tyriusq; palam genialis in hortis
 S ternitur, et ritu decies centena dabuntur
 Antiquo, ueniet cum signatoribus auspex.
 Hæc tu secreta, et paucis commissā putabas,
 Non nisi legitime uult nubere, quid placeat, dic,
 Ni parere uelis, pereundum est ante lucernas,
 Si scelus admittas, dabitur mora paruula, dum res
 Nota urbi, et populo contingat principis aures,
 D edecus ille domus sciet ultimus, interea tu
 O bsequere imperio, si tanti est uita dierum
 P auctorum, quicquid leuius, meliusq; putaris,
 P ræbēda est gladio pulchra hæc, et candida æruix.
 Nil ergo optabunt homines? si consilium uis,
 P ermites ipsis expendere numinibus, quid
 C onueniat nobis, rebusq; sit utile nostris.
 Nam pro iocundis aptissima quæque dabunt dii.
 C arior est illis homo, quam sibi. nos animorum
 I mpulsu, et cæca, magnaq; cupidine ducti
 C oniugium petimus, partumq; uxoris, at illis
 N otum qui pueri, qualisq; futura sit uxor.
 V t tamen et postas aliquid, uoueasq; sacellis
 E xta, et candiduli diuina tomaçula porci,
 O randum est, ut sit mens sana in corpore sano.

Fortem posce animum, et mortis terrore carentem,
 Qui spatium uitæ extremum inter munera ponat
 Naturæ, qui ferre queat quoscunque labores,
 Nesciat irasci, cupiat nihil, et potiores
 Herculis erumnas credat, sæuosq; labores,
 Et uenere, et cænis, & plumis Sardana pali.
 Monstro, quod ipse tibi possis dare, semita certe
 Tranquillæ per uirtutem patet unica uitæ.
 Nullum numen abest, si sit prudentia, sed te
 Nos facimus Fortuna deam, cæloq; locamus.

SATYRA VNDECIMA.

Titius eximie si cœnat, lautus habetur,
 Si Rutilus, demēs, quid enī maiore cachino
 Excipitur uulgi, quam pauper Apicius? oīs
 Conuictus, thermæ, stationes, omne theatrum
 De Rutilo, nam dum ualida, ac iuuenilia membra
 Sufficiunt galeæ, dumq; ardens sanguine fertur
 Non cogente quidem, sed nec prohibente tribuno
 Scripturus leges, & regia uerba lanistæ.
 Multos porro uides, quos sæpe elusus ad ipsum
 Creditor introitum solet expectare macelli,
 Et quibus in solo uiuendi causa palato est.
 Gregius cœnat, meliusq; miserrimus horum,
 Et cito casurus iam perlucente ruina.
 Interea gustus elementa per omnia quærunt;
 Nunquam animo pretiis obstantibus, interius si
 Attendas, magis illa iuuant quæ pluri emuntur.
 Ergo haud difficile est perituram arcescere summam
 Lanibus oppositis, uel matris imagine fracta,



SATYRA

Et quadringentis nummis condire gulosum
 Fictile, sic ueniunt ad miscellanea ludi.
 Refert ergo quis hæc eadem paret, in Rutilo nam
 Luxuria est, in Ventidio laudabile nomen
 Sumit, et a censu famam trahit. illum ego iure
 Despiciam, qui sit quanto sublimior Atlas
 Omnibus in Libya sit montibus, hic tamen idem
 Ignoret quantum ferrata distet ab arca
 Saeclus, e coelo descendit *Ἰσίδωρος*.
 Figendum, et memori tractandum pectore, siue
 Coniugum quæras, uel sacri in parte senatus
 Esse uelis, nec enim lorica posat Achillis
 Thersites, in qua se traducebat Ulysses
 Anapitem, ceu tu magno discrimine causam
 Protegere affectas. te consule, dic tibi quis sis
 Orator uehemens, an Curtius, an Matho, buccæ
 Noscenda est mensura tuæ, spectandaq; rebus
 In summis, minimis, etiam cum piscis emetur,
 Nec nulum cupias, cum sit tibi gobio tantum
 In oculis, quis enim te deficiente crumena,
 Et crescente gula manet exitus, ære paterno,
 Ac rebus mersis in uentrem, fœnoris, atque
 Argenti grauis, et pecorum, agrorumq; capax?
 Talibus a dominis post cuncta nouissimus exit
 Annulus, et digito mendicat Pollio nudo.
 Non præmaturi cineres, nec funus acerbum
 Luxuriæ, sed morte magis metuenda senectus.
 Hi plerunque gradus, conductâ pecunia Romæ,
 Et coram dominis consumitur, inde ubi paulum
 Nescio quid superest, et pallet fœnoris author,

Qui uertère solum, Baias, et ad hostia currunt.
 Cedere nanque foro iam non deterius, quam
 Aesquillas a feruenti migrare suburra.
 Ille dolor solus patriam fugientibus, illa
 Mœstitia est, caruisse anno circensibus uno.
 Sanguinis in facie non hæret gutta, morantur
 Puci ridiculum, et fugientem ex urbe pudorem.
 Experiere hodie nunquid pulcherrima dictu
 Persice non præstem uita, nec moribus, et re,
 Sed laudem siliquas occultus ganeo, pultes
 Coram aliis dictem puero, sed in ore placentas.
 Nam cum sis conuiua mihi promissus, habebis
 Euanthrum, uenies Tirynthius, aut minor illo
 Hospes, et ipse tamen contingens sanguine cœlum
 Alter aquis, alter flammis ad sidera missus.
 Fercula nunc audi nullis ornata macellis
 De tyburtino ueniet pinguiissimus agro
 Oedulus, et toto grege mollior, inscius herbæ,
 Necdum ausus uirgas humilis mordere salicti,
 Qui plus lactis habet, quam sanguinis, et montani
 Asparagi, posito quas legit uillica fuso.
 Grandia præterea, tortoq; calentia fœno
 Oua adsunt ipsis cum matribus, et seruata
 Parte anni, quales fuerant in uitibus, uua,
 Signinum, syriumq; pirum de corbibus iisdem
 Aemula picenis, et odoris mala recentis,
 Nec metuenda tibi, siccatum frigore postquam
 Autumnum, et crudi posuere pericula succi.
 Hæc olim nostri iam luxuriosa senatus
 Cæna fuit, Curius paruo quæ legerat horto

SATYRA

I pſe focis breuibus ponebat oluſcula, quæ nunc
 S quallidus in magna faſtidit compede foſſor,
 Qui meminit calidæ ſapiat quid uulua popinæ.
 S iaci terga ſuis rara pendentia crate
 Moris erat quondam feſtis ſeruare diebus,
 E t natalitium cognatis ponere lardum,
 A ædente noua, ſi quam dabat hoſtia, carne,
 C ognatorum aliquis titulo ter conſulis, atque
 C aſtrorum imperiis, et dictatoris honore
 F unctus, ad has epulas ſolito maturius ibat,
 E rectum domito referens a monte ligonem.
 C um tremere autem Fabios, durumq; Catonem,
 E t Scauros, & Fabricios, rigidiq; ſeueros
 C enſoris mores etiam collega timeret,
 Nemo inter curas, et ſeria duxit habendum,
 Q ualis in oceani fluctu teſtudo nataret.
 C larum troiugenus factura, ac nobile fulcrum,
 S ed nudo latere, et paruis frons ærea lectis
 V ile coronati caput ostendebat a ſelli,
 A d quod laſciui ludebant ruris alumni.
 T ales ergo tibi, qualis domus, atque ſupellex.
 T unc rudis, et graias mirari neſcius artes,
 V rbibus euerſis prædarum in parte reperta
 M agnorum artificum frangebat pocula miles,
 V t phaleris gauderet equus, cælataq; caſſis
 R omulææ ſimulacra feræ manſueſcere iuſſæ
 I mperii ſato, et geminos ſub rupe Quirinos,
 A c nudam effigiem clypeo fulgentis, et haſta,
 P endentisq; dei perituro oſtenderet hoſti.
 A rgenti quod erat ſolis fulgebat in armis.

Ponebant igitur thusco farrata catino
 Omnia, tunc quous inuideas si liuidulus sis.
 Temporum quoque maiestas presentior, et uox
 Nocte fere media, mediamque audita per urbem
 Littore ab oceanis, gallis uenientibus, et diis
 Officium uatis peragentibus, his monuit nos,
 Hanc rebus latius curam prestare solebat
 Fictilis, et nullo uiolatus Iuppiter auro.
 Illa dominatas, nostraque ex arbore mensas
 Tempora uiderunt, hos lignum stabat in usus,
 Annosam si forte nuam deicerat eurus.
 At nunc diuitibus cenandi nulla uoluptas,
 Nil Rombus, nil dama sapit, putere uidentur
 Unguenta, atque rose, latos nisi sustinet orbes
 Grande ebur, et magno sublimis pardus hiatu
 Dentibus ex illis quos mittit porta Syenes,
 Et mauri celeres, et mauro obscurior indus,
 Et quos deposuit nabathæo bellua saltu,
 Iam nimios, capiti que graues, hinc surgit orexis,
 Hinc stomacho bilis, nam pes argenteus illis,
 Annulus in digito quod ferreus. ergo superbum
 Conuiuiam caueo, qui me sibi comparat, et res
 Despicit exiguas, adeo nulla uncia nobis
 Est eboris, nec tessellæ, nec calculus ex hac
 Materia, quin ipsa manubria cultellorum
 Ossea, non tamen his ulla unquam obsonia fiunt,
 Rancidula, haud ideo peior gallina secatur.
 Sed nec structor erit, cui cadere debeat omnis
 Pergula, discipulus Tripheri doctoris, apud quem
 Sumine cum magno lepus, atque aper, et pygargus,

SATYRA

Et Scythiæ uolucres, et phænicoterus ingens,
 Et Cetulus orix, hebeti lautissima ferro
 Cæditur, et tota sonat ulmea cœna Suburra.
 Nec frustum æpreæ subducere, nec latus aphræ
 Nouit auis noster tyrumculus, ac rudis omni
 Tempore, et exiguae frustis imbutus ofellæ.
 Plebeios calices, et paucis assibus emptos
 Porriget incultus puer, atque a frigore tutus.
 Non phryx, aut lycius, non a mangone petitus
 Quisquam erit, et magno, cum poscis, poscæ latine.
 Idem habitus cunctis, tonsi, erectiq; capilli,
 Atque hodie tantum propter conuiuia pexi.
 Pastoris duri est hic filius, ille bubulci.
 Suspirat longo non uisam tempore matrem,
 Et casulam, et notos tristis desiderat ædos.
 Ingenui uultus puer, ingenuiq; pudoris,
 Quales esse dect, quos ardens purpura uestit.
 Nec pugillares defert in balnea raucus
 Testiculos, nec uellendas iam præbuit alas
 Crassa nec oposito pavidus tegit inguina gutto.
 Hic tibi uina dabit diffusa in montibus illis,
 A quibus ipse uenit, quorum sub uerticæ lusit.
 Nanq; unum est, atq; eadem uini patria, atq; ministri.
 Forsitan expectes, ut Gaditana canoro
 Incipiat prurire choro, plausuq; probatæ
 Ad terram tremulo descendant clume puellæ
 Irritamentum Veneris languentis, et acres
 Diuitis urticæ, maior tamen ista uoluptas
 Alterius sexus, magis ille extenditur, et mox
 Auribus, atque oculis concepta urina mouetur.

VNDECIMA *xlix*

Non capit has nugas humilis domus, audiat ille.
 Testarum crepitus cum uerbis, nudum olido stans
 Fornicæ mancipium quibus abstinet, ille fruatur
 Vocibus obscænis, omniq; libidinis arte,
 Qui lædemonium pytismate lubricat orbem,
 Namque ibi fortunæ ueniam damus. alea turpis,
 Turpe et adulterium mediocribus, hæc eadem illi
 Omnia cum faciant, hilares, nitidiq; uocantur.
 Nostra dabunt alios hodie conuiuia ludos,
 Conditor iliados cantabitur, atque Maronis
 Altisoni dubiam facientia carmina palmam.
 Quid refert tales uersus, qua uoce legantur?
 Sed nunc dilatis auerte negocia curis,
 Et gratam requiem dona tibi, quando licebit
 Per totam assare diem, non fauoris ulla
 Mentio, nec prima si luce egressa, reuerti
 Nocte solet, tacito bilem tibi contrahat uxor
 Humida suspectis referens multitia rugis,
 Vexatasq; comas, et uultum, auremq; calentem.
 Protinus ante meum, quicquid dolet, exue limen,
 Pone domum, et seruos, et quicquid frangitur illis,
 Aut perit, ingratos ante omnia pone sodales.
 Interea megalesiacæ spectacula palma
 Idæum solenne colunt, similisq; triumpho
 Pædo caballorum, prætor sedet, ac mihi pace
 Immensæ, nimicq; licet si dicere plebis,
 Totam hodie Romam circus capit, & fragor aurem
 Percutit, euentum uiridis quo colligo panni.
 Nam si deficeret, mæstam, attonitamq; uideres
 Hanc urbem, ueluti annarum in puluere uictis

G ii

SATYRA

Consulibus. spectent iuuenes, quos clamor, et audax
Sponsio quos cultæ decet assedisse puellæ.
Nostra bibat uernum contracta cuticula solem,
Effugiatq; togam, iam nunc in balnea salua
Fronte licet uadas, quanquam solida hora supersit
Ad sextam, facere hoc non possis quinque diebus
Continuis, quia sunt talis quoque tædia uitæ
Magna, uoluptates commendat rarior usus.

SATYRA DVODECIMA

n Atali Coruine die mihi dulcior hæc lux
Qua festus promissa deis animalia æspes

Expectat, niueam reginæ cædimus agnam.
Par uellus dabitur pugnanti Gorgone maura,
Sed procul extensum petulans quatit hostia finem
Tarpeio seruata Ioni frontemq; coruscet
Quippe ferox uitulus templis maturus, et aræ,
Spargendusq; mero, quem iam pudet ubera matris,
Ducere, qui uexat nascenti robora cornu.
Si res ampla domi, similisq; affectibus esset,
Pinguior Hispulla traheretur taurus, et ipsa
Mole piger, nec finitima nutritus in herba,
Lata sed ostendens Clitumni pascua sanguis
Iret, et a grandi cervice ferienda ministro,
Ob reditum trepidantis adhuc, horrendaq; passi
Nuper, et incolumen sese mirantis amici.
Nam præter pelagica sus, et fulguris ictum
Euasi, densæ cælum abscondere tenebræ
Nube una, subitusq; antennas impulit ignis,
Cum se quisq; illo percussus crederet, et mox



DVODECIMA.

A ttonitus nullum conferri posse putaret
 Naufragium uelis ardentibus, omnia fiunt.
 T alia, tam grauitè, si quando poetica surgit
 T empestas. genus ecce aliud discriminis, audi,
 Et miserere iterum, quanquam sint cetera sortis
 E iusdem, pars dira quidem, sed cognita multis,
 E t quam uotiuu testantur fana tabella
 P lurima (pictores quis nescit ab iside pasci?)
 A ccidit et nostro similis fortuna catullo,
 C um plenus fluctu medius foret alueus, et iam
 A lternum puppis latus euertentibus undis
 A rboris incertæ, nullam prudentia cani
 R ectoris conferret opem, decidere iactu
 C œpit cum uentis imitatus castora, qui se
 E unuchum ipse facit cupiens euadere damno
 T esticulorum, adeo medicatum intelligit inguen.
 F undite quæ mea sunt dicebat cuncta Catullus,
 P ræcipitare uolens etiam pulcherrima, uestem
 P urpuream teneris quoque Mœcenatibus aptam,
 A tque alias, quarum generosi graminis ipsum
 I nfecit natura pecus, sed & egregius fons
 V iribus occultis, et beticus adinuat aer.
 I lle nec argentum dubitabat mittere lancæ
 P arthenio factas, urnæ cratera capacem,
 E t dignum sitiente Pholo, uel coniuge Fusci,
 A dde et bascaudas, et mille escaria, multum
 C ælati, biberat quo callidus emptor Olynthi.
 S e d quis nunc alius, qua mundi parte, quis audet
 A rgento præferre caput, rebusq; salutem?
 N on propter uitam faciunt patrimonia quidam,

G iii

p. Fin. c. (eng)



SATYRA

Sed uitio cæci propter patrimonia uiuunt.
 Iactatur rerum utilium pars maxima, sed nec
 Damna leuant tunc aduersis urgentibus, illuc
 Decidit, ut malum ferro submitteret, ac se
 Explicat angustum, discriminis ultima quando
 Presidia afferimus, nauem factura minorem.
 In nunc ex uentis animam committe, dolato
 Confusus ligno, digitis a morte remotis
 Quattuor, ac septem, si sit latissima reda.
 Mox cum reticulis, et pane, et uentre lagenæ,
 Aspice sumendas in tempestate secures.
 Sed postquam iacuit planum mare, tempora postquã
 Prospera uectoris, fatumq; ualentius euro,
 Et pelago, postquam parca meliora benigna
 Pensa manu ducunt hilares, et staminis albi
 Lanificæ, modica non multo fortior aura
 Ventus adest, inopi miserabilis arte cucurrit
 Vestibus extensis, et quod superauerat unum,
 Velo prora suo, iam defecientibus austris.
 Spes uite cum sole redit, tum gratus Iulo,
 Atque nouercali sedes prælata lauino,
 Conspicitur sublimis apex, cui candida nomen
 Scrofa dedit letis phrygibus mirabile sumen,
 Et nunquam uisis triginta clara mamillis.
 Tandem intrat positas inclusa per æquora moles,
 Tyrrenamq; Pharon, porrectaq; bracchia rursus,
 Quæ pelago occurrunt medio, longeq; relinquunt
 Italiam, non sic igitur mirabere portus,
 Quos natura dedit, sed trunca puppe magister
 Interiora petit baianæ peruia cymbæ.

DVODECINA.

Tunc stagnante sinu gaudent ibi uertice raso
 Garrula securi narrare pericula naute.
 Ite igitur pueri linguis, animisq; fauentes,
 Sertaq; delubris, & farra imponite cultris,
 Ac molles ornate focos, glebamq; uirentem,
 Iam sequar & sacro, quod prestat, rite peracto
 Inde domum repetam, gracilas ubi parua coronas
 Accipiunt fragili simulacra nitentia cera.
 Hic nostrum placabo Iouem, laribusq; paternis
 Thura dabo, atque omnes uiolæ iactabo colores.
 Guncta nitent, longos rexit ianua ramos,
 Et matutinis operatur festa lucernis.
 Nec suspecta tibi sint hæc Coruine, Catullus
 Pro cuius reditu tot pono altaria, paruos
 Treis habet hæredes, libet expectare, quis agram,
 Et claudentem oculos gallinam impendat amico
 Tam sterili, uerum hec nimia est impensa, coturnix
 Nulla unquam pro patre cadet. sentire calorem
 Si cepit locuples Gallina, & Particeps orbi,
 Legitime fixis uestitur tota tabellis
 Porticus, existunt qui promittant hecatomben.
 Quatinus hic non sunt nec uenales Elephantēs,
 Nec latio, aut usquam nostro sub sydere talis
 Bellua concipitur. sed furua gente petita
 Arboribus rutulis, et Turni pascitur agro
 Cæsaris armentum, nulli seruire paratum
 Priuato, siquidem tyrio seruire solebant
 Hannibali, et nostris ducibus, regi; Molosso,
 Horum maiores, & dorso ferre cohortes
 Partem aliquam belli, et euntem in prælia turmam.

G iiii

SATYRA

Nulla igitur mora per Nouiū, mora nulla per Histru
 Pacuuium, quin illudetur ducatur ad aras,
 Et cadat ante lares Gallinæ uictima sacra
 Tantis digna deis, at captatoribus horum.
 Alter enim si conædas, mactare, nouebit
 De grege seruorum magna et pulcherrima quæque
 Corpora, uel pueris, et frontibus ancillarum
 Imponet uitas, et si qua est nubilis illi
 Iphigenia domi dabit hanc altaribus, et si
 Non sperat tragicæ furtina piacula cernæ.
 Laudo meum ciuem, nec comparo testamento
 Mi illé rates, nam si libitinam euaserit ager,
 Delebit tabulas inclusus carcere nassæ,
 Post meritum sane mirandum atque omnia soli
 Forsam Pacuio breuiter dabit, ille superbus
 Inædet uictis riuilibus ergo uides, quam
 Grande operæ pretium faciat iugula Nyctis.
 Vinat pacuius, quæso, uel Nestora totum,
 Possideat, quantum rapuit Nero, montibus aurum
 Exæquet, nec amet quenquam, nec ametur ab ullo.

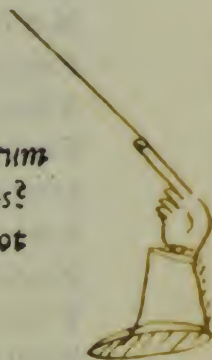
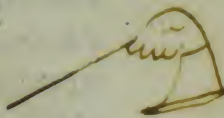
SATYRA TERTIADECIMA

Xemplo quocūque malo committitur, ipsi
 e Displiat authori. prima est hæc ultio, quod se
 Iudicæ nemo nocens absoluitur, improba quæuis
 Gratia fallacis prætoris uicrit urnam.
 Quid sentire putas omnes Caluine reatanti
 Desælere, et fidei uiolate crimine? sed nec
 Tam tenuis census tibi contigit, ut mediocris
 Iacturæ te mergat onus, nec rara uidemus

TERTIADHECMA

111

Quæ pateris, casus multis hic cognitus, ac iam
Tritus, et e medio fortunæ ductus æcrus.
Ponamus nimios gemitus. flagrantior æquo
Non debet dolor esse uiri, nec uulnere maior.
Tu quamuis leuium minimam, exiguamq; malorū
Particulam uix ferre potes spumantibus ardens
Visceribus, sacrum tibi quod non reddat amicus
De positum, stupet hæc, qui iam post terga reliquit
Sexaginta annos Fonteio consule natus,
At nihil in melius tot rerum proficis usu?
Magna quidem, sacris quæ dat præcepta libellis
Vixitrix fortunæ sapientia, dicimus autem
Hos quoq; felices, qui ferre incommoda uitæ,
Nec iactare iugum uita didicere, magistra.
Quæ tam festa dies, ut æsset prodere furem?
Perfidiam, fraudes, atque omni ex crimine lucrum
Quæ situm, et partos gladio, uel pixide nummos?
Rari quippe boni, numero uix sunt, totidem, quot
Thebarum portæ, uel diuitis hostia Nili.
Non a etas agitur, peioraq; sæcula ferri
Temporibus, quorum scelere non inuenit ipsa
Nomen, et a nullo posuit natura metallo.
Nos hominum, diuumq; fidem clamore ciemus,
Quanto Fessidium laudat uocalis agentem
S portula; dic senior bulla dignissime, necis
Quas habeat ueneres aliena pecunia, ne se
Quam tua simplicitas risum uulgo moueat, cum
Exigis a quoquam ne peieret, et putet ullis
Esse aliquod numen templis, aræq; rubenti.
Quodam hoc indigenæ uinebant more prius, quam



SATYRA

Sumeret agrestem posito diademate falcem
 Saturnus fugiens, tunc cum uirguncula Iuno,
 Et priuatus adhuc idæis Iuppiter antris
 Nulla super nubes conuiuia cælicolarum.
 Nec puer Iliacus, formosa, nec Herculis uxor
 Ad cyathos, et iam siccato nectare tergens
 Bracebia Vulcanus liparæa nigra taberna.
 Prandebat sibi quisq; deus, nec turba deorum
 Talis, ut est hodie, contentaq; sidera paucis
 Numinibus miserum urgebant Atlanta minori
 Pondere, nondum aliquis sortitus triste profundi
 Imperium, aut siccula toruus cum coniuge Pluton,
 Nec rota, nec furix, nec saxum. aut uulturis atrī
 Pœna. sed infernis hilares sine regibus umbræ.
 Improbilas illo fuit admirabilis eno.
 Credebant hoc grande nefas, et morte piandum,
 Si iuuenis uetulo non assurrexerat, et si
 Barbato cuiusq; puer, licet ipse uideret
 Plura domi farra, et maiores glandis æruos.
 Tam uenerabile erat præcedere quattuor annis,
 Primaq; par adeo sacræ lanugo senestæ.
 Nunc si depositum non inficietur amicus,
 Si reddat uetrem cum tota erugine follem,
 Prodigiousa fides, et thuscis digna libellis,
 Quæq; coronata lustrari debeat agna.
 Egregium, sanctumq; uirum si cerno, bimenbri
 Hoc monstrum puero, et miranti iam sub aratro
 Piscibus inuentis, et fætæ comparo mulæ,
 Sollicitus tanquam lapides effuderit imber,
 Examensq; apium longa confederit uia

TERTIADECIMA. LIII

Culminæ delubri, tanquam in mare fluxerit amnis
 Gurgitibus miris, et lactis uortice torrens.
 Intercepta decem quereris sestertia fraude
 Sacrilega, quid si bis centum perdidit alter
 Hoc arcana modo? maiorem tertius illa
 Summam, quam patulæ uix ceperat angulus arcæ?
 Tam facile, & pronū est superos cōtemnere testes,
 Si mortalis idem nemo sciat, aspice quanta
 Voce neget, quæ sit ficti constantia uultus.
 Per solis radios, tarpeiaq; fulmina iurat,
 Et Martis frameam, et cyrrhæi spicula uatis,
 Per calamos uenatricis, pharetramq; puellæ,
 Perq; tuum pater ægæi Neptune tridentem,
 Addit et herculeos arcus, hastamq; Mineruæ
 Quicquid habent telorum armamentaria cæli
 Si uero & pater est, comedam inquit flebile nati.
 Sinciput elixi, pharioq; madentis aceto.
 Sunt qui in fortunæ iam casibus omnia ponunt,
 Et nullo credunt mundum rectore moueri
 Natura uolente uices, & lucis, et anni,
 A que ideo intrepidi quæcunque altaria tangunt.
 Est alius metuens ne crimen pœna sequatur,
 Hic putat esse deos, et peie rat, atque ita secum,
 Decernat quodcunque uolet de corpore nostro
 I sis, et irato feriat mea lumina sistro,
 Dummodo uel cæcus teneam, quos abnego, nummos,
 Et phthisis, & uomicæ putres, & dimidium crus
 Sunt tanti? pauper locupletem optare podagram
 Ne dubitet Ladas, si non eget anticyra, nec
 Archigene. quid enim uelocis gloria planta

SATYRA

Præstat, et esuriens pisææ ramus oliuæ?
 Vt sit magna, tamen certe lenta ira deorum est.
 Si curant igitur cunctos punire nocentes,
 Quando ad me uenient? sed et exorabile numen
 Fortasse experiar, solet his ignoscere, multi
 Committunt eadem diuerso crimina fato.
 Ille crucem precium sceleris tulit, hic diadema,
 Sic animum diræ trepidum formidine culpæ
 Confirmant, tunc te sacra ad delubra uocantem
 Præcedit, trahere immo ultro, ac uexare paratus.
 Nam cum magna malæ superest audacia causæ,
 Creditur a multis fiducia, mimum agit ille,
 Urbani qualem fugitiuus scurra Catulli.
 Tu miser exclamas, ut Stentora uincere possis,
 Vel potius quantum graduius Homericus, audis
 Iuppiter hæc? nec labra moues, cum mittere uocem
 Debueras uel marmoreus, uel ahenus? aut cur
 In carbone tuo charta pia thura soluta
 Ponimus, et sectum uituli iecur, salbaq; porci
 Omenta? ut uideo nullum discrimen habendum est
 Effigies inter uestras, statuamq; Batilli.
 Accipe, quæ contra ualeat solatia ferre,
 Et qui nec cynicos, nec stoica dogmata legit
 A cynicis tunica distantia, non Epicurum
 Suspicit exigui letum plantaribus horti.
 Curentur dubii medicis maioribus ægri,
 Tu ueniam uel discipulo committe philippi,
 Si nullum in terris tam detestabile factum
 Ostendis, taro, nec pugnis cedere pectus
 Te ueto nec plana faciem contundere palma,

TERTIADECIMA. LIII

Quandoquidem accepto claudenda est ianua dāno,
 Et maiore domus gemitu, maiore tumultu
 Plangūtur nummi, quam funera nemo dolorem
 Fingit in occasu, uestem diducere summam
 Contentis uexare oculos humore coactos.
 Ploratur lachrimis amissa pecunia ueris.
 Sed si cuncta uides simili fora plena querela,
 Si decies lectis diuersa in parte tabellis
 Vana superuacui dicunt cirographa ligni,
 Arguit ipsorum quos littera, gemmaq; princeps
 Sardonicus, loculis quæ custoditur eburnis.
 Te nunc delicias extra communia censes
 Ponendum, quia tu gallinæ filius albæ,
 Nos uiles pulli nati infelicibus ouis.
 Rem pateris modicam, & mediocri bile ferendam,
 Si flectas oculos maiora ad crimina, confer
 Conductum latronem, in cædia sulfure cæpta,
 Atque dolo, primos cum ianua colligit ignes,
 Confer et hos ueteris qui tollunt grandia templi
 Pocula adoranda rubiginis, et populorum
 Dona, uel antiquo positas a rege coronas.
 Hæc ibi si non sunt, minor extat sacrilegus, qui
 Radat inaurati femur Herculis, et faciem ipsam
 Neptuni, qui bracteolam de Castore ducat,
 An dubitet solitus totum conflare tonantem?
 Confer & artifices, mercatoremq; ueneni,
 Et deducendum corio bouis in mare, cum quo
 Clauditur aduersis innoxia simia fatis.
 Hæc quota pars scelerum, quæ custos gallicus urbis
 Vsq; a lucifero, donec lux occidat, audit.

SATYRA

Humani generis mores tibi nosse uolenti
 Sufficit una domus, paucos consume dies, et
 Dicere te miserum, postquam illinc ueneris, aude.
 Quis tumidum guttur miratur in alpibus? aut quis
 In Meroe crasso maiorem infante mamillam?
 Cærule quis stupuit germani lumina? flauam
 Cæsariem? et madido torquentem cornua cirro?
 Nempe quod hæc illis natura est omnibus una.
 Ad subitas thracum uolucres, nubemq; sonoram
 Pygmæus paruis currit bellator in armis,
 Mox impar hosti, raptusq; per æra curuis
 Vnguibus a sæua fertur grue, si uideas hoc
 Gentibus in nostris risu quatiere, sed illic
 Quamquam eadem assidue spectentur prælia, ridet.
 Nemo, ubi tota cohors pede non est altior uno.
 Nulla ne periuri capitis, fraudisq; nefandæ
 Pœna erit? abreptum crede hunc grauiore catena
 Protinus, et nostro (quid plus uelit ira?) necari
 Arbitrio. manet illa tamen iactura, nec unquam
 Deposita tibi sospes erit, sed corpore trunco
 Inuidiosa dabit minimus solatia sanguis.
 At uindicta bonum uita iocundius ipsa,
 Nempe hoc indocti, quorum præcordia nullis
 Interdum, aut leuibus uideas flagrantia causis.
 Quantulacunque adeo est occasio, sufficit ire.
 Chrysippus non dicet idem, nec mite Thaletis
 Ingenium, dulciq; senex uicinus Hymetto.
 Qui partem acceptæ sæua inter uincla cicutæ
 Accusatori nollet dare, plurima felix
 Paulatim uitia, atque errores exuit omnes

TER TIA DEC IMA.

Lv

Prima docens rectum sapientia, quippe minuti
Semper, & infirmi est animi, exiguiq; uoluptas
Ultio continuo sic collige, quod uindicta
Nemo magis gaudet, quā fœmina, cur tamen hos tu
Euasisse putes, quos dici conscia facti
Mens habet attonitos? & surdo uerbere credit
Occultum quatiente animo tortore flagellum?
Pœna autem uehemens, ac multo scuior illis,
Quas et Cædicius grauis inuenit, aut Rhadamãthus
Nocte, dieq; suum gestare in pectore testem.
Spartano cuidam respondit Pythia pates,
Haud impunitum quondam fore quod dubitaret
Depsosum retinere, et fraudem iure tueri
Iurando, querebat enim quæ numinus esset
Mens, et an hoc illi facinus suaderet A pollo.
Reddidit ergo metu non moribus, et tamen omnem
Vocem adyti dignam templo, ueramq; probauit,
Extinctus tota pariter cum prole, domoq;
Et quam uis longa deductis gente propinquis.
Has patitur pœnas peccandi sola uoluntas.
Nam scelus intra se tacitum qui cogitat ullum,
Facti crimen habet, cedo si cognata peregit?
Perpetua anxietas, nec mensæ tempore cessat
Faucibus ut morbo siccis, interq; molares
Difficili crescente cibo, sed uina misellus
Expuuit, albani ueteris pretiosa senectus
Displicet, ostendas melius, densissima ruga
Cogitur in frontem, uelut acri ducta falerno.
Nocte breuem si forte indulsit cura soporem,
Et toto uersata toro iam membra quiescunt,



SATYRA

Continuo templum, & uiolati numinis aras,
 Et quod præcipuis mentem sudoribus urget,
 Te uidet in somnis, tua sacra, & maior imago
 Humana turbat pauidum, cogitq; fateri.
 Hi sunt, qui trepidant, et ad omnia fulgura pallent,
 Cum tonat, exanimis primo quoq; murmure cæli.
 Non quasi fortuita, nec uentorum rabie, sed
 Iratus cadat in terras, et uindictæ ignis,
 Illa nihil nocuit, cura grauiore timetur
 Proxima tempestas, uelut hoc dilata sereno.
 Præterea lateris uigili cum febre dolorem
 Si capere pati, missum ad sua corpora morbum
 In festo credunt a numine, saxa deorum
 Hæc, et tela putant, pecudem spondere sacello
 Balantem, & laribus cristam promittere galli
 Non audent quid enim sperare nocentibus agris
 Concessum? uel quæ non dignior hostia uita?
 Mobilis, et uaria est ferme natura malorum,
 Cum scelus admittunt, superest constantia, quid fas
 Atque nefas, tandem incipiunt sentire peractis
 Griminiibus, tamen ad mores natura recurrit
 Damnos, fixa, et mutari nescia, nam quis
 Peccandi finem posuit sibi? quando recepit
 Eiectum semel attrita de fronte ruborem?
 Quis nã hominum est, quem tu contentum uideris uno
 Elagitio? dabit in laqueum uestigia noster
 Perfidus, et nigri patietur carceris uncum,
 Aut maris ægæi rupem, scopulosq; frequentes,
 Exulibus magnis, pœna gaudebis amara
 Nominis inuisi, tandemq; fatebere letus
 Nec surdum, nec Tiresiam esse quenquam deorum.

SATYRA QVARTADECIMA. lvi

Lurima sunt Fuscine, et fama digna sinistra
 p Et nitidis maculam, ac ruga figentia rebus,
 Quæ mōstrāt ipsi pueris, tradūtq; parentes.
 Si damnoſa ſenem iuuat alea, ludit et hares
 Bullatus, paruoq; eadem mouet arma fritillo.
 Nec de ſe melius cuiquam ſperare propinquo
 Concedit iuuenis, qui radere tubera terræ,
 Boletum condire, et eodem iure natantes
 Mergere ficedulas didicit nebulone parente,
 Et cana monſtrante gula, cum ſeptimus annus
 Tranſierit puero nondum omni dente renato,
 Barbatoſ licet admoueas mille inde magiſtros,
 Hinc totidem, cupiet lauto canare paratū
 Semper, et a magna non degenerare culina.
 Mitem animum, et mores modicis erroribus æquos
 Precipit, atque animoſ ſeruorum, et corpora noſtra
 Materia conſtare putat, paribuſq; elementis?
 An ſæuire docet Rutiluſ, qui gaudet acerbo
 Plagarum ſtrepitu, et nullam ſirena flagellis
 Comparat antiphateſ trepidi lariſ, ac Pollyphemuſ?
 Tum felix quotieſ aliquiſ tortore uocato
 Vritur ardenti duo propter lintea ferro.
 Quid ſuadet iuueni lætuſ ſtridore catenæ,
 Quem mire afficiunt inſcripta ergaſtula, carcer
 Ruſticuſ? expectaſ ut non ſit adultera Largæ
 Filia, quæ uunquam maternos dicere mæchoſ
 Tam cito, nec tanto poterit contexere curſu,
 Ut non ter decieſ reſpiret? conſcia matri

H

SATYRA

Virgo fuit. ceras nunc hac dictante pusilla
 Implet, et ad mæchum dat eisdem ferre cinædis.
 Sic natura iubet, uelocius, et citius nos
 Corrumunt uitiorum exempla domestica, magnis
 Cum subeant animos auctoribus, unus, et alter
 Forsitan hæc spernant iuuenes, quibus arte benigna,
 Et meliore luto finxit præcordia Titan.
 Sed reliquos fugienda patrum uestigia ducunt,
 Et monstrata diu ueteris trahit orbita culpa.
 Abstineas igitur damnis huiusce, & enim uel
 Vna potens ratio est, ne crimina nostra sequantur
 Ex nobis geniti, quoniam dociles imitandis
 Turpibus, ac prauis omnes sumus, & Catilianam
 Quocunque in populo uideas, quocunque sub axe,
 Sed nec Brutus erit. Bruti nec auunculus usquam.
 Nil dictu fædum, nisiq; hæc limina tangat
 Intra quæ puer est, procul hinc, procul inde puella
 Lenonum, et cantus pernoctantis parasiti.
 Maxima debetur puero reuerentia, siquid
 Turpe paras, nec tu pueri contempseris annos,
 Sed peccaturo obsistat tibi filius infans.
 Nam siquid dignum censoris fecerit ira,
 Quandoquidem similem tibi se non corpore tantum,
 Nec uultu dederit, morum quoque filius, & cum
 Omnia deterius tua per uestigia peccet,
 Corripies nimirum, et castigabis ætæro
 Clamore, ac post hæc tabulas mutare parabis,
 Vnde tibi frontem, libertatemq; parentis,
 Cum facias peiora senex uacuumq; ætæbro
 Tam pridem caput hoc uentosa cucurbita quærat?

QVARTADECIMA. LVII

Hospite uenturo assabit nemo tuorum,
 Verre pavimentum, nitidas ostende columnas,
 Arida cum tota descendat aranea tela,
 Hic lauet argentum, uasa aspera tergeat alter,
 Vox domini fremit instantis, uirgamq; tenentis,
 Ergo miser trepidas, ne stercore fœda canino
 A tria displiceant oculis uenientis amici,
 Ne per fusa luto sit porticus, & tamen uno
 S emodio scobis hæc emendat seruulus unus,
 I llud non agitas, ut sanctam filius omni
 A spiciat sine labe domum, uitioq; carentem?
 G ratum est quod patriæ ciuem, populoq; dedisti,
 S i facis, ut patriæ sit idoneus, utilis agris,
 V tilis et bellorum, et pacis rebus agendis.
 P lurimū, n, intererit quibus artibus, et quibus hūc tu
 M oribus instituas, serpente ciconia pullos
 N utrit, et inuenta per deuia rura lacerta,
 I lli eadem sumptis quæruunt animalia pennis.
 V ultur iumento, et canibus, crucibusq; relictis
 A d fœtus properat, partemq; cadaueris affert.
 H ic est ergo cibus magni quoque uulturis, et se
 P ascantis propria cum iam facit arbore nidos.
 S ed leporem, aut capream famulæ iouis, & generosæ
 I n saltu uenantur aues, tunc præda cubili
 P onitur, inde autem cum se matura leuabit
 P rogenies, stimulante fame festinat ad illam
 Q uam primum rupto prædam gestauerit onus.
 A edificator erat centronius, et modo curuo
 L ittores Caietæ, summa nunc Tyburis arcæ,
 N unc prænestinis in montibus alta parabat

H ii

SATIRA

Culmina uillarum, græcis longeq; petitis
 Marmoribus, uincens fortune, atq; Herculis ædem,
 Ut spado nincerbat capitolia nostra Posidēs.
 Dum sic ergo habitat Centronius, imminuit rem,
 Fregit opes, nec parua tamen mensura relictæ
 Partis erat, totam hanc turbauit filius amens,
 Dum meliore nouas attollit marmore uillas.
 Quidam sortiti metuentem sabbata patrem
 Nil præter nubes, & cœli numen adorant,
 Nec distare putant humana carne suilam,
 Qua pater abstinuit, mox & præputia ponunt,
 Romanas autem soliti contemnere leges,
 Iudaicum ediscunt, & seruant, ac metuant ius,
 Tradidit arcano quodcunque uolumine Moses
 Non monstrare uias, eadem nisi sacra colenti,
 Quæsitum ad fontem solos deducere uerpos.
 Sed pater in causa, cui septima quæq; fuit lux
 Ignaua, & partem uitæ non attigit ulla.
 Sponte tamen iuuenes imitantur cætera, solam
 Inuiti quoque auariciam exercere iubentur.
 Fallit enim uitium specie uirtutis, et umbra,
 Cum sit triste habitu, multuq; et ueste seuerum.
 Nec dubie tanquam frugi laudatur auarus,
 Tanquam parcus homo, & rerum tutela suarum
 Certa magis, quam si fortunas seruet easdem
 Hesperidû serpens, aut ponticus adde quod hunc, de
 Quo loquor, egregium populus putat, atq; uerendû
 Artificem, quippe his crescunt patrimonia fabris,
 Sed crescunt quocumque modo, maioraque fuerit
 Incude assidua, semperq; ardente camino.

QVARTADFCINA LVIII

Et pater ergo animi felicitis credit auaros
 Qui mirantur opes, qui nulla exempla beati
 Pauperis esse putant, iuuenes hortantur, ut illam
 Ire uiam pergant, et eidem incumbere sectæ,
 Sunt quædam uitiorum elementa, his protinus illos
 Imbuit, et cogit minimas ediscere sordes,
 Mox acquirendi docet insatiabile uotum,
 Seruorum uentres modio castigat iniquo
 Ipse quoq; esuriens, neq; enim omnia sustinet unquã
 Mucida cœrulei panis consumere frustra,
 Hesternum solitus medio seruare minutal
 Septembri, necnon differre in tempora cœnæ
 Alterius conchem æstiui cum parte lacerti
 Signatam, uel dimidio, putriq; siluro,
 Filaq; sectiui numerata includere porri,
 Inuitatus ad hæc aliquis de ponte negabit.
 Sed quod diuitias hæc per tormenta coactas?
 Cū furor haud dubius, cū sit manifesta phrenesis,
 Ut locuples moriaris egenti uiuere fato?
 Interea pleno cum tnrget sacculus ore,
 Crescit amor nummi, quantum ipsa pecunia crescit,
 Et minus hanc optat, qui non habet, ergo paratur
 Altera uilla tibi, cum rus non sufficit unum,
 Et proferre libet fines, maiorq; uidetur,
 Et melior uicina seges, mercaris et hanc, et
 Arbusta, et densa montem qui caret oliua,
 Quorum si pretio dominus non uincitur ullo,
 Nocte boues macri, lassq; famelica collo
 Armenta ad uirides huius mittuntur aristas,
 Nec prins inde domum, quam tota noualia sæuos

H iiii



SATYRA

In uentres abeant, ut credas falcibus actum.
 Dicere uix possis, quam multi talia plorent,
 Et quot uenales iniuria fecerit agros.
 Sed qui sermones? quæ fœdæ buccina famæ?
 Quid nocet hoc? inquit, tunicam mihi malo Lupini,
 Quam si me toto laudet uicinia pago
 Exigui ruris paucissima farra secantem.
 Scilicet & morbis, et debilitate carebis,
 Et luctum, & curam effugies, et tempora uitæ
 Longa tibi post hæc fato meliore dabuntur,
 Si tantum culti solus possideris agri,
 Quantum sub tacio populus romanus arabat.
 Mox etiam fractis ætate, ac punica passis
 Prælia, uel Pyrrhum immanē, gladiosq; molossos,
 Tandem pro multis uix iugera bina dabuntur
 Vulneribus, merces ea sanguinis, atque laboris
 Nullis uisa unquam meritis minor, aut ingratis
 Curta fides patriæ, saturabat glebula talis
 Patrem ipsum, turbamq; casæ, qua fœta iacebat
 Vxor, et infantes ludebant quattuor, unus
 Vernula, tres domini, sed magnis fratribus horum
 A scrobe, uel sulco redeuntibus altera cœna
 Amplior, & grandes fumabant pultibus ollæ.
 Nunc modus hic agri nostro non sufficit horto.
 Inde fere scelerum causæ, nec plura uenena
 Miscuit, aut ferro grassatur sæpius ullum
 Humanæ mentis uitium, quam sæua cupido
 Indomiti ænsus, nam diues qui fieri uult,
 Et cito uult fieri, sed quæ reuerentia legum?
 Quis metus, aut pudor est unquā properatis auari?

Q V A R T A D E C I M A .

LVIII

V i u i t e c o n t e n t i c a s u l i s , & c o l l i b u s i s t i s
O p u e r i M a r s u s d i c e b a t , & H e r n i c u s o l i m ,
V e s t i n u s q ; s e n e x , p a n e m q u e r a m u s a r a t r o ,
Q u i s a t i s e s t m e n s i s , l a u d a n t h o c n u m i n a r u r i s ,
Q u o r u m o p e , e t a u x i l i o g r a t a p o s t m u n u s a r i s t e
C o n t i n g u n t h o m i n e s u e t e r i s f a s t i d i a q u e r c u s .
N i l u e t i t u m f e c i s s e u o l e t , q u e m n o n p u d e t a l t o
P e r g l a c i e m p e r o n e t e g i , q u i s u m m o u e t c u r o s
P e l l i b u s i n u e r s i s . p e r e g r i n a i g n o t a q ; n o b i s
A d s a e l u s a t q u e n e f a s , q u o d c u n q u e e s t , p u r p u r a d u c i t .
H a e i l l i u e t e r e s p r a e p t a m i n o r i b u s , a t n u n c
P o s t f i n e m a u t u m n i m e d i a d e n o c t e s u p i n u m
C l a m o s u s i u u e n e m p a t e r e x c i t a t , a c c i p e a e r a s ,
S c r i b e p u e r , u i g i l a , c a u s a s a g e , p e r l e g e r u b r a s
M a i o r u m l e g e s , a u t u i t e m p o s t l i b e l l o .
S e d c a p u t i n t a c t u m b u x o , n a r e s q ; p i l o s a s
A n n o t e t , e t g r a n d e s m i r e t u r L a l i s a l a s .
D i r u e m a u r o r u m A t t e g i a s , c a s t e l l a B r i g a n t u m ,
V t l o c u p l e t e m a q u i l a m t i b i s e x a g e s i m u s a n n u s
A f f e r a t , a u t l o n g o s c a s t r o r u m f e r r e l a b o r e s
S i p i g e t , e t t r e p i d o s o l u n t t i b i c o r n u a u e n t r e m
C u m l i t u i s a u d i t a , p a r e s , q u o d u e n d e r e p o s s i s
P l u r i s d i m i d i o . n e c t e f a s t i d i a m e r c i s
V l l i u s s u b e a n t a b l e g a n d a T y b e r i m u l t r a ,
N e c c r e d a s p o n e n d u m a l i q u i d d i s c r i m i n i s i n t e r
V n g e n t a , e t c o r i u m , l u c r i b o n u s e s t o d o r e x r e
Q u a l i b e t , i l l a t u o s e n t e n t i a s e m p e r i n o r e
V e r s e t u r d i i s , a t q u e i p s o I o n e d i g n a p o e t a .
V n d e h a b e a s q u e r i t n e m o . s e d o p o r t e t h a b e r e .
H o c m o n s t r a n t u e t u l a p u e r i s p o s c e n t i b u s a s s e m ,

H i i i i



SATYRA

Hoc discant omnes ante alpha, & beta puella,
 Talibus instantem monitis quemcunque parentem
 Sic possum affari, dico uanissime, quis te
 Festinare iubet? meliorem præsto magistro
 Discipulum, securus abi, uinceris ut Ajax
 Præterit Tinelamonem, ut Peléa uicit Achilles.
 Parcendum est teneris, nondum impleuere medullas
 Nativæ mala nequitie, cum pectere barbam
 Cæperit, et longi mucronem admittere cultri,
 Falsus erit testis, uendet periuria summa
 Exigua, Cereris tangens, aramq; pedemq;.
 Elatam iam crede nurum, si limina uestra
 Mortifera cum dote subit, quibus illa premetur
 Per somnum digitis? nam quæ terrâq; mariq;
 Acquirenda putes, breuior uia conferet illi.
 Nullus enim magni sceleris labor. hæc ego nunquam
 Mandavi dices olim, nec talia suasi,
 Mentis causa malæ tamen est & origo penes te.
 Nam quisquis magni census præcepit amorem,
 Et leno monitu pueros producit auaros,
 Et qui per fraudes patrimonia conduplicare
 Dat libertatem, & totas effudit habenas
 Curriculo, quem si renoces subsistere nescit,
 Et te contempto rapitur, metisq; relictis.
 Nemo satis credit tantum delinquere, quantum
 Permittas, adeo indulgent sibi latius ipsi,
 Cum dicis inueni stultum qui donet amico,
 Qui paupertatem leuet, attollatq; propinqui,
 Et spoliare doces, et circumscribere, et omni
 Crimine diuitias acquirere, quarum amor in te est.

Quantus erat

QVARTADECIMA.

Lx

Quantus erat patriæ Deciorum in pectore, quantum
Dilexit Thebas, si gracia uera, Menæceus,
In quarum sulcis legiones dentibus anguis
Cum clypeis nascuntur, et horrida bella capeffunt
Continuo, tanquam & tubicen surrexerit unâ.
Ergo ignem cuius scintillas ipse dedisti,
Flagrantem late, & rapientem cuncta uidebis.
Nec tibi parceretur misero, trepidumq; magistrum
In cauea magno fremitu leo tollet alumnus.
Nota mathematicis genesis tua, sed graue tardas
Expectare colos, morieris stamine nondum
Abrupto, iam nunc obstas, et uota moraris;
Iam torquet iuuenem longa, & æruina senectus.
O cyus archigenē quære, atq; eme, quod Nithridates
Composuit, si uis aliam decerpere ficum,
Atque alias tractare rosas, medicamē habendum est;
Sorbere ante cibum quod debeat aut pater, aut rex.
Monstro uoluptatem egregiam, cui nulla theatra,
Nulla æquare queas prætoris pulpita lauti,
Si spectas quanto capitis discrimine constant
Incrementa domus, ærata multus in arca
Fiscus, et ad uigilem ponendi castora nummi,
Ex quo mars ultor galeam quoque perdidit, & res
Non potuit seruare suas. ergo omnia Floræ,
Et Cereris licet, & Cybeles aulæa relinquo,
Tanto maiores humana negōcia ludi.
An magis oblectant animum iactata petauro
Corpora? quiq; solent rectum descendere funem?
Quam tu corycia semper qui puppe moraris,
Atque habitas coro semper tollendus, et austro

H y

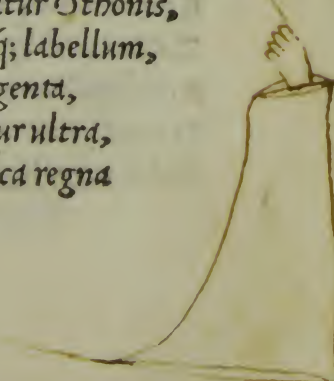
SATYRA

Perditus a siculis sacci mercator olentis?
 Qui gaudes pingue antiquæ de littore Cretæ
 Passum, et municipes Iouis aduexisse lagenas?
 Hic tamen ancipiti figens uestigia planta
 Victum illa mercede parat, brumamq; famemq;
 Illa recte cauet; tu propter mille talenta,
 Et centum uillas temerarius, aspice portus,
 Et plenum magnis trabibus mare, plus hominum est iam
 In pelago, ueniet classis quocunque uocarit
 Spes lucri, nec carpathium, getulæque tantum,
 Aequora transiliet, sed longe Calpe relicta,
 Audiet herculeo stridentem gurgite solem.
 Grande operæ precium est, ut tenso folle reuertì
 Inde domum possis, tumidaq; superbus aluta
 Oceanum monstra, et iuuenes uidisse marinos.
 Non unus mentes agitat furor, ille sororis
 In manibus uultu eumenidum terretur, et igni;
 Hic boue percusso mugire Agamemnona credit,
 Aut ithacum, parat tunicis licet, atque lacertis,
 Curatoris eget, qui nauem mercibus implet
 Ad summum latus, et tabula distinguitur unda,
 Cum sit causa mali tanti, et discriminis huius
 Concisum argentum in titulos, faciesq; minutas.
 Occurrunt nubes, et fulgura, soluite funem
 Frumenti dominus clamat, piperisq; coemptor,
 Nil color hic cæli, nil fascia nigra minatur,
 Aestium tonat infelix, ac forsitan ipsa
 Nocte cadet fractis trabibus, fluctuq; premetur
 O brutus, et Ionam lena, morsuq; tenebit.
 Sed cuius uotis modo non suffecerat aurum

Q VART A DECIM A

Lxi

Q uod Tagus, et rutila uoluit Pætolus arena,
Frigida sufficient uelantes inguina panni,
Exiguusq; cibus, mersa rate naufragus affem
Dum rogat, et picta se tempestate tuetur.
Tantis parta malis, cura maiore, metuq;
Seruantur, misera est magni custodia census.
Dispositis prædiues hamis uigilare cohortem
Seruorum noctu Licinus iubet, attonitus pro
Electro, signisq; suis, pbrygiaq; columna,
Atque ebore, et lata testudine. doliâ nudi
Non ardent cynici, si fregeris, altera fiet
Cras domus, atq; eadem plumbo cõmissa manebit.
Sensit Alexander, testa cum uidit in illa
Magnum habitatorem, quanto felicior hic, qui
Nil cuperet, quam qui totum sibi posceret orbem,
Passurus gestis æquanda pericula rebus.
Nullum numem abest, si sit prudentia, sed te
Nos Fortuna deam. mensura tamen quæ facimus
Sufficiat census, si quis me consulat, edam.
In quantum sitis, atque fames, et frigora poscunt,
Quantû Epicure tibi paruis suffecit in hortis,
Quantum socratici aperunt ante penates,
Nunquam aliud natura, aliud sapientia dicit.
Acribus exemplis uideor te claudere, misce
Ergo aliquid nostris de moribus, effice summam
Bis septem ordinibus, quam lex dignatur Othonis,
Hæc quoque si rugam trahit, extenditq; labellum,
Sume duos equites, fac tertia quadringenta,
Si nondum impleui gremiû, si panditur ultra,
Nec Cræsi fortuna unquam, nec persica regna



SATYRA XIII.

Sufficient animo, nec diuitiæ Narcissi,
Indulſit Cæſar cui Claudius omnia, cuius
Paruit imperiis uxorem occidere iuſſus.

SATYRA QVINTADECIMA.

Vis neſcit Voluſi Bythynice qualia demens
q Aegyptus portenta colat? crocodilon adorat
Pars hæc, illa pauet ſaturâ ſerpētibus ibim.
Effigies ſacri nitet aurea cercopithecī,
Dimidio magicæ reſonant ubi Memnone chorde.
Atq; uetus thebe centum iacet obruta portis.
Illic cœruleos, hic piſcē fluminis, illic
Oppida tota canem uenerantur, nemo dianam.
Porrum, & æpe neſas uiolare, ac frangere morſit.
O ſanctas gentes, quibus hæc naſcuntur in hortis
Numina, lanatis animalibus abſtinet omnis
Menſa, neſas illic fœtum ingulare capellæ,
Carnibus humanis ueſci licet, attonito cum
Tale ſuper cœnam facinus narraret Vlyſſes
Alcinoo, bilem, aut riſum fortasſe quibusdam
Mouerat, ut mendax aretalogus; in mare nemo
Hunc abicit ſæua dignum, ueraq; Charybdi,
Fingentem immanes laſtrigonas, & cyclopaſ?
Nam citius Scyllam, uel concurrentia ſaxa
Cyaneſ, plenos, et tempeſtatibus utres
Crediderim, aut tenui precuſſum uerbere Circeſ,
Et cum remigibus gruniſſe Elpenora porciſ,
Tam uacui capitiſ populum phœaca putauit,
Sic aliquiſ merito nondum ebruſ, & minimū qui
De corcyræa temetum duxerat urna,
Solus enim hoc ithacus nullo ſub teſte canebat.

Q V I N T A D E C I M A L x i i

Nos miranda quidem, sed nuper consule Vinco
 Cesta super calidæ referemus mœnia Copti
 Nos vulgi salus, & cunctis grauiora cothurnis.
 Nā salus a Pyrrha, quāquā omnia sŷmata uoluas,
 Nullus apud tragicos populus facit, accipe nostro
 Dirā quod exemplum feritas produxerit æno.
 Inter finitimos uetus, atque antiqua simulas,
 Immortale odium, et nunquam sanabile uulnus,
 Ardet adhuc Combos, et Tentira, summus utrinque
 Inde furor uulgo, quod numina uicinorum
 Odit uterque locus, cum solos credat habendos
 Esse deos, quos ipse colit, sed tempore festo
 Alterius populi rapienda occasio cunctis
 Visa inimicorum primoribus, ac ducibus, ne
 Latum, hilaremq; diem, ne magnæ gaudia cœnæ
 sentirent positis ad templa, et compita mensis.
 Peruigiliq; thoro, quem nocte, ac luce iacentem
 Septimus interea sol inuenit horrida sanæ
 Aegyptus, sed luxuria, quantum ipse notauit,
 Barbara famoso non credit ripa Canopo.
 Adde quod et facilis uictoria de madidis, &
 Blesis, atque mero titubantibus, inde uirorum
 Saltatus nigro tibia, qualiacunque
 Unguenta, & flores, multa q; in fronte coronæ,
 Hinc ieiunum odium, sed iurgia prima sonare
 Incipiunt animis ardentibus, hæc tuba rixæ
 De hinc clamore pari concurritur, et uicæ teli
 Saut nuda manus, paucæ sine uulnere malæ
 Vix cuiquam, aut nulli toto certamine nasus
 Integer, aspiceres iam cuncta per agmina uultus
 Dimidios, alias facies, et hiantia ruptis

SATYRA

Ossa genis, plenos oculorum sanguine pūgnos.
 Ludere se credunt ipsi tamen, & pueriles
 Exercere acies, quod nulla cadauera calant.
 Et sanæ quod tot rixantis millia turbæ
 Si uiuunt omnes, ergo acrior impetus, et iam
 Saxa inclinatis per humum quæ sita lacertis
 Incipiunt torquere, domestica seditione
 Tela, nec hunc lapidem, quali se Turnus, et Aiax,
 Et quo Tydides percussit pondere coxam
 Aenæ, sed quam ualeant emittere dextræ
 Illis dissimiles, et nostro tempore natæ.
 Nam genus hoc uiuo iam decrescbat Homero.
 Terra malos homines nunc educat, atque pusillos.
 Ergo deus quicumque aspexit, ridet, & odit.
 A diuerticulo repetatur fabula, postquam
 Subsidiis aucti, pars altera promere ferrum
 Audet, et infestis pugnam instaurare sagittis,
 Terga fugæ celeri præstantibus omnibus instant,
 Qui uicina colunt umbrosæ Tentira palmæ.
 Labitur hic quidam nimia formidine cursum
 Præcipitans, capiturq; ast illum in plurima sectum
 Frusta ac particulas, ut multis mortuus unus
 Sufficeret, totum corrosis ossibus edit
 Viatrix turba, nec ardenti decoxit ahenis,
 Aut ueribus longum usque adeo, tardumq; putauit
 Expectare focos, contenta cadauere crudo.
 Hinc gaudere libet, quod non uiolauerit ignem,
 Quem summa cœli raptum de parte Prometheus
 Donauit terris, elemento gratulor et te
 Exultare reor, sed qui mordere cadauer
 Sustinuit, nihil unquam hac carne libentius edit.

QVNTADECIMA LXIII

Nam scelere in tanto ne quæras, et dubites, an
 Prima uoluptatem gula senserit, ultimus autem
 Qui stetit absumpto iam toto corpore, ductis
 Per terram digitis aliquid de sanguine gustat.
 Vascones (fama est,) alimentis talibus usi
 Produxere animas, sed res diuersa, sed illic
 Fortuna inuidia est, bellorumq; ultima, casus
 Extremi, longæ dira obsidionis egestas.
 Huius enim, quod nunc agitur, miserabile debet
 Exemplum esse cibi, sicut modo dicta mihi gens
 Post omnes herbas, post cuncta animalia, quicquid
 Cogebat uacui uentris furor, hostibus ipsis
 Pallorem, ac maciem, et tenues miserantibus artus,
 Membra aliena fame lacerabant, esse parati
 Et sua, quisnam hominū ueniam dare, quis ne deorū
 Viribus abnuerit dira, atque immania passis,
 Et quibus ipsorum poterant ignoscere manes,
 Quorum corporibus uescebantur? melius nos
 Penon's præcepta monent, nec enim omnia, quædam
 Pro uita facienda putat, sed Cantaber unde
 Stoicus, antiqui præsertim ætate Metelli?
 Nunc totus graias, nostrasq; habet orbis athenas.
 Gallia cauidicos docuit facunda britannos,
 De conducendo loquitur iam rhetore Thule.
 Nobilis ille tamen populus, quem diximus, & par
 Virtute, atque fide, sed maior clade Sagunthus
 Tale quid excusat, maotide sauior ara
 Aegyptus, quippe illa nefandi taurica sacri
 Inuentrix, homines, (ut iam quæ carmina tradunt,
 Digna fide credas,) tantum immolat, ulterius nil
 Aut grauius cultro timet hostia, quis modo casus

SATYRA

Impulit hos? que tanta fames, infestaq; uallo
 Arma coegerunt, tam detestabile monstrum
 Audere? an ne aliam terra memphitide sicca
 Inuidiam facerent nolenti surgere nilo?
 Quia nec terribiles cymbri, nec britones unquam,
 Sauromataq; truces, aut immanes agathyrsi
 Hac scuit rabie, imbelles, et inutile vulgus
 Pariula fictilibus solitum dare uela phasellis,
 Et breuib; pictæ remis incumbere testæ.
 Nec pœnam sceleris inuenies, nec digna parabis
 Supplicia his populis, in quorum mente pares sunt.
 Et similes ira, atque fames, molissima corda
 Humano generi dare se natura fatetur,
 Que lachrymas dedit, hæc nostri pars optima sensus
 Plorare ergo iubet causam lugentis amici,
 Squalloremq; rei, pupillum ad iura uocantem
 Circumscriptorem, cuius manantia fletu
 Ora puellares faciunt incerta capilli
 Nature imperio geminus cum funus adultæ
 Virginis occurrit, uel terra clauditur infans,
 Et minor igne rogi, quis enim bonus, aut fescæ dignus
 Arcana qualem cereris uult esse sacerdos,
 Vlla aliena sibi credat mala? separat hæc nos
 A grege mutorum, atque ideo uenerabile soli
 Sortiti ingenium, diuinorumq; capaces,
 Atque exercendis, capiendisq; artibus apti
 Sensum a cœlesti demissum traximus arce,
 Cuius egent prona, et terram spectantia, mundi
 Principio indulsit communis conditor illis
 Tantum animas, nobis animū quoq; mutuis ut nos
 Affectus petere auxilium, & præstare iuberet,

QVINTADECIMA. Lxiii

Dispersos trahere in populum, et migrare uetusto
 De nemore, et proquis habitatas linquere siluas,
 A edificare domos, laribus coniungere nostris
 Tectum aliud. tutos uicino limine somnos
 Ut collata daret fiducia, protegere armis
 Lapsum, aut ingenti nutantem uulnere ciuem,
 Communi dare signa tuba, defendier iisdem
 Turribus, atq; una portarum claue teneri.
 Sed iam serpentum maior concordia, parcit
 Cognatis maculis similis fera. quando leoni
 Fortior eripuit uitam Leo? quo nemore unquam
 Expirauit aper maioris dentibus apri?
 Indica tigris agit rabida cum tigride pacem
 Perpetuam, scœuis inter se conuenit ursis.
 A sit homini ferrum letale incide nefanda
 Produxisse parum est, cum rastra, & sarcula tantū
 Assueti coquere, & marris, ac uomere lassi
 Nescierint primi gladios excudere fabri.
 Aspiciamus populos. quorum non sufficit iræ
 Occidisse aliquem, sed pectora, brachia, uultum.
 Crediderint genus esse cibi, quid diceret ergo,
 Vel quo non fugeret, si nunc hec monstra uideret
 Pythagoras? cunctis animalibus abstinuit qui
 Tanquā homine, et uentri indulcit nō omne legumē?

SATYRA SEXTADECIMA.

Vis numerare queat felicitis præmia, Galle
 q Militiæ? nam si subeantur prospera castra,
 Me pauidum excipiet tironem porta secundo
 Sidere. plus etenim fari ualet hora benigni,
 Quam si nos Veneris commendet epistola Marti.

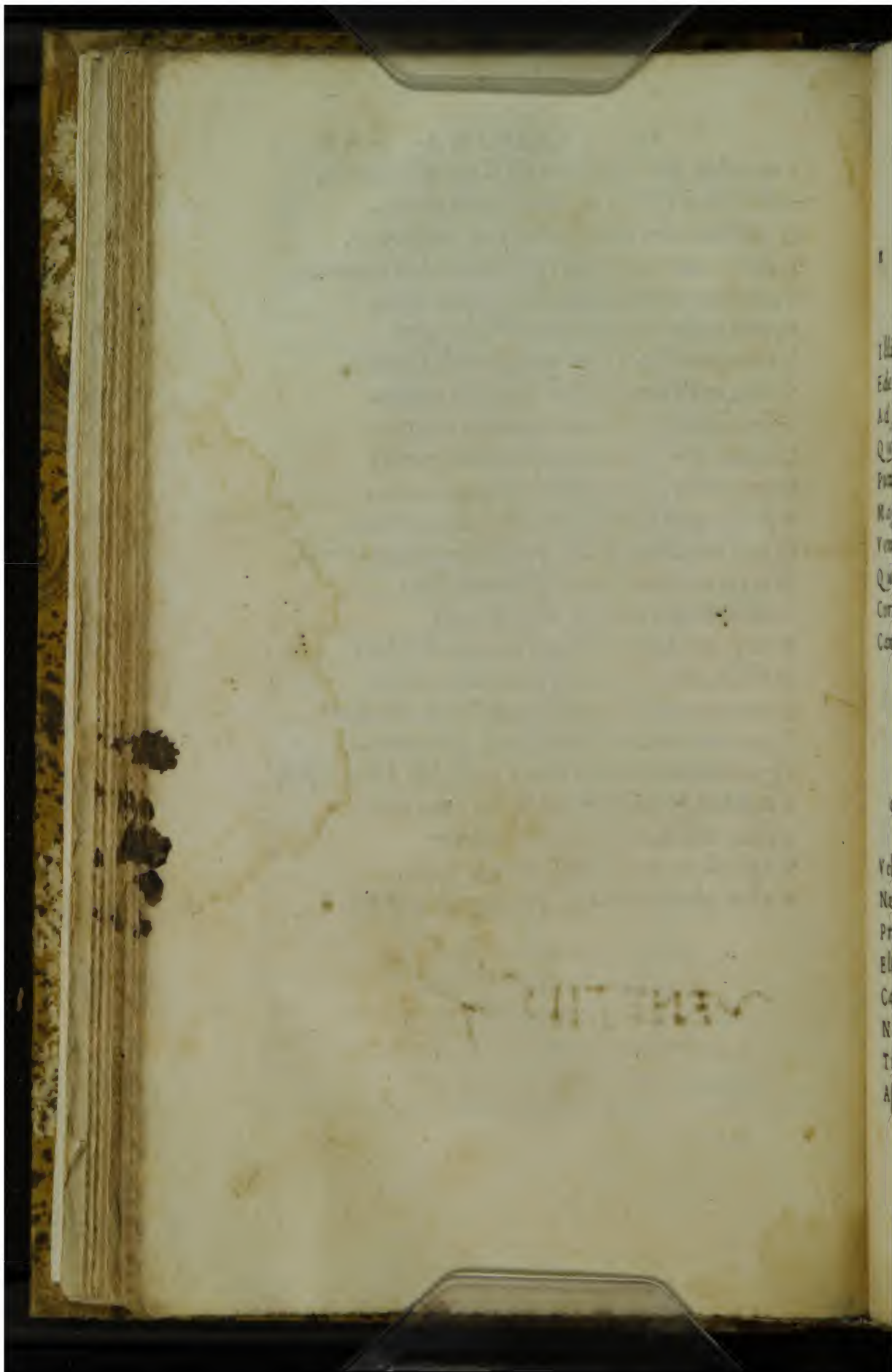
SATYRA

Et famia genitrix, quæ delectatur arena.
 Commoda tractemus primum communia, quorum
 Haud minimum illud erit, ne te pulsare togatus
 Audeat, immo et si pulsêtur, dissimulet, nec
 Audeat excussos prætori ostendere dentes,
 Et nigram in facie tumidis linoribus offam,
 Atque oculos medico nil promittente relictos.
 Bardiacus iudex datur hæc punire uolenti
 Calceus, et grandes magna ad subsellia suræ.
 Legibus antiquis castrorum, et more Camilli
 Seruato, miles nec uallum litiget extat,
 Et procul a signis. iustissima centurionum
 Cognitio est igitur de milite. nec mihi deerit
 Ultio, si iustæ defertur causa querelæ.
 Tota cohors tamen est inimica, omnesq; manipuli
 Consensu magno officiunt, curabitis ut sit
 Vindicta grauior, quam iniuria? dignum erit ergo
 Declamatoris mutinensis corde Vagelli,
 Cum duo crura habeas offendere tot caligatos,
 Millia clauorum. quis tam procul absit ab urbe?
 Præterea quis tam Pylades molem aggeris ultra
 Ut ueniat, lachrymæ siccentur protinus, et se
 Excusaturos non sollicitemus amicos.
 Da testem, iudex quem dixerit, audeat ille
 Nescio quis, pugnoscit uidit qui diceret uidi
 Et credam dignum barba, dignumq; capillis
 Maiorum, citius falsum producere testem
 Contra pagarum possis, quam uera loquentem,
 Contra fortunam armati, contraq; pudorem,
 Præmia nunc alia, atq; alia emolumenta notemus
 Sacramentorum, conuallem ruris auiti

SEXTADECIMA. *LXV*

Improbus, aut campum mihi si uicinus ademit,
 Aut sacrum effodit medio de limite saxum,
 Quod mea cum uetulo coluit puls annua libo,
 Debitor aut sumptos pergit non reddere nummos,
 Vana superuacui dicens chirographa ligni,
 Expectandus erit, qui lites inchoet, annus
 Totius populi, sed tunc quoque mille ferenda,
 Tædia, mille moræ, toties subsellia tantum
 Sternuntur, iam facundo ponente lacernas
 Ceditio, & fusco iam micturiente, parati
 Digredimur, lentâq; fori pugnamus arena.
 At illis quos arma tegunt, & balteus ambit,
 Quod placidum est, illis præstatur tempus agendi,
 Nec res atteritur longo sufflamine litis.
 Solis præterea testandi militibus ius
 Vincto patre datur, nam quæ sunt parta labore
 Militis, placuit non esse in corpore census,
 Omne tenet cuius regimen pater, ergo Coranum
 Signorum comitem, castrorumq; æra merentem
 Quamuis iâ tremulus caprat pater, hūc labor æquus
 Prouehit, & pulchro reddit sua dona labori.
 Ipsius arte ducis hoc referre uidetur
 Ut qui fortis erit, sit felicissimus idem,
 Ut lati phaleris omnes, & torquibus omnes. •

VENETIIS



AVLI FLACCI PERSII IN LXVI
SATYRAS PROLOGVS.

n EC FONTE labra prolui caballino,
Nec in bicipiti sonniasse parnaſo
M emini, ut repente ſic poeta prodirem.
Heliconiadas, pallidamq; pyrenen
I llis relinquo, quorum imagines lambunt
E dere ſequaces, ipſe ſemipaganus
A d ſacra uatum carmen aſſero noſtrum.
Q uis expediuit pſitaco ſuum, xæiee,
P iasq; docuit noſtra uerba conari?
M agiſter artis, ingeniiq; largitor
V enter, negatas artifex ſequi uoces,
Q uod ſi doſoſi ſpes refulſerit nummi,
C ornus poetas, et poetridas pias
C antare credas pegæſeum melos.

SATYRA PRIMA,

o C uras hominũ, o quātũ eſt in rebus inanes.
Q uis leget hæc? min tu iſtud ais? nemo Her
cule, nemo?
V el duo, uel nemo. turpe & miſerabile, quare?
N e mihi Pulydamas, & troiades Labæonem
P rætulerint nugæ, non ſiquid turbida Roma
E lauet, accedas, examē ne improbum in illa
C aſtigetur tina, nec te quaſiueris extra.
N am Romæ quis non? ah ſi fas dicere. ſed fas.
T ūc, cum ad ciniciem, et noſtrum iſtud uiuere triſte
A ſpexi, & nucibus facimus quecunq; relictis,

a

A, PER.

Cum sapimus patruos, tunc tunc ignoscite, nolo,
 Quid faciam? sed sum petulanti splene cachino.
 Scribimus inclusi. numeros ille, hic pede liber
 Grāde aliquid, quod pulmo animæ prælargus āhelet.
 Scilicet hec populo pexusq; togaq; recenti,
 Et natalicia tandem cum sardonice albus,
 Sede legens celsa liquido cum plasmate guttur
 Mobilæ colluerit patranti fractus oculo.
 Hic neque more probo uideas, neq; uox serena
 Ingentes trepidare Titos, cum carmina lumbum
 Intran. et tremulo scalpuntur ubi intima uersu.
 Tunc uetule auriculis alienis colligis esus?
 Auriculis, quibus et dicas cute periditus ohe
 Quid didicisse, nisi hoc fermentū, et quæ semel intus
 Innata est rupto iecore exierit caprificus?
 En pallor, seniumq; o mores, usque adeo ne
 Scire tuum nihil est, nisi te scire hoc sciat alter?
 At pulchrum est digito monstrari, et diciet hic est.
 Tunc cirratorum centum dictata fuisse
 Pro nihilo pendas? ecce inter pocula quærant
 Romulidæ Saturi, quid dia poemata narrent.
 Hic aliquis, cui circum humeros iacynthina lena est
 Rancidulum quiddam balba de nare locutus
 Phyllidas, hypsipylas, natum & plorabile si quid
 Eliquat, et tenero supplantat uerba palato,
 Assensere uiri. nunc non cinis ille poetæ
 Felix? nunc leuior cippus non imprimit ossa?
 Laudant conuiuæ. nunc non e manibus illis,
 Nunc non e tumulto, fortunataq; fauilla,
 Nascentur uiole? rides ait & nimis uncis

Naribus indulges. an erit, qui uelle recuset
Os populi meruisse, et ædro digna locutus
Linquere? nec scôbros metuentia carmina, nec thus?
Quisquis es o, modo quem ex aduerso dicere feci,
Non ego, cum scribo, si forte quid aptius exit,
Quando hæc rara auis est, siquid tamen aptius exit,
Laudari metuam, neque enim mihi cornea fibra est,
Sed recti finemq; extremumq; esse recusor
Euge tuum, et belle. nam belle hoc excute totum.
Quid non intus habet? non hic est ilias Acci
Ebria ueratro, non siqua elegidia crudi
Distant proceres, non quidquid denique lectis
Scribitur in citreis. calidum sis ponore sumen,
Scis comitem horridulum trita donare lacerna.
Et uerum inquis amo, uerum mihi dicite de me.
Qui pote? uis dicam? nugaris cum tibi calue
Pinguis aqualiculus propenso sexquipede extet.
O iane, a tergo quem nulla siconia pinsit,
Nec manus auriculas imitata est mobilis albas,
Nec linguae quantum sitiatis anis apula tantum.
Vos o patricius sanguis quos uiuere fas est
Occipiti cæco, posticæ occurrere sanna.
Quis populi sermo est? quis enim nisi carmina molli
Nunc demum numero fluere, ut per leue seueros
Effundat iunctura ungues? scit tendere uersum
Non secus, ac si oculo rubricam dirigat uno.
Siue opus in mores, in luxum, et prandia regum,
Dicere res grandes nostro dat musa poeta.
Ecce modo heroas sensus afferre uidemus.
Nugari solitos græce, nec ponere lucum

A. PER,

Artifices, nec rus saturum laudare, ubi corbes
 Et focus et porci, et fumosa parilia fœno,
 Vnde Remus, sulcoq; terens dentalia Quinti,
 Cum trepida ante boues dictatorem induit uxor,
 Et tua aratra domum liCTOR tulit-euge poeta.
 Est nunc brisei quem uenosus liber Accii,
 Sunt quos pacuuiusq; et uerucosa moretur
 Antiopa erumnis cor luctificabile fulta.
 Hos pueris monitus patres infundere lippos
 Cum uideas, quæris ne, unde hæc sartago loquendi
 Venerit in linguas? unde istud dedecus? in quo
 Trossulus exultat tibi per subsellia leuis?
 Nil ne pudet capiti non posse pericula cæno
 Pellere? quin tepidum hoc optes audire decanter.
 Fures ait Pedio, Pedius quid? crimina rasis
 Librat in antithetis, doctas posuisse figuras
 Laudatur bellum hoc, hoc bellū? an Romule ceues?
 Men moueat quippe? et cantet si naufragus, assen
 Protulerim? cantas? cum fracta te in trabe pictum
 Ex humero portes? uerum nec nocte paratum
 Plorabit, qui me uolet incuruas se querela.
 Sed numeris decor est, et iunctura abdita crudis.
 Claudere sic uersum didicit berecynthius Atys,
 Et qui cæruleum dirimebat Nerea delphin,
 Si costam longo subduximus a pœnino
 Arma uirum, nonne hoc spumofum: et cortice pingui,
 Vt ramale uetus ne grandi subere coctum?
 Quid nam igitur tenerum, et laxa cervice legendū?
 Torua mimalloneis implerunt cornua bombis,
 Et raptum uitulo caput ablatura superbo

Bassaris, & lyncem Mænas flexura corymbis
Euion ingeminat, reparabilis adsonat echo.
Hæc fierent si testiculi uena ulla paterni
Vinceret in nobis? summa de lumbe salina
Hoc natat in labris, et in udo est Mænas, et Arys,
Nec pluteum cædit, nec demorsos sapit ungues.
Sed quid opusteneras mordaci radere uero
Auriculas? uide sis ne maiorum tibi forte
Limina frigescant. sonat hic de nare canina
Littera. per me equidem sint omnia protinus, alba.
Nil moror. euge omnes omnes bene mira eritis res.
Hoc iuuat, hic inquis ueto quisquam fæxit oletum,
Pinge iduos angues, pueri sacer est locus, extra
Mei te, discedo. secuit Lucilius urbem,
Te Lupe, te Muti, et genuinum fregit in illis.
Omne uas feruitium ridenti Flaccus amico
Tangit, et admissus circum præcordia, ludit,
Callidus excusso populum suspendere naso.
Men mutire nephas, nec clam, nec cū scrobe nusquā?
Hic tamen infodiam, uidi, uidi ipse libelle,
Auriculas asini quis non habet? hoc ego opertum,
Hoc ridere meum tam nil nulla tibi uendo
Iliade, audaci quicunque afflate Cratino.
Iratum Eupolidem prægrandi cum sene palles,
Aspice & hæc, si forte aliquid decoctius audis.
Inde uaporata lector mihi ferueat aure,
Non hic qui in crepidas graiorum ludere gestit
Sordidus, et lusco qui possit dicere lusce
Sese aliquem credens, ita alto quod honore supinus
Fregerit heminas Arreti adilis iniquas,

A. PER. SAT. I.

Nec qui abaco numeros, et secto in puluere metas
 Scierisisse uaser, multum gaudere paratus
 Si cynico barbam petulans Nonaria uellat,
 His mane edictum, post prandia Callirhoen do-

SATYRA SECVNDA.

h Vnc Macrine diem numera meliore lapillo,
 Qui tibi labentes apponit candidus annos.
 Funde merum Genio, non tu preposcis emaci,
 Quæ nisi seductis nequeas committere diuis.
 At bona pars procerum tacita libabit ætæra.
 Haud cuius proptum est murmurq; hūilesq; susurros
 Tollere de templis, et aperto uiuere uoto.
 Mens bona, fama fides hæc clare, et ut audiat hospes,
 Illa sibi introrsum, et sub lingua immurmurat, o si
 Bullat parui præclarum finus, & o si
 Sub raistro crepet argenti mihi seria dextro
 Hercule, pupillum ne utinam, quam proximus hæres
 Impello, expungam, nam et est scabiosus, et acri
 Bile tumet. Nerio iam tertia conditur uxor.
 Hæc sancte ut poscas, tyberino in flumine mergis
 Mane caput bis, terq; et noctem flumine purgas.
 Heus age responde, minimum est, quod scire laboro,
 De ioue quid sentis? est ne ut preponere cures
 Hunc cuiquam? cui nam? uis Staio? an scilicet hæres?
 Quis potior iudex, pueris ne quis aptior orbis?
 Hoc igitur, quo tu Iouis aurem impellere tentas,
 Dic agedum Staio, proh Iuppiter o bone clamet
 Iuppiter, at sese non clamet Iuppiter ipse?
 Ignouisse putas, quia cum tonat, ocus illex

Sulphure discutitur sacro, quàm tuq̃, donusq̃;
An quia non fibris ouium, Ergennaq̃; iubente
Iris te iaces lucis, euitandumq̃; bidental,
Iccirco stolidam præbet tibi uellere barbam
Iuppiter? aut quidnam est, qua tu mercede deorum
Emeris auriculas pulmone, et lactibus unctis?
Ecce auia, aut metuens diuum matertera cunis
Exemit puerum, frontemq̃; atque uida labella
Infami digito, & lustralibus ante saluvis
Expiat urentes oculos inhibere perita.
Tunc manibus atit, et spem macram supplicis uoto
Nunc Licini in campos, nunc Crassi mittit in aedes,
Hunc optent generum rex et regina, puellæ
Hunc rapiant, quicquid calauerit hic, rosa fiat.
Ast ego nutrici non mando uota, negato
Iuppiter hæc illi, quamuis te albata rogarit,
Poscis opem neruis, corpusq̃; fidele senectæ,
Esto age, sed grandes patina, tuccetaq̃; crassa
Adnuere his superos uetere, Iouemq̃; morantur.
Rem struere exoptas cæso boue, Mercuriumq̃;
Aræssis fibra. da fortunare penates,
Da pecus, & gregibus factum, Quo pessime pacto,
Tot tibi cum in flamma iuniciam omenta liquefant?
Atamen hic extis, et opimo uincere ferto
Intendit, iam crescit ager, iam crescit ouile,
Iam dabitur, iam iam, donec deceptus. et expes
Nequaquam fundo suspiret marmus in imo.
Si tibi crateras argenti, incusaq̃; pingui
A uro dona feram, sudes, et pectore leuo
Excutiat guttas, latari prætrepidum cor.

A·PER, SATI, II.

Hinc illud subiit, auro sacras quod onato
 Perducis facies. nam fratres inter ahenos
 Somnia pituita qui purgatissima mittunt,
 Precipui sunt, sitq; illis aurea barba,
 Aurum uasa Numæ, saturniaq; impulit æra,
 Vestalesq; urnas, et thuscum fictile mutat.
 Occuræ in terris animæ, et cœlestium inanes,
 Quid iuuat hoc templis nostros immittere mores?
 Et bona diis ex hac scelerata ducere pulpa?
 Hæc sibi corrupto casiam dissoluit olivo,
 Hæc calabrum coxit uitiato muricæ uellus.
 Hæc baccam conchæ rasisse, et stringere uenas
 Feruentis massæ crudo de puluere iussit.
 Peccat et hæc, peccat, uitio tamen utitur, at uos
 Dicite pontifices in sacro quid facit aurum?
 Nempe hoc quod Veneri donatæ a uirgine puppe.
 Quin damus id superis, de magna quod dare lance
 Non possit magni Missalæ lippa propago,
 Compositum ius. fasq; animi, sanctosq; recessus
 Mentis, et incoctum generoso pectus honesto,
 Hoc ardo, ut admoneam templis. & farre litabo.

SATYRA TERTIA.

n Empe hoc assidue. iam clarum mane fenestras
 Intrat, et angustas extendit lumine rimas.
 Stertimus, indomitum quod despumare falernum
 Sufficiat. quinta dum linea tangitur umbra.
 En quid agis? siccitas in sana canicula messes
 Iam dudum coquit. et patula pecus omnes sub ulmo est,
 Vnus ait comitum, uerumne? id ane? ocyus adsit

Huc aliquis. nemon? turgescit nitrea bilis.
Findor ut arcadia pecuaria rudere dicas.
Iam liber, et bicolor positis membrana capillis,
Inq; manus chartæ, nodosaq; uenit arundo,
Tum querimur crassius calamo quod pendeat humor.
Nigra quod infusa uanescat sepia: ympha
Dilutas querimur geminet quod fistula guttas
O miser, niq; dies ultra miser, huccine rerum
Venimus? at cur non potius, teneroq; columbo.
Et similis regum pueris pappare minutum
Poscis? et iratus mamme lallare recusas?
An tali studeam calamo? cui uerba? quid istas,
Succinis ambages? tibi luditur, effluis amens.
Contemnere, sonat uitium percussa maligne
Respondet uiridi non cocta fidelia limo.
Vdū, et pmo luteum es, nūc nunc properandus. et acti
Eingendus sine fine rota. sed rure paterno
Est tibi far modicum, purum, et sine laeue salinum,
Quid metuas? cultrisq; foci securo patella.
Hoc satis? an deceat pulmonem rumpere uentis,
Stemmate quod thusco ramum millefime ducis,
Censorem ue tuum, uel quod trabeate salutas?
Ad populum phaleras, ego te intus, et incute noui.
Non pudet ad morem discincti uiuere Macce?
Sed stupet hic uitio, et fibris increuit opimum
Pingue, caret culpa, nescit quid perdat, et alto
Demersus summa rursum non bullit in unda.
Magne pater diuum senos punire tyrannos
Haud alia ratione uelis, cum dira libido
Mouerit ingenium, feruenti tincta ueneno,

A. PER.

Virtutem uideant, intabescantq; relictā.
 An ne magis siculi gemuerunt æra iuuenti,
 Et magis auratis pendens laquearibus ensis,
 Purpureus subter ceruices terruit, imus
 Imus precipites quam si sibi dicat, et intus
 Palleat infelix, quod proxima nesciat uxor?
 Sæpe oculos memini tangebam paruus oliuo,
 Grandia si nollem morituri uerba Catonis
 Discere, & insano multum laudanda magistro,
 Quæ pater adductis sudans audiret amicis.
 Iure etenim id summum, quid dexter senio ferret,
 Scire erat in uoto, damnosa amacula quantum
 Raderet angustæ collo non fallier oræ,
 Neu quis callidior buxum torquere flagello.
 Haud tibi inexpertum est curuos deprendere mores,
 Quæq; docet sapiens braccatis illita medis
 Porticus in somnis quibus indetonsa iuuentus
 Inuigilat siliquis, & grandi pasta polenta.
 Et tibi quæ samios diduxit littera ramos,
 Surgentem dextro monstrauit limite callem.
 Sertis adhuc? laxumq; caput compage soluta
 Oscitat hesternum diffutis undique malis?
 Est aliquid quo tendis, et in quo dirigis arcum?
 An passim sequeris coruos, testaq; , lutoq;
 Securus quo pes ferat, atque ex tempore uiuis?
 Helleborum frustra, cum iam cutis ægra tumebit,
 Poscentes uideas, uenienti occurrere morbo.
 Et quod opus Cratæo magnos promittere montes
 Disciteq; o miseri, et causas cognoscite rerum,
 Quid sumus, aut quidnam uicturi gignimur, ordo

Quis datus, aut metæ quam mollis flexus, & unde,
Quis modus argento, quid fas optare, quid asper
Vtile nummus habet, patriæ, carisq; propinquis
Quantum elargiri deceat, quem te deus esse
Iussit, & humana qua parte locatus es in re.
Disce, neque inuideas quod multa fidelia putet
In locuplete penu defensis pinguibus umbris
Et piper, et pernae Marfi monumenta clientis,
Menaq; quod prima nondum defecerat orca.
Hic aliquis de gente hircosa centurionum
Dicat, quod satis est, sapio mihi, non ego curo
Esse quod archesilas, erumnosiq; Solones
Obstipo capite, et figentes lumine terram
Murmura cum secum, et rabiosa silentia rodunt,
Atque exporrecto trutinantur uerba labello
Aegroti ueteris meditantem somnia, gigni
De nihilo nihil, in nichilum nil posse reuerti.
Hoc est quod palles, cur quis non prandeat hoc est,
His populus ridet, multum torosa iuuentus
Ingeminat tremulos naso crispante cachinos.
Inspice nescio quid trepidat mihi pectus, & ægris
Faucibus exuberat grauis alitus, inspice sodes
Qui dicit medico iussus requiescere, postquam
Vertia compositas uidit nox currere uenas,
De maiore domo modice sitiente lagena
Lenia loturo sibi surrentina rogauit.
Heus bone, tu palles, nihil est, uideas tamen istud
Quicquid id est, surgit tacite tibi lutea pellis.
At tu deterius palles, ne sis mihi tutor
Iam pridem hunc sepeli, tu restas, perge, tacebo,

A. PFR. SAT. III

Turgidus hic epulis, atque albo uentre lauatur
 Guttur sulphureas lente exhalante mephites.
 Sed tremor inter uina subit, calidumq; trientem
 Excutit manibus, dentes crepuere reiecti.
 Vncta cadunt laxis tunc pulmentaria labris.
 Hinc tuba, candela, tandemq; beatulus alto
 Compositus lecto, crassiq; littatus amomis
 In portam rigidos calces extendit, at illum
 Hesterni capite induto subiere quirites.
 Tange miser uenas, et pone in pectore dextram.
 Nil alet hic summosq; pedes attinge, manusq;
 Non frigent, uisa est si forte pecunia, siue
 Candida uicini subrisit molle puella.
 Cor tibi rite salit, positum est argente catino
 Durum olus, & populi cribro decussa farina.
 Tentemus fauces, tenero latet ulcus in ore,
 Putre quod haud deceat plebeia radere beta,
 Alges cum excussit membris timor albus aristas.
 Nunc fac supposita feruescit sanguis, & ira
 Scintillant oculi, dicisq; facisq; quod ipse
 Non sani esse hominis, non sanus iuret Orestes.

SATYRA QVARTA

r Em' populi tractas, barbatam hoc crede magi
 Dicere, sorbitio tollit que dira cicutæ, (stru
 Quo fretus? dic hoc magni pupille pericli.
 Scilicet, ingenium, & rerum prudentia uelox
 An te pilos uenit, dicenda, tacendaq; calles,
 Ergo ubi commota feruet plebecula bile,
 Fert animus callidæ fecisse silentia turbæ

M aiestate manus, quid deinde loquere? quiritēs
H oc puto non iustum est, illud male, rectus istud.
S cis etenim iustum gemina suspendere lance
A ncipitis libræ, rectum discernis, ubi inter
C urua subit, uel cum fallit pede regula uaro,
E t potis es nigrum uitio præfigere theta.
Q uin tu igitur summa nequicquam pelle decorus
A nte diem blando caudam iactare popello
D esinis? anticyras melior sorbere meracas.
Q uæ tibi summa boni est? uncta uixisse patella
S emper, & assiduo curata cuticula sole.
E xpecta haud aliud respondeat hæc anus, i nunc
D inomaches ego sum, suffla, sum candidus, esto
D um ne deterius sapiat panuria Baucis,
C um bene discincto cantauerit ocyma neruæ,
V t nemo in sese tentat descendere, nemo.
S ed præcedenti spectatur mantica tergo.
Q uæsiēris, nostin Vettidi prædia cuius
D iues arat curibus, quantum non miluus oberret?
H unc ais? hunc, diis iratis, genioq; sinistro
Q ui quandoque iugum pertusa ad compita figit,
S eriolæ ueteris metuens deradere limum
I ngemit, hoc bene sit tunicatum cum sale mordens
C epe, et farratam pueris plaudentibus ollam,
P annosam fecem morientis sorbet aceti.
A t si unctus cesses, & figas in cute solem,
E st prope te ignotus cubito qui tangat, et acre
D espuat in mores. penemq; arcanaq; lumbi
R uncantem, populo marcentes pandere uulvas.
T u cum maxillis balanatum gausape pectas

A·PER· SAT· V·

Inguinibus quare detonsus gurgulio extat?
 Quinque palestrite licet hæc planteria uellant,
 Elixasq; nates labefactent forcipe adunca,
 Non tamen ista filix ullo marsuescit aratro.
 Cedimus, inq; uicem præbemus crura sagittis.
 Vinitur hoc pacto, sic nouimus, ilia subter
 Cæcum uulnus habes, sed lato balteus auro
 Protegit, ut mauis, da uerba, et decipe nervos
 Si potes, egregium cum me uicinia dicat
 Non credam? uiso si palles improbe nummo,
 Si facis in penem quidquid tibi uenit amarum,
 Si puteal multa cautus uibice flagellas,
 Ne quicquam populo bibulas donaueris aures,
 Respice quod non es, tollat sua munera cerdo.
 Tecum habita, noris quam sit tibi curta supellex.

SATYRA QVINTA,

u A tibus hic mos est centū sibi poscere uoces,
 Centū ora, et linguas optare in carmina cētū,
 Fabula seu mæsto ponatur hianda tragædo,
 Vulnera seu parthi ducentis ab inguine ferrum.
 Quorsum hæc? aut quanta robusti carminis offas
 Ingeris, ut par sit centeno gutture niti?
 Grande locuturi nēbulas Helicone legunto,
 Si quibus aut progenes, aut si quibus olla thyestæ
 Feruebit, sepe inpulso cœnanda Glyconi,
 Tu neque anhelanti, coquitur dum massa camino
 Folle præmis uentos, nec clauso murmure rancus,
 Nescio quid tecum graue cornicaris inepte,
 Nec scloppo tumidas intendis rumpere buccas,

Verba togæ sequeris, iunctura talidus acri
O re teris modico, pallentes radere mores
Doctus, et ingenio culpam defigere ludo
Hinc trahæ quæ dicas, mensamq; relinque Myænis
Cum capite, et pedibus, plebeiaq; prandia noris.
Non equidem hoc studeo, pullatis ut mihi nugis
Pagina turgescat, dare pondus idonea fumo.
Secreti loquimur, tibi nunc ortante amœna
Excutienda damus præcordia, quantaq; nostræ
Pars tua sit Cornute animæ, tibi dulcis amicæ
Ostendisse iuvat, pulsa dignoscere cantus
Quid solidum crepet, et pictæ tæctoria linguae.
Hic ego centenas ausim deposcere uoces,
Vt quantum mihi te sinu so in pectore fixi,
Vocæ traham pura, totumq; hoc uerba resignent,
Quod latet arcana non enarrabile fibra.
Cum primum pauido custos mihi purpura æssit,
Bullaq; succinctis laribus donata pependit,
Cum blandi comites, totaq; impune Suburra
Permisit sparcisse oculos iam candidus umbo,
Cumq; iter ambiguum est, & uitæ nescius error
Deducit trepidas ramosa in compita mentes,
Me tibi supposui teneros tu suscipitis annos
Socratico Cornute sinu, tunc fallere solers
A pposita in tortos ostendit regula mores,
Et premitur ratione animus, uinciq; laborat,
Artificemq; tuo ducit sub pollice uultum,
Tecum etenim longos memini consumere soles,
Et tecum primas epulis decerpere noctes,
Vnum opus, et requiem pariter disponimus ambo,

A. PER.

A tque uerecunda laxamus seria mensa.
 Non equidem hoc dubites amborum fœdere certo
 Consentire dies, & ab uno sidere duci,
 Nostra uel equali suspendit tempora libra
 Parca tenax ueri seu nata fidelibus hora
 Diuidit in geminos concordia fata duorum,
 Saturnumq; grauem nostro Ioue frangimus una,
 Nescio quid certe est, quod me tibi temperat astrum,
 Mille hominum species, & rerum discolor usus.
 Velle suum cuique est, nec uoto uiuitur uno.
 Mercibus hic italica mutat sub sole recenti
 Rugosum piper, et pallentis grana cumini,
 Hic satur irriguo mauult turgescere somno.
 Hic campo indulget, hunc alea decoquit, ille
 In uenerem putris, sed cum lapidosa chiragra
 Fregerit articulos ueteris ramalia fagi,
 Tum crassos transisse dies, lucemq; palustrem,
 Et sibi iam feri uitam ingemuere relictam.
 A t te nocturnis inuat impallescere chartis,
 Cultor enim iuuenum purgatas inseris aures
 Fruges, cleantea, petite hinc iuuenesq; senesq;
 Finem animo certum, miserisq; uiatia canis,
 Cras hoc fiet, idem cras fiet, quid? quasi magnum
 Nempe diem donas, sed cum lux altera uenit,
 Iam cras hesternum consumpsimus, ecce aliud cras
 Egerit hos annos, & semper paulum erit ultra.
 Nam quamuis prope te, quamuis temone sub uno
 Vertentem sese frustra sectabere canthum,
 Cum rota posterior curras, & in axe secundo.
 Libertate opus est, non hac ut quisque Velina

Publius emeruit, scabiosum tesserula far
Possidet, heu steriles ueri, quibus una quiritem
Vertigo facit. hic dama est non tressis agaso?
Vappa, & lippus, & intenui farragine mendax,
Verterit hunc dominus, momento turbinis exit
Marcus dama? papæ Marco spondente recusas
Credere tu nummos? Narco sub iudice palls?
Marcus dixit, ita est, assigna maræ tabellas.
Hæc mera libertas? hanc nobis pilea donant.
An quisquam est alius liber, nisi ducere uitam
Cui licet ut uoluit? licet ut uolo uiuere, non sum
Liberior Bruto? mendose colligis inquit
Stoicus hic aurem mordaci lotus æcto.
Hæc reliqua accipio, licet ut uolo uiuere, tolle.
Vindicta postquam meus a prætore recessi,
Cur mihi non liceat, iussit quodcunque uoluntas
Exæpto siquid Masuri rubrica uetauit?
Disce, sed ira cadat naso, rugosaq; sanna,
Cum ueteres auias tibi de pulmone reuello.
Non prætoris erat stultis dare tenuia rerum
Officia atque usum rapidæ permittere uitæ.
Sambucam citius caloni aptaueris alto.
Stat contra ratio. et secretam gannit in aurem,
Ne liceat facere id, quod quis uitiauit agendo.
Publica lex hominum, naturaq; continet hoc fas.
Ut teneat uetitos inscitia debilis actus.
Diluis helleborum ærto compestare puncto
Mescius examen, uetat hoc natura medendi.
Nauium si poscas sibi peronatus arator
Luciferi rudis, exclamet Meliarta perisse

A. PER.

Frontem de rebus, tibi recto uiuere **u**alo
 Ars dedit, et ueri speciem dignoscere **al**les,
 Nequa sub arato mendosum tinniat auro,
 Quæq; sequenda forent, & quæ uitanda uicissim,
 Illa prius creta, mox hæc carbone notasti.
 Es modicus uoti, presso lare dulcis amicis
 Iam nunc astringas, iam nunc granaria laxes,
 Inq; luto fixum poscis transcendere nūmum
 Nec gluto sorbere saluam mercurialem,
 Hæc mea sunt, teneo, cum uere dixeris, esto
 Liberq;, ac sapiens prætoribus, ac Ioue dextro.
 Si tu cum fueris nostræ paulo ante farinæ,
 Pelliculam ueterem retines, & fronte politus
 Astutam uapido seruas sub pectore uulpem,
 Quæ dederam supra repeto, funemq; reduco.
 Nil tibi concessit ratio, digitum exere peccas,
 Et quid tam paruum est? sed nullo thure, litabis,
 Hæreat in stultis breuis ut semuncia recti.
 Hæc misere necfas, ne cum sis cetera fossor
 Treis tantū ad numeros satyri moueare Bathylli.
 Liber ego unde datum hoc sumis tot subdite rebus?
 An dominum ignoras, nisi quem uindicta relaxat?
 I puer, & strigiles Crispini ad balea defer,
 Si increpui, assas nugator, seruitium acre
 Te nihil impellit? nec quicquam extrinsecus intrat
 Quod nervos agitet? sed si intus, et in icore ægro
 Nascuntur domini, qui tu impunitior exis,
 Atq; hic, quæ ad strigiles scutica, et metus egit **berilis**
 Mane piger stertis, surge inquit auaricia, cia
 Surge negas. instat. surge inquit. non queo. surge.

SATYRA V. Lxxv

Et quid agam? rogitas? en, saperdam aduehe ponto,
 Castoreum, stuppas, hebenum, thus, lubrica coa-
 Tolle recens primus piper e sitiente camelo.
 Verte aliquid, iura, sed iuppiter audiet eheu.
 V are regustatum digito terebrare salinum
 Contentus perages, si uiuere cum Ioue tendis.
 I am pueris pellem succinctus, & anophorum aptas
 O cyus ad nauem. nihil obstat, quin trabe uasta
 Aegaeum rapias, nisi solers luxuria ante
 Seductum moueat, quo deinde insane ruis? quo?
 Quid tibi uis? calido sub pectore mascula bilis
 Intumuit, quam non extinxerit urna cicuta
 Tum mare transilias? tibi torta canabe fulto
 Cxna sit in transtro? ueientanumq; rubellum
 Exhalet uapida laesum pisce sessilis obba?
 Quid petis, ut nummi, quos hic quicunque modesto
 Nutrieras, peragant audos sudare deennas?
 Indulge genio, carpamus dulcia nostrum est
 Quod uiuis, cinis, & manes, et fabula, fies.
 V ine memor leti, fugit hora, hoc quod loquor, inde est
 En quid agis? duplici in diuersum scinderis hamo.
 Hunc cecine, an hunc sequeris? subeas alternus oportet,
 Ancipiti obsequio dominos alternus oberres,
 Nec tu cum obstiteris semel, instantiq; negaris
 Parere imperio, rumpi iam uincula dicas.
 Nam luctata canis nodum arripit, ast tamen illi
 Cum fugit a collo trahitur pars longa catenae.
 Daue cito hoc credas iubeo, finire dolores
 Præteritos meditor, crudum Chærestratus unguem
 Abrodens ait hæc, an siccis dedecus hostem

A. PER.

Cognatis, an rem, viā patriam rumore sinistro
 Limen ad oscœnum frangam, dum Chrysidis udas
 E brius ante fores extincta cum face canto.
 Euge puer sapias diis depellantibus, agnam
 Percute sed cœnsen plorabit Daue relicta?
 Nugaris. solea puer obiurgabere rubra,
 Ne trepidare uelis, atque arctos rodere casses.
 Nunc ferus, & uiolens, ac si uocet, haud mora, dicas
 Quinā igitur faciā? ne nunc cum accersor, et ultro,
 Suppliet, accedam. si totus, et integer illinc
 Exieris, nunc nunc, hic hic, quem querimus, hic est.
 Non infestua licitor, quam iactat ineptus
 Ius habet ille sui palpo, quem ducit hiantem
 Cretata ambitio. uigila, et ac̄r ingere large
 Rixanti populo, nostra ut floralia, possint
 A prici meminisse senes, quid pulchrius? ut cum
 Harodis uenere dies, unctāq; fenestra
 Dispositæ pinguem nebulam uomuere lucernæ
 Portantes uiolas, rubrumq; amplexa catinum
 Cauda natat thynni, tumet alba fidelia uino,
 Labra mores tacitus, recutitaq; sabbata palles.
 Tunc nigri lemures, onōq; pericula rupto,
 Tunc grandes galli, et cum sistro lusa sacerdos
 Incussere deos inflantes corpora, si non
 Prædictum ter mane caput gustaueris alli.
 Dixeris hæc inter uaricosos centuriones,
 Continuo crassum ridet Vulpenius ingen, s
 Et centum græcos curto centusse licetur.

Dmouit iam bruma foco te basse sabino?

4 Iam ne lyra, & tetrico uiuunt tibi pectine
chordæ?

M ire opifex numeris ueterum primordia uocum
A tque marem strepidum fidis intendisse latinæ,
M ox iuuenes agitare iocos, & pollice honesto
E gregios lufisse senex. mihi nunc ligus ora
L ntepet, hibernatq; meum mare, qua latus ingens
D ant scopuli, & multa littus se ualle reaptat.
L unai portum est opere cognoscere ciues.
C or iubet hoc Funi, postquam destertuit esse
M ænides quintus pauone ex pythagoreo.
H ic ego securus uulgi, & quid præparet auster
I nfelix pecori, securus et angulus ille
T icini nostro quia pinguior, & si adeo omnes
D itescant horti peioribus, usque recussem
C uruus ob id minui senio, aut cœnare sine uncto,
E t signum in uapida naso tetigisse lagena.
D iscrepet his alius. geminos horoscope uaro
P roducis genio, solis natalibus est qui
T ingat olus siccum muria uaser in calice empta
I pse sacrum irrorans potinæ piper, hic bona dente
G randia magnanimus peragit puer. utar ego, utar,
N ec rombos ideo libertis ponere lautus,
N ec tenuem solers turdorum nosse salinam.
M esse tenuis propria uiue, et granaria fas est,
E mole. quid metuis? oca, et seges altera in herba est
A st uocat officium trabe rupta, brutia saxa
P rendit amicus inops, remq; omnem, surdaq; uotæ
b iii

A. PER.

Condidit Ionio, iacet ipse in littore, & unā
 Ingentes de puppe dei, iamq; obuia mergis
 Costa ratis laceræ, nunc et de æspite uiuo
 Erange aliquid, largire inopi, ne pictus oberret
 Cærulea in tabula. sed cœnam funeris hæres
 Negliget iratus, quod rem curtaueris, urnæ
 Ossa inodora dabit, seu spirent cinnama surdum
 Seu ceraso peccent casie nescire paratus.
 Tunc bona incolumis minuas? sed bestius urget
 Doctores graios, ita fit, postquam sapere urbi
 Cū pipere, et palmis uenit nostrum, hoc maris expers
 Fœnifecæ crasso uitiantur unguine pultes
 Hæc cinere ulterior metuas? at tu meus hæres
 Quisquis eris paulum, a turba seductior audi,
 O bone num ignoras? missa est a Cæsare laurus
 Insignem ob cladem germanæ pubis, et aris
 Frigidus excutitur cinis, ac iam postibus arma
 Tam chlamydas regum, iam lutea gausapa aptis,
 Essedaq; ingentesq; locat Cæsonia rhenos
 Dis igitur, genioq; ducis æntum paria, ob res
 Egregie gestas, induco. quis uetat? aude.
 Væ, nisi conuiues, oleum, artocreasq; popello
 Largior, an prohibes? dic clare. non audeo, inquis.
 Exossatus ager iuxta est. age si mihi nulla
 Tam reliqua ex amutis, patruelis nulla, proneptis
 Nulla manet patru, sterilis matertera uixit.
 Deq; auia nihilum superest, accedo bouillas
 Cluuiumq; ad Virbi, præsto mihi Manius hæres
 Progenies terre, quare ex, me quis mihi quartus
 Sit pater, haud prompte dicam, tamen adde etiā unū,

SATIRA VL, LXXVII

V num etiam, terræ est iam filius, & mihi ritu
 Mannius hic generis prope maior auunculus exit.
 Qui prior es, cur me in decursu lampada poscis?
 Sum tibi Mercurius. uenio deus huc ego, ut ille
 Pingitur. an renuis? uin tu gaudere relictis?
 Deest aliquid summæ. minui mihi, sed tibi totum est
 Quidquid. i. ubi sit fuge querere, quod mihi quoddam
 Legarat Stadius, neu dicta reponc paterna.
 Fœnoris accedat merces, hinc exime sumptus.
 Quid reliquū est? reliquū. nunc nūc impensius unge,
 Unge puer caules. mihi festa luce coquatur
 Vrtia, et fissa fumosum sinciput aure,
 Ut tuus iste nepos olim satur anseris extis
 Cum morosa uago singultier inguine uena,
 Patritie immeiat uulnæ? mihi trama figuræ
 Sit reliqua? ast illi tremat omento popa uenter?
 Vnde animam lucro, mercare, atque excute solers
 Omne latus mundi, ne sit præstantior alter
 Cappadoas rigida pingues pauisse catasta.
 Rem publica, feci. iam triplex, iam mihi quarto.
 Iam decies reddit in rugam. depinge ubi sistam
 Inuentus Chrysippe' tui finitor, ætæui,

INPROLOGOLEGE.

Heliconidasq; Pallidamq; Pyrenen.
 Melos unico l nō sine ratioe imprimendū curauimus,
 quia non aliter producitur quam apud Home
 rum, & apud eundem ratioe immutabilis.



